

PREMIUM SPORTS

*Novinky na sněhu:
Itálie, Rakousko,
Švýcarsko*

*Rodina na cestách.
Outdoorové tipy
pro každého*

*Nejzábavnější auta
s pohonem 4 x 4*

**Sezona
začíná**

Nejlepší lyžařské tipy

*Winterbike:
V zimě na kole
i ve vánici*

CENA: 105 Kč / 6 €

St. Moritz, Switzerland
50° 30' 49" N 04° 55' 19" W

www.bogner-eshop.cz
Praha, Karlovy Vary,
Špindlerův Mlýn, Plzeň

BOGNER

Mánesova 82

Elegantní bydlení na Vinohradech
Předprodej 17 bytů a 4 ubytovacích jednotek
www.manesova82.cz

BY TKC REAL ESTATE

Zasněžený

První číslo zimní sezóny je tu! Už jen jeho příprava nám udělala radost – vrátili jsme se na sjezdovky a vyzkoušeli pro vás nabídku hned několika lyžařských center v (poměrně) blízkém okolí. Proto v aktuálním čísle najdete tipy na zimní sezónu v Rakousku, Itálii i ve Švýcarsku, záleží jen na vás, čemu dáváte přednost. Samozřejmě myslíme i na ty z vás, kteří sice milují hory, ale trávit dvanáct hodin denně v sevření lyžařských bot jim zase nepřijde jako nejlepší zábava. Proto jsme otestovali i další nabídku těchto regionů, je jen na vás, zda si výlet zpestříte návštěvou jeskyně, zajímavého muzea, snídání v kabině lanovky nebo výletem lodí.

Se sněhem je spojených i několik dalších tipů – třeba na čím dál oblíbenější „winterbiky“. Přidali jsme i přehled nejzábavnějších automobilů, jejichž kvality nejlépe prověří právě zimní terén. No a pokud je pro vás zima tím nezbytečnějším ročním obdobím a nejrady byste ji strávili spánkem jako medvěd, věřím, že na stránkách aktuálního vydání Premium Sports najdete spoustu inspirace i pro aktivity a výlety, k nimž nejsou potřeba rukavice ani tlustá čepice. Kterých tedy najdete v aktuálním vydání rovněž přešřel.

Příjemné čtení

Matej Šišolák

PREMIUM SPORTS

VYDAVATEL

Premium Media Group, a.s.,
Na Florenci 1332/23, 110 00 Praha 1,
IČ: 05176891

ŠÉFREDAKTOR

Matej Šišolák
matej.sisolak@premiummediagroup.cz

ZÁSTUPKYNĚ ŠÉFREDAKTORA

Dagmar Dandová

ČASOPIS DÁLE TVOŘÍ

Lenka Komrsková, Jan Lodl, Dagmar Marie Kubátová,
Michal Kuchta, Petr Pravda, Barbora Slavíková Literová,
Jakub Turek, Roman Zvarič

GRAFIKA

Filip Turek, Richard Alexander

COVER PHOTO

DAVID Sport Harrachov

JAZYKOVÉ KOREKTURY

Daniela Rabeková

INZERCE

Tanja Kovač
tanja.kovac@premiummediagroup.cz
Patricie Kubová Svobodová
patricie.svobodova@premiummediagroup.cz
Eva Posnerová
eva.posnerova@premiummediagroup.cz
Martina Veselá
martina.vesela@premiummediagroup.cz

ADRESA REDAKCE

Premium Media Group,
Na Perštýně 2, Praha 1

DISTRIBUCE

Adiservis

PŘEDPLATNÉ

SEND Předplatné, spol. s r. o.,
Ve Žlábku 1800/77, Hala A3,
193 00 Praha 9 - Horní Počernice,
telefon: 225 985 225,
e-mail: send@send.cz

REGISTRACE

MK ČR E 7274, ISSN 2570-7132

WEB

www.premiumsports.cz

TISKNE

Triangl, a. s.

Svoboda úspěchu

KB Premium je
bankovníctví pro klienty,
kteří vědí, kam míří.

S naší službou získáte řadu výhod
včetně svého zkušeného bankéře,
který je vám partnerem pro důležitá
rozhodnutí a pomáhá vám naplňovat
vaše finanční i osobní cíle.

 KB | **PREMIUM**

14 Tipy
SPORTOVNÍ TRHÁKY
na filmovém plátně

34 Ski
**JIŽNÍ
TYROLSKO**
Zimní dovolená snů

42 Destinace
**365 DNÍ SNĚHOVÉ
ZÁBAVY**
Zimní magie v Tux-Finkenberg

46 Na startu
**ESTER
LEDECKÁ**
*Světák, nebo MS?
Chci vyhrát obojí!*

56 Reportáž
**JAK SE DĚLAJÍ
LEKI?**
*Mercedesy mezi
hůlkami*

68 Bike
WINTERBIKE
V zimě na kole i ve vánici

Obsah

82 Zdraví
OTUŽOVÁNÍ JE LÉK!
Zažeňte rýmy a jiné neduhy

88 Legenda
**OSCAR
SCHUSTER**
Věrozvěst čistého lezení

92 Rodina
LANZAROTE
*Za sportovní i rodinnou
dovolenou*

98 Rodina

OUTDOOROVÉ TIPY

Zvedněte se z gauče!

106 Exotika

SMRTÍČÍ ČELISTI

Vyrazte s námi mezi žraloky

110 Posh

AMERICA'S CUP

*Kosmické jachty letí
i 90 km/h!*

114 Extreme

EXTRÉMŇÍ YUKON

1600 km v kajaku za šest dní

124 Auto

EXTRÉMŇÍ 4 X 4

Jak si užít zimu na čtyřech kolech?

132 Engine

DESET NEJLUXUSNĚJŠÍCH AUT SVĚTA

Když nechcete jezdit průměrem

140 Souboj

MAX VERSTAPPEN A CHARLES LECLERC

Rivalové ve formuli 1

150 Stands

ZBROJOVKA NA PRAHU NOVÉ ÉRY

*ONECAP přináší finance
i vizi*

8

Italský lyžařský ráj

Lyžování v italských Alpách, konkrétně v lyžařském středisku Alpe di Mera v oblasti Piemont, je snem každého milovníka zimních sportů. Toto středisko se proslavilo nejen svými nádhernými sjezdovkami, ale také možnostmi pro freestylové lyžování, včetně skoků a akrobatických triků.

Foto: **ilbusca**, Getty Images

FedEx Cup 2024: kdo nezíská kartu na PGA 2025?

Carl Yuan (126. místo) a Maverick McNealy (128. místo) těsně nedosáhli na postup do další sezóny. McNealy, který měl problémy s ramenem, může požádat o lékařskou výjimku. Charley Hoffman (141. místo) má stále k dispozici výjimku díky své kariéře na seznamu peněžních výher, kterou může využít k obnovení svého statusu pro příští rok. Harry Higgs (145. místo) se udržel v top 150, což mu zajišťuje podmíněný status.

Jason Dufner (165. místo), vítěz major turnaje, se pravděpodobně bude spoléhat na výjimky pro bývalé šampiony díky svým minulým vítězstvím. Zach Johnson (168. místo), nedávný kapitán týmu USA na Ryder Cupu, využil v letošní sezóně výjimku na základě kariérních výher. James Hahn (171. místo) sice odehrál mnoho turnajů, ale nedokázal si udržet konzistenci. Brandt Snedeker (213. místo) vynechal značnou část sezóny kvůli zranění.

Hráči mimo top 125 mají stále šanci zlepšit svůj status prostřednictvím Q-School nebo lékařských výjimek. Ostatní mohou využít kategorie pro bývalé šampiony k účasti v omezeném počtu turnajů. Uvidíme, zda příští rok uvidíme na turnajích třeba bývalou hvězdu Jimmyho Walkera.

Hit letošní zimy: zalette si luxusně zalyžovat do Bulharska

Většina Čechů má Bulharsko spojené s písčivými plážemi na pobřeží Černého moře, historickými městy Nesebar a Sozopol, bujarým nočním životem na Slunečném pobřeží, kavárnami a nákupními centry ve Varně, obrovským aquaparkem Nessebar či písčivými dunami v Primorsku. To je však aktuální od června do září. Zdaleka ne každý ví, že Bulharsko láká turisty i v zimě. Sportovně zaměřeni jedinci míří do lyžařského střediska Pamporovo!

Pouhé dvě hodiny letu a na lyžaře již čeká 43 km sjezdovek, 38 km upravených běžkařských tratí, snowboardový funpark a v průměru 1,3 m přírodního sněhu, a to vše v bulharském lyžařském středisku Pamporovo. Nechybí lyžařské školy pro děti i dospělé, snowboardové školy a řada menších sjezdovek určených pro děti a začínající lyžaře. Vyzkoušet lze také freeride, sněžnice, saně, skialpy, psí spřežení, snowtubing či sněžné skútry.

Pamporovo, které leží v malebném pohoří Rodopy, je nejrychleji rostoucí středisko zimních sportů na Balkáně, nabízí skvělé podmínky pro začínající i pokročilé lyžaře, běžkaře i snowboardisty. Od prosince do dubna vás v této části Bulharska přivítá přírodní sníh o průměrné výšce okolo 1,3 m.

SNĚŽANKA A MECI CHAL

Nejvyšší zdejší horou je Snežanka neboli Sněžanka (1 926 m), na jejímž úpatí se Pamporovo rozprostírá. A pozor – najdete tu i suverénně nejlepší bulharské běžkování, upravované běžecké tratě měří celkem 38 km.

Středisko Pamporovo sousedí s lyžařskou stanicí Mechi Chal, obě jsou spojené jedním skipasem. Skibusy, které pendlují mezi oběma areály, vzdálenými 9 km od sebe, jsou v ceně skipasu. Ani hora Mechi Chal není žádný „drobek“, je vysoká 1 873 m.

Skipas umožňuje využívat dohromady třináct vleků, osm z nich je sedačkových. Sjezdovky začínající na vrcholu hory Sněžanka, kde stojí 156 m vysoká televizní věž s restaurací, jsou dlouhé 857 až 3943 m. Mají různé stupně obtížnosti a táhnou se v nadmořské výšce od 1 926 do 1 400 m. Pohodová sjezdovka z hory Mechi Chal se line v délce 2930 m.

Rekordní milionová suma za míček

Baseballový míček, kterým japonská hvězda Šohei Ohtani v září odpálil svůj padesátý homerun v sezóně MLB, byl na aukci prodán za rekordních 4,39 milionu dolarů. Podle údajů aukční síně Goldin Auctions jde o nejvyšší částku, za jakou byl kdy jakýkoliv sportovní míč vydražen. Aukce baseballového míčku odstartovala 27. září s vyvolávací cenou půl milionu dolarů (11,6 milionu korun). Dříve nejdražším vydraženým baseballovým míčkem byl ten, který Mark McGwire použil k odpalu svého sedmdesátého homerunu v sezóně 1998; tento míček byl prodán o rok později za tři miliony dolarů.

Kdo bude prezident České golfové federace 2025?

Mandát prezidenta trvá čtyři roky a současný prezident Vratislav Janda byl zvolen 24. července 2021 v Bechyni. Volba nového prezidenta pro období 2025–2029 se uskuteční na řádné konferenci na jaře příštího roku.

Na mimořádné konferenci se představili dva kandidáti. Kromě stávajícího prezidenta Vratislava Jandy, který může být znovu zvolen na další dvě funkční období, se uchází o post také Petr Uhlík, prezident golfového klubu Konopiště. Oba kandidáti představili své vize pro úřad prezidenta. Vratislav Janda se kriticky vyjádřil k práci výboru, zatímco Uhlík jeho činnost hodnotil kladně.

Středoškolský golfový pohár 2024 – Ostrava převzala Putovní pohár

Novým držitelem Putovního poháru se na jeden rok stalo družstvo Sportovního gymnázia Dany a Emila Zátokových z Ostravy, které tvoří Barbora a Tereza Kamradkovy spolu s Mikulášem Vojtěškem. Jejich individuální výkony 72, 71 a 71 bodů přispěly k celkovému skóre týmu 134, což znamená 10 ran pod par. Družstvo z Ostravy bylo podle papírových předpokladů (průměrný HDC plus 2,9) jedním z hlavních favoritů, a přestože byla jejich skóre vyrovnaná, radost z vítězství byla skutečně výrazná a zasloužená.

Druhé místo obsadilo družstvo Gymnázia Duhovka, které se skládalo z Patrika Grulichy, Olivera Theina a Kateřiny Vohralíkové. I když se jim nevedlo na dvou náročných posledních jamkách, nakonec si stříbrnou medaili udrželi s odstupem sedmi ran.

Bronzovou medaili si odvezlo družstvo Gymnázia Oty Pavla z Prahy 5, které patří k tradičním favoritům a předchozím vítězům Středoškolského poháru. V jeho složení byly Anna Gejdošová, Kateřina Šmolíková a úřadující amatérský mistr ČR Matouš Zach.

Matouš Zach se navíc stal vítězem individuální soutěže, když v historicky druhém rozstřelu Středoškolského poháru porazil birdie na první rozstřelové jamce Lauru Mizlerovou z Gymnázia Jaroslava Seiferta.

Navštivte Benátky severu

Benátky patří k nejoblíbenějším turistickým cílům na světě, přitahují davy návštěvníků nejen svými historickými památkami, ale také malebnými vodními kanály, které procházejí celým městem. Kromě italských Benátek existuje mnoho dalších měst, která jsou označována jako „Benátky severu“, kde si můžete dopřát romantické projížďky lodí. Napadá vás, o jaká města by se mohlo jednat?

Titulem „Benátky severu“ se může pyšnit téměř dvacet měst v Evropě. Podívejme se na některá z nich, která stojí za to navštívit.

AMSTERDAM, *Nizozemsko*

Nizozemské hlavní město je ideálním místem pro romantické procházky a výlety. I když některá města jako Paříž nebo Řím mají své ikonické památky, Amsterdam láká návštěvníky celkovou atmosférou. Město se pyšní vodními kanály, jejichž celková délka přesahuje sto kilometrů, a architektonickými půlkruhy, které jsou součástí UNESCO.

Zde je nutné navštívit plovoucí květinový trh na kanálu Singel, kde si můžete vybírat z tisíců květin přímo z lodí. Amsterdam také nabízí bohatou škálu muzeí, čtvrt červených luceren a vyhlášené víno a sýry. Pro kempování jsou oblíbené kempy jako Vliegenbos a Camp Zeeburg.

12 BRUGGY, *Belgie*

Bruggy, známé svými krásnými kanály, jsou jedním z nejmalebnějších belgických měst. Řeka Reie protékající městem vytváří ideální atmosféru pro objevování historických památek. Dominantou je kostel Panny Marie s impozantní věží a vzácnou sochou Michelangela.

Při plavbě po řece můžete obdivovat množství památek a relaxovat u jezera lásky, které je obklopeno parky. Nejbližší kemp se nachází pouze tři kilometry od historického centra.

STOCKHOLM, *Švédsko*

Stockholm, známý jako město ostrovů, sestává ze čtrnácti ostrovů a nabízí kombinaci historické a moderní architektury. Prozkoumejte město na kajaku nebo šlapadle a navštivte ostrov Djurgarden pro piknik.

Milovníci hudby by měli zavítat do muzea skupiny ABBA, zatímco královský letní palác na ostrově Lovön láká turisty svou historií. Stockholm má také řadu kempů u vody nebo v přírodních rezervacích, jako jsou Nygard a First Camp Easy.

Vydání na cestu karavanem do těchto „Benátek“ může přinést nezapomenutelné zážitky a příležitost odškrtnout si další města z vašeho seznamu.

POC

VITREA

NEW

NEW_

VITREA

Počasí v horách se může změnit
ze sekundy na sekundu.
S mechanismem „quick change“ brýlí Vitrea
můžete skla vyměnit ještě rychleji.

VÍČ INFORMACÍ NA POCSPORTS.COM

POC

SPORTOVNÍ TRHÁKY

na filmovém plátně

Vysmíváný klub vyhraje ligu. Bývalý šampion, který už dávno odešel na odpočinek, se naposledy vrátí na hřiště – nebo na kurt či do ringu – a všem mladším borcům vytře zrak. Chlápek, který dosud v týmu nikdy nedostal šanci, rozhodne finálový zápas, samozřejmě jen pár vteřin před závěrečným hvizdem. Základní mustr je podobný, avšak sportovní filmy nebývají pouze o sportu. Často přinášejí také příběhy nezlomné lidské vůle vítězí nad nepřízní osudu. Anebo jsou metaforou chudého Davida, který nakonec zdolá korporátní Goliáše či protekční fracky v jejich vlastní zmanipulované hře.

Text: Dagmar Marie Kubátová Foto: Wikimedia Commons

Vyprávět o sportu coby analogii skutečného života má v popisu práce každý tělocvikář a trenér, přičemž devět z deseti žáčků přitom znuděně kroutí očima. Ovšem na filmovém plátně je toto téma vděčné, nesmrtelné a servírované na tisíc různých způsobů. Vezměte si třeba letošní snímek Rivalové italského režiséra Luky Guadagnina. Příběh tří tenisových profesionálů, kteří se pohybují v nervózním milostném trojúhelníku, obsahuje všechny „povinné“ ingredience: vyhrávají a prohrávají se zápasy, získávají a ztrácejí se body, partneri se vyměňují na kurtu i v posteli. Je to obstojný snímek zkušených tvůrců, kteří dobře chápou paralely mezi sportem a filmem – což jsou dvě divácky nejatraktivnější kratochvíle.

CHAPLIN NA ZÁVODECH

Žánr sportovního filmu je stejně starý jako samotná kinematografie. Mezi neoblíbenější náměty průkopníků němého filmu na přelomu 19. a 20. století patřil dynamický baseball a drsný box. Když se Charlie Chaplin poprvé objevil před kamerou coby tulák s hůlkou, v buňce a sešlapaných botách v krátkém filmu Chaplin v zábavním parku (1914), způsobil rozruch na automobilových závodech. Oscarový The Champ (1931) z prostředí boxu vytvořil strukturu sportovního příběhu o stárnoucím sympatákovi, který se prosadí až v době, kdy už by měl být dávno za zenitem. Tento námět se stal základem pro bezpočet dalších filmů od Rockyho (1976) až po Wrestlera (2008). Drama O velkou cenu (National Velvet, 1944) s Elizabeth Taylor zase posloužilo jako klasická předloha příběhů o statečných sportovcích, kteří vzdorují nepříznivým okolnostem. Oba tyto „mustry“ jsou divácky mnohem atraktivnější než příběhy neporazitelných sportovců, kteří se v rolích vítězů snad již narodili.

OD ZROZENÍ ŠAMPIONEK PO ŽELEZNÉ BRATRY

I dnes, v nadvládě sociálních sítí, kdy je stále těžší roztěkané diváky něčím zaujmout, se sportovnímu žánru stále daří. Jak v klasické podobě – což dokládá třeba Král Richard: Zrození šampionek (2021) o Richardu Williamsovi a jeho dcerách Venus a Sereně –, tak v nových formách,

viz třeba Železní bratři (2023) z prostředí profesionálního wrestlingu. Letos zatím mezi celosvětově nejvýdělečnější filmy patří čínská dramedie Yolo o ušlápnuté ženě, která najde nový smysl života v boxerském ringu. Za zmínku stojí také letošní neo-noir Zatracená krvavá láska z kulturistické scény osmdesátých let.

V každém případě ty nejlepší sportovní filmy by měly fungovat nezávisle i bez sportu, který zobrazují, jen díky univerzálnímu příběhu, jenž zaujme každého diváka – bez ohledu na to, jestli má daný sport rád, nebo ne. Pokud ho rád má, je to samozřejmě velké plus. V úvodu jsme zmínili paralelu mezi sportem a filmem. Jednu věc mají společnou: jsou nepředvídatelné. Když se usadíte v kině nebo na stadionu, nikdy předem nevíte, jak to dopadne. U sportovních filmů to tedy tak úplně neplatí, výsledek se často již od začátku dá tušit, ale to vadí jen málokomu. Vybrali jsme desítku nejzajímavějších – podle subjektivního názoru naší redakce – snímků tohoto žánru, možná ve společnosti některého z nich strávíte příjemný večer, anebo vás dokonce inspiruje k tomu, abyste si daný sport, třeba po další pauze, zase vyzkoušeli.

Zuřící býk

1980

Režie: Martin Scorsese

V hlavních rolích: Robert De Niro, Joe Pesci, Cathy Moriarty

Snímek na motivy vzpomínek Jaka LaMotty Raging Bull: My Story (1970) vypráví příběh dosud nijak extra úspěšného boxera, který získá šanci nastoupit k zápasu o titul mistra světa, jež od základu změní jeho dosavadní život. Jake ale nedokáže ovládat svou sebedestruktivní obsedantní zuřivost a chorobnou žárlivost, díky kterým může přijít o všechno, čeho dosáhl. Každá jednotlivá boxerské scény ikonického černobílého snímku byla pečlivě nacvičena s týmem předních choreografů. Robert DeNiro pro natáčení scén obtloustlého LaMotty v pozdním věku přibral nesku-tečných sedmadvacet kilogramů a po zásluze za svůj výkon vyhrál Oscara. Zuřící býk je vůbec prvním filmem, který byl vybrán k uložení v Knihovně amerického Kongresu pro svůj „kulturní, historický nebo estetický význam“.

Wrestler

2008

Režie: Darren Aronofsky

V hlavních rolích: Mickey Rourke, Marisa Tomei, Evan Rachel Wood

Pokud nepovažujete wrestlery za sportovce, tak se podívejte na Mickeyho Rourke v roli Randyho „The Ram“ Robinsona. Darren Aronofsky v mistrovském spektaklu odhaluje nejdrsnější detaily wrestlingu, jako jsou třeba žiletky, s jejichž pomocí hlavní protagonisté svou show zpestrují – tedy barví do krve. Film zároveň ukazuje kontrast mezi ringem s jásajícími fanoušky, optimistickými hesly a pestrobarevnými kostýmy na jedné straně a na té druhé bezútešnou existencí hlavního hrdiny mimo záři reflektorů v rozpadajícím se karavanu. Vysloužilého bojovníka s podlomeným zdravím lékař postaví před jasnou volbu: buď skončí s wrestlingem, nebo zemře. Ram neochotně poslechne a najde si práci v supermarketu za minimální mzdu. Ale pak dostane nabídku na opakování zápasu, který ho kdysi proslavil: The Ram vs Ayatollah.

Senna

2010

Režie: Asif Kapadia

V hlavních rolích: Ayrton Senna, Reginaldo Leme

Závodník Ayrton Senna byl v Brazílii živoucí legendou a národním hrdinou, jeho sympatická tvář se stala celoplanetárním symbolem závodů formule 1. Jenže pak přišel poslední dubnový víkend 1994 a prokletá Velká cena San Marina na okruhu v Imole. Při pátečním tréninku se zranil Rubens Barichello. V sobotu při kvalifikaci smrtelně havaroval Roland Ratzenberger. A v nedělním hlavním závodě Ayrton Senna v rychlosti 211 km/h narazil do betonové zdi, utržené přední kolo ho zasáhlo do hlavy a jezdec tomuto „zranění neslučitelnému se životem“ podlehl. Režisér Asif Kapadia (majitel Oscara za dokument Amy o zpěvačce Amy Winehouse) sestavil fascinující portrét šampiona jen za pomoci domácího videa, tiskových konferencí, rozhovorů a různých záběrů ze závodů, včetně těch z pohledu jezdce pořízených kamerou v kokpitu. Film přibližuje fascinující kariéru plnou vzestupů a pádů, Sennovu věčnou rivalitu s Alainem Prostem i konflikty charismatického Brazilce s organizátory závodů, jimž spíš než o bezpečnost jezdců šlo o co největší show.

Dycky Sunderland

2018–2024 (seriál)

Režie: David Soutar, Richard Cooke, Adam Donnelly, Benedict Adams

V hlavních rolích: Nick Barnes, George Honeyman, Aiden McGeedy

Anglické dělnické město Sunderland má doby své největší slávy dávno za sebou. Loďnice a uhelné doly, kde pracovala drtivá většina zdejších obyvatel, pomalu, ale jistě krachují. Jediným, k čemu se místní lidé v neradostné situaci upínají a co je spojuje, je místní milovaný fotbalový klub. Na jeho tribunách se setkávají již po generace, fandit chodí celé rodiny, domácí zápasy neodmyslitelně patří k životu ve městě. Sunderland A. F. C. v minulosti již několikrát vyhrál Premier League, ale teď právě sestoupil. Dokumentaristé Netflixu získali prakticky neomezený přístup do zákulisí klubu a ke všem zainteresovaným lidem, od hráčů přes trenéry a manažery až po maséry a kuchaře. Tým sledují v sezoně, kdy se má vrátit tam, kam podle přesvědčení místních – které filmaři navštěvují doma, v hospodách a tráví s nimi zápasy na tribunách – neodmyslitelně patří. Jenže cesta zpět do nejvyšší soutěže se tentokrát nečekaně komplikuje a sezona skončí tak, jak si to na jejím začátku nikdo nedokázal představit.

Rocky

1976

Režie: John G. Avildsen

V hlavních rolích: Sylvester Stallone, Talia Shire, Carl Weathers

Překvapivě citlivé drama sleduje nepříliš asertivního Rockyho, kterému se dosud neustále smůla lepila na paty, než konečně náhodou dostává největší a pravděpodobně poslední šanci svého boxerského života: nastoupit proti úřadujícímu šampionovi v těžké váze. Navzdory svěřeným psím očím, ušlápnutému chování a nezřetelnému mumlání je v tomhle „lúzrovi“ něco ušlechtilého. Když Rocky Balboa s obličejem rozmáčeným k nepoznání odhodlaně nastupuje do dalšího a dalšího a dalšího kola proti nepřemožitelnému Apollu Creedovi, působí jako Sysifos. Snímek tehdy neznámého Sylvestera Stalloneho – hrál hlavní roli a napsal scénář – se stal nejvýdělečnějším filmem roku a získal celkem deset nominací na Oscara, z nichž vyhrál tři, včetně toho za nejlepší film. O tři roky později následovalo pokračování, filmů o Rockym se nakonec natočilo šest a v roce 2012 je doplnil muzikál.

Vítězství

1981

Režie: John Huston

V hlavních rolích: Michael Caine, Sylvester Stallone, Max von Sydow, Pelé

Spojenečtí vojáci internovaní v nacistickém zajateckém táboře v okupované Paříži nijak zvláště nestrádají a ve volném čase nejradyji hrají fotbal. To inspiruje německého důstojníka k nápadu uspořádat exhibiční utkání zajatců proti výběru wehrmachtu, které by posloužilo jako skvělá propaganda mimořádných schopností árijských nadlidí. Zatímco se vězni chystají na zápas s německými vojáky, britští důstojníci s pomocí francouzských odbojářů naplánují odvážný útek celého týmu, ke kterému se díky utkání nabízí skvělá příležitost. Všechno jde podle plánu, ale pak zajatci začnou přemýšlet nad tím, jestli by ještě záslužnější než velkolepý útek nebylo vítězství na hřišti. Ve filmu účinkovalo několik skvělých fotbalistů včetně Bobbyho Moora a Pelého. Kdo viděl Brazílcovy památné nůžky, kterými poslal míč do skopčácké branky, na tento film nikdy nezapomene.

Přirozený talent

1984

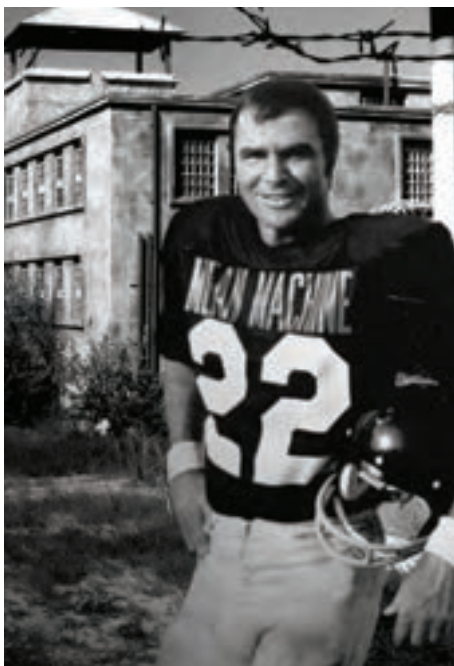
Režie: Barry Levinson

V hlavních rolích: Robert Redford, Robert Duvall, Glenn Close, Kim Basinger

Mnohé americké filmy zobrazují baseball s tichou úctou nebo majestátní vznešeností, přesně jako tato volná adaptace stejnojmenného románu Bernarda Malamuda. Robert Redford hraje talentovaného mladíka, který kvůli nešťastné události dostane šanci nastoupit do nejlepšího baseballové soutěže světa teprve na prahu středního věku. Je sám proti všem, respektive sám se svou pálkou Wonderboy vlastnoručně vyřezanou ze dřeva stromu zasaženého bleskem. O své místo v sestavě musí tvrdě bojovat a cena, kterou za to zaplatí, možná bude až příliš vysoká. Zatímco hráč chce logicky za každou cenu vyhrávat, mocné sázkařské syndikáty mají občas jiné preference...

Režisér Barry Levinson za pomoci soundtracku Randyho Newmana vzdává poctu svému milovanému sportu pohádkovým příběhem s možná až příliš jasně vyřčeným morálním poselstvím, avšak fantastické baseballové scény i dnes vyvolávají úžas a navozují husí kůži.

Nejtěžší yard

1974

Režie: Robert Aldrich

V hlavních rolích: Burt Reynolds, Eddie Albert

Pozor, zde máme na mysli snímek *The Longest Yard* z roku 1974, ne stejnojmenný „remake“ s Adamem Sandlerem (*The Longest Yard*, v české distribuci pod názvem *Trestná lavice*) natočený o jednatřicet let později. Hlavní hrdina Paul Crewe (skvělý Burt Reynolds) je bývalý vynikající profesionální hráč amerického fotbalu, který si ovšem podělal život i kariéru a skončil ve vězení. Když mu sadistický dozorce dá za úkol sestavit tým vězňů, který nastoupí k exhibičnímu utkání proti dobře sehranému fotbalovému klubu bachařů, jeho život najednou dostane smysl, který na svobodě nikdy neměl. Crewe tak dá dohromady nesourodou partu, ve které figuruje třeba bývalý vzpěračský šampion nebo odsouzený vrah a expert přes bojová umění.

Všem zúčastněným je brzy jasné, že v drsném zápase, kde se příliš nehledí na pravidla, se nehraje jenom o výsledek, jde spíše o solidaritu a základní důstojnost mužů, kteří část svých životů tráví za mřížemi.

Velké vítězství

1992

Režie: Penny Marshall

V hlavních rolích: Tom Hanks, Geena Davis, Madonna

Píše se rok 1943 a na bojištích několika kontinentů zuří druhá světová válka. Území Spojených států sice zůstává v bezpečí, ale statisíce amerických mužů narukovaly do armády, letectva a námořnictva a mezi nimi také největší baseballové hvězdy. V důsledku hromadného exodu je nejvyšší soutěž tohoto oblíbeného sportu až do konce války přerušena. Diváci jsou zklamaní, ale pak někdo dostane spásný nápad – ať místo chlapů hrají holky. A tak vznikne několik ženských manšaftů včetně týmu Rockford Peaches, který dostane na starost bývalý vynikající hráč Jimmy Dugan v podání skvělého Toma Hanksa. Nerudný opilec ze značně nesourodé skupinky dívek a manželek (hrají mj. Geena Davis, Madonna nebo Téa Leoni) sestaví skvělý tým, který začne psát nejen novou kapitolu sportovní i baseballové historie, ale také postavení žen v americké společnosti. Jedná se o příběh na motivy skutečných událostí s několika většími či menšími rozdíly – například ve skutečnosti ženy nehrály baseball, ale softball.

Durhamští býci

1988

Režie: Ron Shelton

V hlavních rolích: Kevin Costner, Tim Robbins, Susan Sarandon

Baseballový zadák Crash Davis (Kevin Costner) se blíží střednímu věku a už nehraje ani tak pro vítězství, jako spíše ze setrvačnosti. V nové sezoně dostává za úkol dohlížet na talentovaného, ovšem nevypočitatelného mladého spoluhráče Nuka (Tim Robbins). Brzy se snaží jeden druhého trumfnout nejen na hřišti, ale také mimo něj, když se oba zakoukají do pohledné fanynky v podání Susan Sarandon. *Durhamští býci*, které režisér a scenárista Ron Shelton natočil podle vlastních zkušeností hráče nižší baseballové ligy, jsou křížencem mezi sportovním dramatem a romantickou komedií. Jako nesporný bonus však tento snímek přináší zasvěcený pohled do zákulisí baseballu včetně jeho méně atraktivních aspektů. Film ukazuje, jak je sport někdy nespravedlivý a vedlejší dějovou linkou v podobě „lovestory“ nenápadně naznačuje, že největším úspěchem může být vydařený vztah.

Ahoj, svaly zapoj!

Zima je tu.

SJEZDOVÉ LYŽE
»The Curv Premium Ti«
v setu s vázáním

AKČNÍ CENA SETU
9 990 Kč

Uvedená akční cena je platná od 13. 11. do 24. 11. 2024

www.intersport.cz

 INTERSPORT®

A touch of BLUE

*Lyžařské brýle
v minimalistickém černém
provedení s UV ochranou*
Celine
15 000 Kč

*Extrémní odolnost vůči nárazům a otřesům
propůjčují sportovnímu chronografu Belisar
křemíkové komponenty.*

Union Glashütte
104 990 Kč

*Hardshellová bunda Protector Brother
6.0 s vysokou odolností, elasticitou,
prodyšností a nepromokavou úpravou pro
zimní sporty v extrémních podmínkách*

High Point
11 990 Kč

*Šampon Sebo-Reequilibrant
pro regulaci tvorby kožního
mazu a eliminaci lupů*

Biologique Recherche
1350 Kč

Elegantní černá lyžařská helma Cortina je odlehčená, avšak chrání proti různým nárazům a disponuje prodyšným interiérovým finišem.

Bogner
10 500 Kč

Lehká, rychleschnoucí a vysoce hřejivá mikina z technických, avšak pružných materiálů s regulací tělesné teploty

Mico
3540 Kč

Minimalistické lyžařské kalhoty Curt v navy barvě z třívrstvé softshellové tkaniny a s ochranou kolen

Bogner
22 400 Kč

Stylové rukavice z kůže, strečové vrstvy a vnitřního fleecu pro hřejivý komfort

Loro Piana
19 850 Kč

ZIMNÍ SPORTY SVĚTOVÉ ÚROVNĚ

Vrcholové sportovní akce v Tyrolsku v zimě 2024/25

Tyrolsko je připraveno přivítat elitu ze světa zimních sportů a opět se stane dějištěm řady předních mezinárodních závodů a soutěží. Srdce Alp totiž přitahuje nejen návštěvníky z řad milovníků hor, ale také špičkové sportovce, kteří přijíždějí z celé planety. Kalendář sportovních událostí pro zimní sezonu 2024/25 slibuje bezpočet napínavých soubojů nejlepších borců, kteří změří své síly v nejrůznějších disciplínách. Z dlouhého seznamu akcí jsme vybrali několik nejatraktivnějších.

Text: **Petr Pravda** Foto: **Lebensraum Tirol**

FIS Freeski World Cup, Stubai

Světový pohár v sáňkování, Innsbruck-Igls

FIS FREESKI WELTCUP, STUBAI

20. až 23. listopadu 2024

Závod Světového poháru FIS Freeski World Cup již poosmé proběhne na tyrolském ledovci Stubai, kam se v listopadu 2024 chystá zhruba devadesát jezdců z dvaceti zemí. Špičkoví zástupci freeski scény, včetně olympijských vítězů a mistrů světa, předvedou své umění ve slopestyle ve vyhlášeném snowparku Zoo Stubai, kde budou bojovat o první body do nové série Světového poháru.

www.stubaier-gletscher.com/winter/snowpark/freeski-weltcup-stubai

AUDI FIS SKI WELTCUP, GURGL

23. až 24. listopadu 2024

Po loňské veleúspěšné premiéře se závod Světového poháru AUDI FIS Ski World Cup opět uskuteční v Gurglu v údolí Ötztal. Mezi slalomové tyče na náročné sjezdovce Kirchenkar v Hochgurglu jako první v sobotu vyjedou ženy, v neděli budou následovat muži. Součástí závodního víkendu je také pestrý doprovodný program pro veřejnost a exkluzivní večírky v kongresovém centru Gurgl Carat v Obergurglu. Závod v Gurglu opět proběhne pod značkou „Green Events Austria“, která zaručuje ekologicky šetrné procesy při organizování této akce.

www.gurgl.com/de/winter/events/skiweltcup.html

EBERSPÄCHER RODEL WELTCUP & EBERSPÄCHER TEAM-STAFFEL BY BMW, INNSBRUCK IGLS

7. až 8. prosince 2024

Světový pohár v sáňkování a šampionát v týmových štafetách se vrací na umělou dráhu v Innsbruck-Igls a nejlepší rakouští sáňkaři tak po intenzivní přípravě otestují svou formu v domácím prostředí. Muži a ženy budou bojovat o nejrychlejší čas na ledové trati se čtrnácti základními zatáčkami ve vesničce Igls pod horským vrcholem Patscherkofel. Na programu jsou soutěže jednotlivců, dvojic a týmových štafet. Diváci se mohou těšit na vzrušující atmosféru a velkolepou podívanou.

www.rodel-austria.at/weltcup-igls

Závod biatlonového Světového poháru v Hochfilzenu

Turné čtyř můstků, Bergisel, Innsbruck

BMW IBU WELTCUP BIATHLON, HOCHFILZEN

13. až 15. prosince 2024

Závod biatlonového Světového poháru v Hochfilzenu je absolutním vrcholem kalendáře této disciplíny a zároveň významnou událostí pro hostitelský region PillerseeTal. Nejlepší světoví biatlonisté změří své síly ve sprintu, stíhacím závodu a štafetě. V prosinci 2024 se mohou fanoušci opět těšit na napínavé závody a atraktivní doprovodný program v údolí PillerseeTal v Kitzbühelských Alpách.

[www.biathlon-hochfilzen.at/
wettkampfprogramm.html](http://www.biathlon-hochfilzen.at/wettkampfprogramm.html)

TURNÉ ČTYŘ MŮSTKŮ / VIERSCHANZENTOURNEE SKOKANSKÝ MŮSTEK BERGISEL, INNSBRUCK

3. až 4. ledna 2025

Závody ve skocích na lyžích na innsbruckém můstku Bergisel, které jsou součástí 73. ročníku Turné čtyř můstků, již dlouho patří mezi nejvýznamnější sportovní události na začátku nového roku. O prvním lednovém víkendu budou fanoušci opět svědky skvělých výkonů nejlepších světových skokanů na lyžích. Jedinečná atmosféra na zaplněném stadionu Hexenkessel, úchvatný výhled na Innsbruck a majestátní horská kulisa lemující obzor – díky těmto ingrediencím jsou závody nezapomenutelným zážitkem pro všechny diváky.

[www.vierschanzentourneeinnsbruck.com/
vierschanzentournee](http://www.vierschanzentourneeinnsbruck.com/vierschanzentournee)

AUDI FIS SKI WELTCUP DAMEN, ST. ANTON AM ARLBERG

11. až 12. ledna 2025

Závody Světového poháru žen ve sjezdu a super-G v St. Anton am Arlberg tradičně slibují maximálně napínavou podívanou. Nejlepší světové závodnice změří své síly v obou disciplínách na nebezpečné sjezdovce Karl Schranz, kde budou bojovat o nejcennější pozice na stupních vítězů. Fanoušci oblíbeného závodu se mohou těšit na skvělou atmosféru v cíli a pestrý doprovodný program.

www.worldcup-stanton.com

Nordic Combined Triple, Seefeld

Freeride World Tour, Fieberbrunn

**85. INTERNATIONALES
HAHNENKAMM-RENNEN KITZBÜHEL**
20. až 26. ledna 2025

Již 85. ročník ikonických závodů Hahnenkamm v Kitzbühelu je nepochybně jednou z nejvýznamnějších položek v kalendáři soutěží ve sjezdovém lyžování. Pro fanoušky je připraven nabitý program: v pátek se koná netrpělivě očekávaný návrat super-G, v sobotu proběhne legendární adrenalínový sjezd přezdívaný podle slavné sjezdovky Streif a v neděli předvedou své umění slalomáři, kteří se postarají o vzrušující finále celé série. Diváci si v Kitzbühelu tradičně užijí víkend plný vzrušení a velkolepých okamžiků.
www.hahnenkamm.com

FIS NORDIC COMBINED TRIPLE, SEEFELD
31. ledna až 2. února 2025

Začátkem února 2025 se Seefeld opět stane centrem severského lyžování. Na závodech sdruženářů Nordic Combined Triple, které se v této vyhlášené destinaci zimních sportů uskuteční již podvanácté, budou nejlepší světoví borci bojovat nejen o vítězství, ale také dvojnásobný počet bodů do Světového poháru. Po úspěšné premiéře před dvěma lety předvedou v náročných dvoudenních soutěžích své umění také ženy. Tento ojedinělý formát slibuje maximálně napínavé závody jak pro samotné sportovce, tak pro fanoušky – až do rozhodujícího nedělního finále.
www.weltcup-seefeld.com

FREERIDE WORLD TOUR, FIEBERBRUNN
březen 2025

Na březen má freeridová World Tour opět naplánovanou zastávku v údolí PillerseeTal, jediné německy mluvící destinaci celého turné. Závod ve Fieberbrunnu patří mezi nejdůležitější podniky této série, na freeridovou elitu zde čeká nesnadná výzva v podobě kamenitého terénu na prudkém severním svahu vrcholu Wildseeloder. Závodníci se spouštějí z 2118 metrů vysoké hory po svahu se sklonem až 70 stupňů a sjíždějí trať s převýšením 620 metrů. Event Village u spodní stanice lanovky ve Fieberbrunnu, kde proběhne zahajovací ceremoniál i závěrečné předávání cen, tradičně nabídne skvělou freeridovou atmosféru s živou hudbou, dýdžejskými sety a lyžařskými testy. Contest Village u vrcholu Wildalmen pak bude dějištěm napínavých soutěží, které mohou diváci sledovat z bezprostřední blízkosti.
www.fieberbrunn.com/fwt

Další informace o vrcholových sportovních akcích v Tyrolsku najdete na adrese
www.tirol.at/spitzensportevents.

NAŠI KLIENTI UMÍ VYHRÁVAT

Sázíme na vypilovanou techniku. Jdeme vám naproti s individuální obsluhou a exkluzivními službami. Vy se tak můžete soustředit na své disciplíny. Chtějte vždy to nejlepší.

www.csobpremium.cz/zijtepremieve | Premium linka 800 370 370

ZIMNÍ DOVOLENÁ V ALPÁCH, *kterou si užije každý.*

Švýcarsko je již dlouho synonymem pro nezapomenutelné zimní zážitky, ať už jde o lyžování, adrenalinové aktivity, nebo klidné chvíle v zasněžené krajině. Tento malebný alpský ráj láká milovníky zimních sportů z celého světa, a letos tomu nebude jinak. Ať už vyhledáváte prvotřídní sjezdovky, dobrodružství mimo běžné trasy, nebo relaxaci, Švýcarsko vám vždy zaručeně nabídne to pravé. Inspirujte se novinkami a tipy pro zimní sezonu 2024/2025 a užijte si svou letošní zimní dovolenou naplno.

Text: **Jan Ursiny**

© Tourismus Engadin Scuol Samnaun Val Müstair AG

LYŽOVÁNÍ V BEZCELNÍ ZÓNĚ

Lyžařská sezona v Samnaun začíná 28. listopadu 2024 a potrvá až do 4. května 2025! Silvretta Arena Samnaun/Ischgl je jasným příslibem pro milovníky lyžování: jedno z nejlepších lyžařských středisek Alp nabízí nekonečnou zábavu na 239 km sjezdovek se čtyřiceti pěti moderními vlekly – to vše v areálu mezi Švýcarskem a Rakouskem. Ať už se jedná o nádherně široké carvingové sjezdovky s působivým alpským panoramatem, nebo strmé a náročné sjezdy na Greit-spitze, vždy se můžete těšit na špičkově připravené sjezdovky a vynikající horskou gastronomii.

NOVÁ 2,5 KM DLOUHÁ SJEZDOVKA V DAVOSU

Nová sjezdovka mezi oblastmi Usser Isch a Carjöl na Jakobshornu nabízí zkušeným lyžařům atraktivní 2,5 km dlouhý sjezd zpět na Davos Platz a odlehčuje sjezdovce Gämpen, která je z velké části lesní cestou. Zaniklá slalomová trať FIS Ischalp byla v roce 2023 zalesněna a vrátila přírodě 10 000 m² svahu. Davos Klosters nabízí hned šest skiareálů s 300 km sjezdovek (freestylový Jakobshorn, neoblíbenější Parsenn, rodinná Madrisa a Rinerhorn, poklidný Schatzalp a freeridová Pischa) a 175 km tratí pro běžkaře.

© Destination Davos Klosters / Martin Bissig

© Pilatus-Bahnen AG

SNOW & FUN NA PILATUSU

Domácí vrchol města Lucern, Pilatus, nabízí i v zimě hned několik aktivit v přírodě s dech beroucími výhledy – vydejte se na některou z místních sáňkařských drah s přírodním sněhem nebo si obujte sněžnice a prozkoumejte místní krajinu mezi Krienseregg a Fräkmüntegg na třech různých trasách od 3,3 km až po 5,8 km dlouhých. Sněžnice si můžete půjčit na místě a nejdelší trasa vám zabere necelé dvě hodiny.

E-ACTION VE SNOWXPARKU ENGELBERG

Letošní zimu se mohou hosté snowXparku Engelberg těšit na nový vzrušující koncept. Jako průkopník v oblasti elektromobility na sněhu představuje snowXpark vedle svých oblíbených e-snowmobilů a inovativních MoonBikes zcela nový produkt: Bobsla. Tento inovativní přírůstek nabízí vzrušující kombinaci motokáry a snowbike a slibuje adrenalinovou zábavu i na rovném terénu. S maximální rychlostí kolem 30 km/h a nízkým těžištěm je Bobsla snadno ovladatelná a ideální pro ty, kteří hledají vzrušení mimo sjezdovky.

© Titlis Bergbahnen

27

© Titlis Bergbahnen

MARCO ODERMATT ROTEGG RUN A SPEEDCHECK POD TITLISEM

Titlis Cableways představil dva speciální prvky na počest úspěchu svého ambasadora a trojnásobného celkového vítěze Světového poháru Marca Odermatta. Náročnou černou sjezdovku „Marco Odermatt Rotegg Run“ vedoucí z ledovce Titlis kolem nejvyššího vrcholu Nidwaldenu Rotstöckli dolů do stanice Stand. Kromě toho si mohou milovníci zimních sportů změřit svou rychlost na speciálně určené trati mezi Standem a Trübsee v rámci „Marco Odermatt Speedcheck“ a získat na památku fotografii svého rychlostního okamžiku.

© Jungfraubahnen

GRINDELWALD FIRST SKI REGION A BEZPLATNÁ ZIP-LINE VE SKIPASU

Nová vyhlídková platforma First View v kombinaci s bezplatnou zip-line, která je součástí skipasu, lyžařům umožní dát si nad Grindelwaldem v Jungfrau Ski Regionu pauzu a poznat alpské panorama Eiger, Jungfrau a Mönch z různých úhlů – z vyhlídkové plošiny a poté ze vzduchu při jízdě na zip-line s rychlostí přes 80 km/h.

ZIMNÍ SEZONA NA SCHILTHORNU

Od listopadu začíná zimní lyžařská sezona v Mürrenu pod bondovským vrcholem Schilthorn. Lyžařská oblast Mürren-Schilthorn, která je součástí lyžařského regionu Jungfrau Ski Region, nabízí lyžování v nadmořské výšce od 1 600 do téměř 3 000 m n. m. a díky své poloze nabízí mimořádnou jistotu kvalitní sněhové pokrývky s dlouhou lyžařskou sezonou až do konce dubna. Rozsáhlá síť přibližně 50 km perfektně upravených sjezdovek uspokojí všechny lyžaře a nabízí výzvu v podobě nejstrmější sjezdovky světa Direttissima se 4,00 m dlouhým sjezdem se sklonem až 88%! ©

© Schilthorn Cableway Ltd.

swi⁺zerland

Švýcarsko na jedno kliknutí

Začněte plánovat svou zimní dovolenou ještě dnes – na nových webových stránkách **Switzerland.com** naleznete v češtině plno tipů a aktuálních turistických informací, které vám pomohou naplánovat vaši vysněnou dovolenou od A po Z. Na webu je možné si také objednat tištěné mapy a brožury zdarma k zaslání poštou, zarezervovat ubytování nebo nově i zakoupit jízdenky Swiss Travel System. Nezapomeňte také sdílet vaše zážitky ze Švýcarska na Instagramu s hashtagem **#MojeSvycarsko** a inspirujte tak ostatní k dokonalé dovolené.

**ZAMĚŘTE JAMKU.
VYBERTE HŮL.
ODPALTE MÍČEK.**

PowerShot **GOLF**

Vylepšete svou golfovou hru pomocí tohoto kapesního laserového dálkoměru, který nabízí rychlé a přesné odečty vzdálenosti. Je vybaven vestavěnou kamerou, se kterou si budete moci své herní kolo zdokumentovat.

Canon

30

*Čepice, rukavice, bunda a kalhoty,
vše od Sportalm.*

*Můžete zakoupit na pobočce
v Praze, Harrachově,
ve Špindlerově Mlýně
a Peci pod Sněžkou.*

E-shop: www.davidsport.cz

*Rukavice, overal a rolák, vše od Sportalm.
Můžete zakoupit na pobočce v Praze, Harrachově,
ve Špindlerově Mlýně a Peci pod Sněžkou.
E-shop: www.davidsport.cz*

Rukavice, bunda a kalhoty,
vše od Sportalm.
Můžete zakoupit na pobočce
v Praze, Harrachově,
ve Špindlerově Mlýně
a Peci pod Sněžkou.
E-shop: www.davidsport.cz

Čepice, bunda a kalhoty, vše od Sportalm.
Můžete zakoupit na pobočce v Praze, Harrachově,
ve Špindlerově Mlýně a Peci pod Sněžkou.
E-shop: www.davidsport.cz

JIŽNÍ TYROLSKO /SÜDTIROL

Zimní dovolená snů

Jižní Tyrolsko/Südtirol, nejsevernější region Itálie, je skvostnou destinací pro tu nejlepší zimní dovolenou. Jeho výhodou je, že kromě super lyžování nabízí celý mix alpsko-středomošské kultury, kuchyně i krajiny.

Text: **Petr Pravda**

Na zimní dovolenou do Jižního Tyrolska se nejezdí jen za sněhovými radovánkami. Region se pyšní jedinečnou gastronomií včetně vynikajících vín a vysokým standardem ubytovacích zařízení. Perfektně upravenými sjezdovkami, které dávají záruku sněhu, a velmi moderní infrastrukturou, jež udává světové trendy. V neposlední řadě je

pak Jižní Tyrolsko i synonymem trvale udržitelné dovolené.

Kromě sjezdového lyžování je ideálním místem i pro další zimní aktivity – běžky, skialpy, zimní turistiku, výlety na sněžnicích nebo sáňkování. Velkým bonusem pro každého návštěvníka je Guest Pass, který je k dispozici v ubytovacích zařízeních a umožňuje

neomezené a bezplatné užívání veškeré veřejné dopravy v Jižním Tyrolsku.

Pojďte s námi nahlédnout do několika výjimečných oblastí této nejsevernější části Itálie – Schnalstal/Val Senales, Sterzing-Ratschings-Gossensass, oblast Dolomiti Seiser Alm, Region Ahrntal a oblast Eggental Dolomity.

Oblast Dolomit Seiser Alm

Tento region zahrnuje hned několik krásných dolomitských vesnic v údolí, jako jsou Kastelruth/Castelrotto, Seis am Schlern/Siusi allo Sciliar, Völs am Schlern/Fiè allo Sciliar a Tiers am Rosengarten/Tires allo Catinaccio.

Nad nimi se pak rozkládá náhorní plošina s pohodovými sjezdovkami, sítí kvalitních běžeckých tratí i upravených cest pro pěší procházky. Říká se, že to je největší vysokohorská pastvina v Evropě, která navíc nabízí třisetšedesátistupňové panorama Dolomit se štíty Schlern, Plattkofel, Langkofel nebo Rosengarten. Ideální místo pro aktivní lidi, rodiny a samozřejmě gurmány.

IDEÁL PRO RODINY

Lyžování tu není kdovíjak náročné. Oblasti dominují hlavně pohodové, klidné modré tratě, které jsou vhodné pro rodiny s dětmi. Seiser Alm, to je příjemné sjezdové lyžování a společně s běžkami nabízí i bohaté možnosti pro zimní turistiku.

Lyžařská aréna má kvalitní Snowpark s Family Fun Line a Easy Line, menší funparky nebo bezpečnou dráhu, která automaticky měří maximální rychlost lyžaře.

Foto: Dolomiti Superski, Harald Wisthaler

Samozřejmostí jsou lyžařské školy s hlídáním dětí a sjezdovky různých stupňů obtížnosti a lanovky s dětskou bezpečnostní výbavou.

Lyžařské středisko disponuje 62 km sjezdovek, 80 km prosluněných běžeckých tratí a 60 km upravovaných zimních turistických tras s úchvatnými výhledy na velkolepé panorama Dolomit, které je součástí světového dědictví UNESCO. Snad každý by tu měl v pozdním odpolední vyzkoušet i jízdu nádhernou zimní krajinou na saních tažených koňmi.

KOUZELNÉ RANNÍ JÍZDY

Exkluzivním lyžařským zážitkem v oblasti Dolomit Seiser Alm je pak brzké ranní lyžování po čerstvě „urolovaných“ a dokonale upravených pistách. Zkušené instruktory s vámi od sedmé hodiny ranní projedou nejhezčí částí areálu, abyste si pak o dvě hodiny později zasloužili bohatou snídani na horské chatě s lahodnými produkty Jižního Tyrolska.

Kdo už jednou lyžuje na náhorní plošině, měl by se zastavit na horské chatě Seiser Alm, buď v rustikální kolibě, nebo v gurmánské salaši. Na obou místech zažije útulnou atmosféru, vřelou pohostinnost a kulinářské speciality. Podávají tu tradiční jídla z Jižního Tyrolska s místními regionálními produkty.

Foto: Dolomiti Superski, Harald Wisthaler

NEMUSÍTE SUNDAT LYŽE

Zatímco v některých lyžařských střediscích je často nutné před každou jízdou na gondole sundat lyže, což prodlužuje čekací doby a vytváří fronty, na Seiser Alm si můžete lyže nechat. Lyžaři mohou ušetřit drahocenný čas i proto, že na Seiser Alm jsou pouze sedačkové lanovky a díky novým překlenovacím pasážím už žádné sjezdovky nekřížují silnice. Lyžařský den tak mohou všichni plně využít a přerušit ho už pouze na polední přestávku.

Zimní sezona: 6. 12. 2024 až 6. 4. 2025

Další informace na www.seiseralm.it/zima

Foto: Seiser Alm Marketing, Harald Wisthaler

Oblast Eggental Dolomity: radost z lyžování v Carezza a Obereggen

Eggental s lyžařskými středisky Obereggen a Carezza, součást světového dědictví UNESCO v Dolomitech, je skvělou zimní destinací severní Itálie. Údolí okouzlí horskými masivy Rosengarten a Latemar i krásným jezerem Carezza.

Nabízí překrásné rozmanitosti přírody i horské zážitky, od lyžování, přes turistiku na sněžnicích či na skialpech, zimní pěší turistiku, sáňkování, běžky a další aktivity. V restauracích najdete kulinářské speciality od místní tradiční kuchyně až po špičková gurmánská jídla. K tomu připočítejte celou kulturu oblasti – prostě italskou dolce vita. Různé akce a aktivity pro sportovní nadšence, gurmány a rodiny se tady navíc odehrávají v blízkosti Bolzana, hlavního města Jižního Tyrolska/Südtirol.

Lyžaři ve střediscích Obereggen a Carezza mají k dispozici 90 kilometrů sjezdovek. Obě oblasti zároveň patří do největšího světového lyžařského kolotoče Dolomiti-Superski, který zahrnuje přes 1200 kilometrů sjezdovek.

OBEREGGEN

Středisko, které je nedaleko od Bolzana, se pyšní lyžařskou lahůdkou „Latemar Sixpack“

- šesti nejlepšími sjezdovkami pod masivem Latemar, který dává i jméno lyžařské oblasti. Sjezdaři se sem sjíždějí už více než 50 let. Sportovní tratě Torre di Pisa, Pala di Santa, Maierl, Cinque Nazioni, Agnello a Oberholz překvapí až 60% sklon i krásnými výhledy.

Obereggen nabízí i večerní lyžování, snowpark a noční sáňkování. Dvakrát týdně, se svah Obereggen od 19 až do 22 hodin zalije umělým světlem a lyžaři tak mohou brázdit 1,8 kilometru dlouhou osvětlenou sjezdovku a využívat osmimístnou kabinkovou lanovku „Ochsenweide“.

K tomu si mohou fandové do freestylu vyzkoušet triky v osvětleném 1780 m dlouhém Nightparku. Milovníci sánek určitě ocení 2,5 km dlouhou sáňkařskou dráhu v Obereggenu pod lanovkou Ochsenweide.

CAREZZA

Rodinné lyžařské středisko pod masivem Rosengarten patří k dosud nejméně objeveným a přitom nejkrásnějším zimním střediskům Jižního Tyrolska. Stačí nazout lyže a vyrazit na úchvatnou König Laurin Tour nebo do dětského snowparku. Carezza dělá zároveň už mnoho let vše pro to, aby lyžařské středisko bylo šetrné ke klimatu.

Některé sjezdovky jsou opravdu parádní. 7,7 km dlouhá König Laurin, nejdelší pista v Eggentalu, vás přenese z panoramatické Laurin's Lounge ve výšce 2334 m až do idylické horské vesničky Welschnofen/Nova Levante. Lyžaři se mohou těšit také na novou cabrio lanovku Tiers, která je jediná

Foto: Paolo Codeluppi

Foto: Jens Vögele

svého druhu a poskytuje horským nadšencům otevřenou horní palubu.

Stejně jako celá oblast Jižního Tyrolska nabízejí chaty a restaurace v Carezza a Obereggen dokonalé gastronomické potěšení. K vrcholům nabídky mistrovských kulinářských děl patří speciality s prémiovým hovězím masem pocházejícím z Eggentalu. Na to si tu potrpí – i většina dalších produktů totiž pochází z místních farem. Zaměřují se na podporu spolupráce místního zemědělství a cestovního ruchu.

UDRŽITELNOST

Už jsme zmínili, že údolí Eggental se vydalo cestou udržitelnosti. Ptáte se, co konkrétně dělají? Více než 5000 domácností v regionu využívá zelenou elektřinu bez CO₂. Lyžařské středisko Carezza každoročně měří a snižuje svou uhlíkovou stopu. Celý Obereggen od roku 2004 používá k vytápění štěpku z místních lesů, čímž ušetří 500 000 litrů nafty ročně. Projekt podporuje odpovědné chování člověka v oblasti, včetně snižování odpadu nebo pití místní horské vody z kohoutků. Bezplatná veřejná doprava díky Südtirol Guest Passu podporuje ekologické cestování.

Další informace na www.eggental.com/cs

Foto: Clicktext

Region Ahrntal

Údolí Ahrntal nejen garantuje sněhovou jistotu, ale je vhodné pro spoustu zimních aktivit. Dohromady 86 km sjezdovek v dobře vybavených lyžařských střediscích je ideálních pro rodiny. Nechybí tu ani menší a přehledně uspořádané rodinné vleky Weissembach/Rio Bianco a Rein in Taufers/Riva di Tures, lyžařské školy, školičky a tři funparky pro mládež.

Mají tu i 10 km dlouhou sáňkařskou dráhu, nejdelší v celém Jižním Tyrolsku. Dále možnosti pro bruslení, curling, výlety na sněžnicích, běh na lyžích a skitouring.

KOLEM JE OSMDESÁT TŘÍTISÍCOVEK

Ahrntal je ponořen už v opravdu velkých horách. Údolí je obklopeno osmdesáti vrcholy vyššími než 3000 m a majestátní hory otvírají velkolepá alpská panorama. Pro milovníky běžecského lyžování je zde 50 km proslulých tratí. Většinou se nacházejí v přírodním parku Rieserferner Ahrn a bývají otevřené až do Velikonoc.

Údolí Ahrntal je díky své délce, šířce a spoustě možností ideální i pro turisty na sněžnicích nebo skialpech. Hlavně je však tato oblast synonymem klidu a pohody a je také proslulá zajímavou kulturou.

Místní říkají, tady u nás, uprostřed vysokých hor zpomalte tempo a užívejte si krás přírodního parku Rieserferner-Ahrn. Dnes tak potřebný klid a pohodu tu návštěvník najde na zimních túrách, běžkařských trasách, pohádkových výšlapcích na sněžnicích.

ZA KULTUROU DO TAUFERS ČI MARANATHY

Po dni v přírodě zkuste vyrazit za kulturou. Navštivte hrad Taufers nebo muzeum betlémského a lidového umění Maranatha a poznejte tradici ručního zpracování dřeva.

K vrcholům začátku zimy patří advent s průvodem místních čertů – krampusů. Spatříte i působivou třípytívu „Kristovu hlavu“ ve skále vodopádu. Nebo projdete začarovaným lesem, lemovaným dřevěnými lesními zvířátky a malými obchůdky se suvenýry.

Určitě nahlédněte do kozí mlékárny Goasroscht, kde jsou v prvním patře

Foto: IDM Südtirol – Hansi Heckmair

Foto: TV Ahrntal – Filippo Galluzzi

Foto: TV Sand in Taufers – Manuel Kottersteger

Foto: Klausberg – Manuel Kottersteger

vystaveny betlémy. Ve výloze Muzea ovčí vlny uvidíte tradiční venkovský vánoční strom s ručně vyrobenými ozdobami. Tu a tam pod smrky čekají stánky s občerstvením. Takhle láskyplně zdobená lesní cesta zahřeje u srdce.

Pokud budete mít šanci, navštivte kouzelný les „Sand im Taufer Advent“ mezi 30. listopadem a 21. prosincem. Svatého Mikuláše tu pak zažijete jiného než u nás – s ohni, krampusy, čarodějnicemi a ďábel-skými postavami.

INVESTICE DO ZAŘÍZENÍ

V trochu utajené lyžařské aréně Skiworld Ahrntal neustále investují do nových přepravních zařízení a infrastruktury. V Klausbergu byla sedačka Sonnenlift nahrazena kabinkovou lanovkou, která vyjede na vrchol za šest minut. V nedalekém Speikbodenu probíhá výměna vleku Seenock za zcela novou osmisedačkovou lanovku, první v údolí Ahrntal.

Od ledna do března 2025 běží v lyžařské oblasti kulinární akce Ski & Cheese, kde budou moci návštěvníci ochutnat nejlepší výběr jihotyrolských sýrů v doprovodu profesionálního sýrového someliéra.

V lednu se v Klausbergu uskuteční ICE Games – mezinárodní festival sněhových soch. V údolním velkém přírodním ateliéru se fantazii nekladou žádné meze. Jediným úkolem je vytvořit sochu v nadmořské výšce 2500 m s nádherným výhledem na Zillertalské Alpy. Každý sněhový sochař dostane k dispozici třímetrový blok sněhu a vytvoří nakonec ocenění porota.

1 LYŽAŘSKÝ DEN ZDARMA

Od 6. do 23. 12. 2024 můžete po předložení GuestPass Ahrntal/Campo Tures získat pro Skiworld Ahrntal v rámci minimálně třídenního skipasu jeden den zdarma.

Více na www.ahrntal.com

Schnalstal/ Val Senales

Foto: Alpin Arena Senales/Harald Wisthaler

Údolí Schnalstal/Val Senales se rozprostírá od pověstného hradu Juval, domova světově proslulého horolezce Reinholda Messnera, až k malebným a impozantním ledovcům. Na konci údolí Schnalstal ve výšce od 2011 do 3212 m pak lyžař najde zajímavé ledovcové středisko Alpin Arena Senales.

Nabízí lyžování od podzimu do jara (sjezdovky v údolí se otevírají v listopadu). Má sněhovou jistotu a pisty všech obtížností se vinou od ledovce až do Maso Corto v údolí. Nová modernizovaná lanovka doveze lyžaře z údolní stanice na ledovec cirkla za šest minut. Na sjezdovkách Grawand a Leo-Gurschler v přípravném období často trénují různé italské i mezinárodní týmy. Právě podzim, kdy všude v údolí zlátnou tisíce modřínů, bývá za krásných dní jedním z nejhezčích období.

Zatímco vrcholové pasáže střediska nabízejí ostré tréninkové sjezdovky, přímo z Maso Corto je snadný přístup na mírné svahy, které jsou vhodné pro rodiny a začátečníky.

ICEMAN ÖTZI PEAK 3251 M

Vyhlídková plošina Iceman Ötzi Peak trůní nad ledovcem na vrcholu hory Grawand. Je to zároveň jedna z nejsnáze zdolatelných

třítisícovek na světě. Nahoře jste za pouhých patnáct minut. Od horní stanice lanovky pouze lehce vystoupáte po bezpečných ocelových schodech do 3251 metrů.

Na plošině se otevře snový výhled na sto dvacet šest třítisícových vrcholů ve třech zemích (Itálii, Rakousku a Švýcarsku). Kousek odtud objevili nejstarší a nejznámější ledovcovou mumii na světě: Ötziho. Možná se kdysi dávno odtud díval na svět pod sebou stejně jako vy. Úchvatná země. Skalní útesy, nebesky modrá barva, suť a ledovcové jezero. Za jasného počasí a s trochou štěstí dohlédnete až k Jaderskému moři.

Koho by osud Ötziho zajímal víc, může vyrazit na celodenní skitour po ledovci pod vedením profesionálního horského vůdce. Dozví se hodně o historii a životě ledovce a na jeho konci ve výšce 2800 m dojde až do ledovcové jeskyně.

LYŽAŘSKÁ ŠKOLA

Lyžařská a snowboardová škola Schnalstal Valley patří k nejlepším. Od roku 1967 tu vyrůstá tým s certifikovanými instruktory lyžování a snowboardingu, mezi nimiž jsou bývalí závodníci světového poháru a členové italského národního týmu. Jsou proslulí kvalitní výukou lyžování, takže i pouhé dvě

hodinky na svahu mohou být nezapomenutelným zážitkem. Zlepšit techniku si tu může začátečník, pokročilý i expert.

SLOW FOOD

Za návštěvu stojí i zdejší lyžařské a zimní chaty s tradičními hostinci, kde propagují koncept „Slow Food“, který je pravým opakem uspěchaného městského „Fast Food“. V rustikálních restauracích s atmosférou objevíte spoustu chutných pokrmů připravených z místních lahůdek. V zimě se k tomu na chatách konají hudební akce.

BĚŽKY A SKIALPY

Mají tu i výborné podmínky pro běžkaře. Ti, kdo chtějí vysokohorský trénink, využijí nejvyšší pasáže Hochjoch na ledovci. Je to mimochodem nejvýše položená běžkařská trasa v Jižním Tyrolsku. O něco níže jsou pak krásné několikakilometrové okruhy kolem chaty Lazaun.

V Maso Corto můžete procházet zasněženými lesy podél starých horských farem na sněžnicích. A horní stanice nové lanovky je zas ideálním výchozím bodem pro skitouring. S mohutnou horou Weißkogel a mnoha dalšími třítisícovkami je tato oblast jednou z nejlepších skialpových oblastí v Alpách.

Více na www.schnalstal.it/cz

Foto: Alpin Arena Senales/Harald Wisthaler

Rekreační oblast Sterzing-Ratschings- Gossensass

Na nejzajímavějším severu Jižního Tyrolska, hned za Brennerským průsmykem, na vás čeká rekreační oblast Sterzing-Ratschings-Gossensass. I v Česku se o ní začíná hovořit jako o tajném zimním tipu pro lyžařské fajnšmekry.

Lyžuje se tu v menších střediscích, ale na perfektně upravených tratích, za menšího provozu než v mnoha dalších místech. Nemá smysl je střídat během jednoho dne. Ale během týdenní dovolené si lyžování můžete rozdělit třeba na tři krát dva dny a nebudete litovat.

Není to z Česka daleko, z Prahy méně než šest hodin jízdy autem. Panuje tu velká sněhová jistota a lyžaři oceňují vysokou úroveň lyžařské infrastruktury, bydlení i kultury stravování.

Region nabízí pozoruhodnou symbiózu mezi horským světem a atmosférou alpského města. Z městečka Sterzing/Vipiteno je to jen kousek do přírodních horských údolí Ratschings/Racines, Ridnaun/Ridanna, Jaufental/Val Giovo, Pfitsch/Val di Vizze a Pferssch/Fleres s vesnicí Gossensass/Colle Isarco.

TŘI LYŽAŘSKÉ AREÁLY

Tři menší lyžařské areály Ratschings-Jaufen, Rosskopf a Ladurns poskytují dohromady 66 km perfektně upravených sjezdovek, devatenáct horských lyžařských chat a moderní lanovky. Velkou výhodou bývá i mnohem nižší lyžařský provoz než ve velkých střediscích. Region je také rájem pro další zimní sporty – běžkové lyžování, sáňkování, skitouring, výlety na sněžnicích, zimní turistiku a bruslení.

Dovolená v oblasti Sterzing-Ratschings-Gossensass ideálně spojuje aktivní zimní

Foto: TG Sterzing Pfitsch Freienfeld/Wistholer

radovánky s kulturními požitky. Třeba večerní vánoční trh „Sterzinger Glockenweihnacht“ patří k vrcholům.

O Sterzingu, nejsevernějším městě Itálie, se zároveň říká, že je takovým malým nákupním rájem. Už jen procházka po ulicích v centru starého města, pod arkádami, obdivování nádherných oken a elegantních budov je jedinečné. Zážitek z nakupování sahá od italské vysoké módy až po tradiční tyrolská řemesla. Sterzing nabízí toto vše a ještě více. Najdete zde nejnovější módní a oděvní trendy, hry, technické kreslení a grafiku, produkty pro zdraví a krásu a novinky v odvětví sportu a sportovního oblečení. Pak jsou tu drahé kameny a vzácné předměty vyráběné klenotníky a řemeslníky a skvělé nápady na dárky pro domácnosti.

SNOVĚ RANNÍ JÍZDY

Ale pojďme zpět na lyže. Pro nadcházející sezonu tu mají pár novinek – novou restauraci „Summit Mountain Club“, která se

nachází u horní stanice lanovky Ratschings-Jaufen. Dále novou restauraci Alpin Chalet Rosskopf přímo nad Sterzingem a konečně krásně rekonstruovanou chatu Edelweiss Hütte v Ladurns.

V Rosskopf měří nejdelší sjezdovka 5,5 km. Je tam také nejdelší zasněžená a osvětlená sáňkařská dráha v Itálii (10 km). Kromě toho nabízejí každý pátek od konce prosince do konce února pro ranní ptáčata a milovníky perfektních manšestrů lyžování při východu slunce. Ratschings-Jaufen zahajují od 11. ledna do 26. ledna čtrnáct dní lyžování, zábavy a živé hudby na různých chatách střediska. Akce se bude opakovat od 22. března 2025 do 5. dubna. Ladurns pak 15. března uskuteční retroakci, lyžování v „lederhosen“ – kožených kalhotách s padacím mostem.

Zimní sezona: od 5. 12. 2024 do 27. 4. 2025

Více na www.sterzing-ratschings.com

Foto: TG Sterzing Pfitsch Freienfeld

Foto: TG Sterzing Pfitsch Freienfeld

Slope STAR

Zlatá statement bunda Elodie s voděodolnými vlastnostmi a s výplní z kachního peří pro zahřátí v nejmraznějších podmínkách na svahu
Goldbergh
16 590 Kč

Lýžařské brýle s vysoce technickou úpravou proti UV-paprskům, zamlžení a poškrábání
Louis Vuitton
34 900 Kč

Rtěnka Dior Rouge v přirozeném tónu, nově k dostání v duu s konturovací tužkou
Dior
820 Kč, 1260 Kč

Funkční módní rukavice z kolekce DiorAlps pro aktivní den na svahu
Dior
18 000 Kč

Černá základní vrstva
s rolákem pro maximální
zahřátí přináší efekt
druhé kůže

Falke
2300 Kč

Komfortní stylové kalhoty
Minou s leopardím vzorem
z vysoce kvalitní směsi
polyesteru a elastanu pro
volnost pohybu a odolnost proti
sněhu a dešti

Goldbergh
12 690 Kč

Ochranná pohodlná
helma v béžových tónech
s monogramem značky

Fendi
26 700 Kč

Zklidňující pleťové sérum
Biologique Recherche

Mille
3890 Kč

42

365 DNÍ SNĚHOVÉ ZÁBAVY

Zimní magie v Tux-Finckenberg

Zasněžené hory, hluboké zasněžené lesy, sněhově bílé svahy a nezaměnitelná zimní krajina. Tuxertal s městy Finkenbergr, Tux a Hintertux nabízí nespočet zimních aktivit. Region v srdci Zillertalských Alp slibuje nezapomenutelné zimní zážitky, které uchvátí jak aktivní turisty, tak i lyžařské fajnšmekry.

Text: **Matej Šišolák** Foto: **Hintertuxer Gletcher**

44

Oficiální začátek sezóny má tento region už dávno za sebou – zatímco na mnoha místech se otevření teprve chystá, zde se slavil nový ročník lyžařského potěšení už první víkend v říjnu. Díky své nadmořské výšce až 3250 m nabízí ledovec Hintertux nezapomenutelné zimní radovánky po mimořádně dlouhou dobu. Kilometry perfektně upravených sjezdovek, nejmodernější systémy lanovek a vynikající gastronomie jsou základním společným jmenovatelem oblíbeného regionu. Freestyloví nadšenci se nedokáží nabažít atrakcí v Betterpark Hintertux. Úchvatný výhled z panoramatické terasy ve výšce 3250 m na okolní třítisícovky a impozantní vrchol Olperer činí z ledovce Hintertux celosvětově uznávanou ledovcovou lyžařskou oblast.

100% ZÁRUKA SNĚHU

Ledovec Hintertux zaručuje lyžařskému centru Tux-Finkenbergníh od října do června. Milovníci zimních sportů si také mohou užít Zillertal 3000 Ski & Glacier World a další areály Eggalm, Rastkogel,

Finkenbergn, Mayrhofen a Ahorn, největší a sněhem nejoplývanější lyžařský ráj v Zillertalu. Čeká na vás 206 km perfektně upravených sjezdovek všech stupňů obtížnosti, stejně jako nádherné sjezdovky s přírodním sněhem, lákavé trasy v hlubokém sněhu i mimořádně náročné trasy pro nejlepší lyžaře. Lyžařský zážitek umocňuje zasněžené údolí do Tux-Vorderlanersbach, Tux-Lanersbach a Hintertux.

ZIMNÍ KOUZLO DALEKO OD SJEZDOVEK

Pro každého, kdo by chtěl k zimě přistupovat uvolněněji, nabízí Tux-Finkenbergn četné příležitosti, jak si zimu užít naplno: ať už idylickou procházkou, nebo zimní túrou, romantickou jízdu na saních tažených koňmi, túru na sněžnicích s průvodcem nebo běžky na 28 km upravených tratí. Nechybí ani noční sánkování na osvětlené přírodní dráze. Užijte si čistý horský vzduch a nechte se okouzlit krásou přírody daleko od rušných sjezdovek a skupin lyžařů.

KULINÁŘSKÉ SPECIALITY

Po aktivním dni na sněhu vás více než třicet lyžařských chat a padesát restaurací v lyžařských oblastech Ski & Glacier World Zillertal 3000 zve k odpočinku. Od tradičních tyrolských specialit, jako jsou sýrové špecle a tyrolský Gröstl, až po moderní lahůdky – kulinářská rozmanitost nezklame ani největší gurmány. Ať už dáváte přednost tradičním regionálním stylům, nebo hledáte spíše moderní trendy v kuchyni – určitě nebudete zklamaní.

DOBRODRUŽSTVÍ PRO CELOU RODINU

V Tux-Finkenbergn si na své přijdou i ti nejmenší. V lyžařských školách v regionu se děti mohou naučit lyžovat hravou formou. Zajímavosti jsou třeba Pepiho dětský areál na Penkenjoch a dětský park Eggalm s lyžařským kolotočem, kouzelným kobercem, dětským vlekem a snowtubingem. Speciálně pro rodiny jsou tu Funslope a Kidsslope na Sommerbergn, další vrchol nabízí Playarena, špičkové kryté hřiště s rozlohou 1200 m².

WINTER HIGHLIGHTS

- o 206 km sjezdovek
- o 100% záruka sněhu
- o 28 km běžkařských tratí
- o 1 kluziště a 4 curlingové dráhy
- o 2 osvětlené přírodní sáňkařské dráhy
- o 68 km upravených zimních turistických tras
- o 30 chat a horských restaurací s vynikající gastronomií
- o špičkové lyžařské školy s dobře vyškolenými lyžařskými instruktory
- o zdarma e-sport autobus

PODZIM A ZIMA

Když se v údolí snese zlatý podzim, milovníci lyží vyrazí na ledovec: „Jocks“. Křupavé sjezdovky, náročné podmínky a jedinečný výhled jsou typickými vlastnostmi podzimního lyžování.

V zimě na vás na ledovci čekají zasněžené hory, malebná bílá krajina, nízké teploty a široké sjezdovky. Jako začátečník, pokročilý, s celou rodinou – je vlastně jedno jak a čím: v zimních měsících je zábava na sjezdovce na programu celý den! Naše tréninkové týmy si nyní dávají pauzu, pauzu od tréninku: nyní je čas na závody po celém světě!

TIP

Nezapomeňte na ochranu před sluncem: intenzivní sluneční záření vyžaduje dobrou ochranu. Vzhledem k tomu, že se sníh silně odráží, nezapomeňte si přibalit opalovací krém a sluneční brýle.

PŘÍRODNÍ LEDOVÝ PALÁC

Přírodní ledový palác na ledovci Hintertux je unikátní přírodní klenot a ideální celoroční výletní cíl pro celou rodinu. Vstup do této ledové jeskyně najdete pouhých deset minut chůze od horní stanice lanovky Gletscherbus 3.

Nádherný svět hluboko pod sjezdovkami ukrývá systém ledovcových jeskyní s kouzelnými ledovými stalaktity, obřímí jiskřivými ledovými krystaly, zamrzlými vodopády, a dokonce i ledovcovým jezerem. V Nature's Ice Palace je stálá teplota 0 °C. Ledová jeskyně je otevřena celoročně a můžete ji navštívit za každého počasí. Návštěvu můžete dokonale spojit s lyžařským dnem nebo fantastickým výhledem z panoramatické terasy.

Speciálním zážitkem je pak výlet lodí po ledovcovém jezeře 30 m pod sjezdovkou. Prohlídka včetně plavby trvá cirka sedmdesát minut a je nutné si ji předem rezervovat. Na výlet do jeskyně se hodí pevná obuv a teplá bunda (možnost zapůjčení ve sportovních obchodech na ledovci Hintertux), na škodu není ani dobrá fyzická kondice (musí se lézt po krátkých žebříčích, nejsou potřeba žádné lezecké dovednosti).

MRAMOROVÁ JESKYNĚ SPANNAGEL

Jeskyně Spannagel je přístupná jeskyně s nejvyšší nadmořskou výškou v Evropě a velmi oblíbený výletní cíl pro rodiny s dětmi. S naměřenou délkou asi 13 km je největším skalním jeskynním systémem ve středních Alpách. V rámci pravidelné prohlídky jeskyně (Tour 1) můžete vidět asi 500 m jeskyně. Všichni návštěvníci jsou během prohlídky vybaveni přilbami, pláštěnkami a (volitelně) holínkami. Přírodní památka Spannagel je také ideální pro návštěvu za špatného počasí.

Prohlídky s průvodcem začínají vždy v celou hodinu do 30. listopadu 2024: denně 13:00 a 14:00, od 1. prosince 2024 až 30. dubna 2025: 13:00 a 14:00 (v zimních měsících je v pondělí zavřeno, otevírací hodiny se mohou změnit, zkontrolujte prosím aktuální stav). Nezbytným vybavením jsou dobré boty a teplé oblečení.

SNÍDANĚ V OBLACÍCH

Co takhle začít den snídání s dechberoucím horským panoramatem přímo v kabině lanovky? V 10er Gefrorene Wand Bahn na ledovci Hintertux se každý den jedna kabina promění v exkluzivní snídaňový stůl. Můžete si vybrat mezi klasickou a bavorskou verzí jídelníčku. Klasická snídaně obsahuje kávu, čaj, pomerančový džus, čerstvé pečivo, velký výběr uzenin a sýrů, různé pomazánky, snídaně vejce, čerstvé ovoce, müsli a jogurt, bavorské menu nabízí mnichovské bílé klobásy, křupavé preclíky a vychlazené pšeničné pivo.

BRETTLJAUSEN-GONDOLA

Podobný zážitek najdete taky ve formě oběda – když po uspokojícím dopoledním lyžování, pěší turistice nebo návštěvě přírodního ledového paláce vystoupíte na lanovku Brettljausen. Rozhodně doporučujeme variace oblíbeného piva Zillertal či „Glacier Schnaps“ a další místní lahůdky.

At už hledáte adrenalinové zážitky, nebo poklidné lyžování prokládané dalšími zážitky, Tux je rozhodně místo, které stojí za pozornost. ©

*Ledecká:
Svět'ák,
nebo MIS?
Chci vyhrát
obojí!*

Před Ester Ledecou stojí možná klíčová sezona. Zima, kdy se může definitivně probít do světové špičky v rychlostních disciplínách alpského lyžování.

Text: Petr Pravda Foto: Archiv Levelsport Koncept

Na startu

Vypadá to, že ještě před jejím prvním závodem, který bude v prosinci v Beaver Creeku, do sebe v přípravě všechno zapadá. Jaké jsou její priority, vám ale sama neřekne. Nechce k sobě pouštět takový tlak. Její filozofie je jiná. „Chtěla bych vyhrát světák a být i mistryní světa. Chci vyhrát každý závod, do něhož nastoupím,“ odpovídala koncem října Premium Sports na otázku, zda je pro ni letos větší priorita MS, nebo Světový pohár. „Takhle to mám nastavené. Vždycky, když se postavím na start, pokouším se vyhrát. Jinak nevím, proč bych ten závod jezdila,“ směje se. Je v tom malá nadsázka, ale vlastně to tak opravdu myslí.

Na tiskové konferenci koncem října v Praze šlo z jejího projevu vyčíst únavu z cestování, ale také uvolněnost a pohodu. Popijela energetický nápoj, vtipkovala a pouštěla publikum možná až překvapivě hluboko do života svého týmu. „Během pěti neděl tréninkového kempu v Chile jsme na začátku komunikovali normálně, pak už jen v krátkých větách nebo pomocí pohledů. Mně to ale nevaří, jsem v takové své jeskyni a vyhovuje mi to,“ popisovala náročnou tréninkovou rutinu a zároveň „ponorku“ daleko od domova.

Má proč se smát. Konečně se daří. Poslední roky jí totiž nepřály. Úplně hloupé zranění klíční kosti při letní přípravě v roce 2022 přineslo výpadek celé následující sezony. Ani loni to nezačalo dobře. Nemohla se vyhrabat ze záchvatů černého kašle, zabrala až druhá antibiotika.

Teď je jí dvacet devět let, už není ta mladá talentovaná holka, ale zkušená lyžařka a snowboardistka, která znovu úřaduje v obou disciplínách. Při fantastickém závěru loňské sezony nejdříve dojela v Kvitfjellu třetí a čtvrtá v superobřím slalomu (SG) a ve finále v Saalbachu SG dokonce vyhrála. Její čtvrtá výhra ve světovém poháru. Už čtvrtá, nebo teprve čtvrtá? Ať si rozhodne každý sám...

„Myslím, že jsme nakonec tu loňskou sezonu sfoukli dobře. Rozjezd byl sice pomalejší, ale nakonec dopadlo finále v Saalbachu fajn,“ připomněla svůj triumf.

Po lyžařském finále ještě asi dva týdny snowboardovala a potom šla znovu na lyže. S malými pauzami tak byla na kopci až do června a hodně testovala materiál.

Potom už přišly týdny radostné „dřiny“ na řecké Lefkadě s rodinou a fyzioterapeutem Láďou Poláškem. Ale do klasické letní dovolené, jak ji zná spousta lidí, to mělo daleko. „Mne to nebaví. Neumím si představit, že bych si lehla někam na lehátko, ležela a opalovala se. Když se opaluju, tak u toho něco dělám. Lyžuji na vodních lyžích, wakeboarduji a hlavně surfuji. Ten olympijský IQ foil (hydrofoil

windsurfing) mne ale zatím moc nechytí. Asi i proto, že jsem na tom klasickém surfu pořád rychlejší. To je to, co od toho očekávám.“

Letní příprava se jí vydařila. Cítí se výrazně lépe a připadá si silnější.

Zároveň se stabilizoval STR-tým. Trenéry lyžování jsou dál ostřílení Franz Gamper, Ital z Jižního Tyrolska, a Tomáš Bank, asi nejvytíženější člen týmu, prý hned po mamince... Dále vlezkušný rakouský servisman „Tschunti“ Guntram Mathis a fyzioterapeut Láďa Polášek. Trenérem snowboardingu zůstává osvědčený Američan Justin Reiter. A jako testovací

odborníci najala lyžařská značka Kästle bývalou vynikající rakouskou lyžařku Annu Veithovou.

Nakonec vyšel dobře i trénink na sněhu v chilském středisku Nevados de Chillán, kam se po letech vrátila. „Na chilském kempu jsem jezdila se Slovinkou Ilkou Štuhecovou, což bylo super, je to fajn holka. Vždy s ní ráda trénuju.“

Znovu hodně testovala materiál. Servisman „Tschunti“ přivezl do Chile nějakých dvačtyřicet párů lyží. Oproti loňsku mnohem méně foukal vítr, takže se podařilo testovat mnohem víc a Ledecká přiznala, že má teď o svém materiálu mnohem lepší přehled než dřív.

Chilané na místě prý navíc vytvořili dobrou atmosféru. „Jezdíme těsně pod kráterem sopky, která je aktivní. Pořád tam něco čoudí. Přišlo mi zároveň, že nás tam mají rádi. Místní pracovníci mne prý vzali za svou a hned ráno se ptali, kde je ta naše holka? Jeden den přišlo našim klukům pomáhat stahovat

sjezdovku, aby byla připravená na trénink, asi patnáct místních lidí. Moc si toho vážím a jsem ráda, že jsme tam měli takovou podporu.“

Ledecká před sezonou znovu uřála všechny spekulace o tom, zda by nechtěla vynechat snowboard a soustředit se jen na lyže, což by jí radili někteří lyžařští odborníci. Česká závodnice dala jasně najevo, že něco takového se však určitě nechystá.

A to i přesto, že kombinace obou disciplín je pro ni občas skutečnou alchymii. Zejména tuto sezonu, kdy se v březnu časově kryje světový šampionát na snowboardu (16.–30. 3. ve Sv. Mořici) s finále světového poháru na lyžích (Sun Valley 20.–27. 3.). Co s tím? Ester má zatím jasno. „Důležité, že se nekryjí vzájemně obě MS, což znamená, že pojedou obě dvě.“ To by znamenalo vynechat Sun Valley – uvidíme...

Kvůli kombinování obou disciplín se její snowboardový trenér Justin

Reiter účastní dost často i lyžařských závodů, což Ledecké hodně pomáhá, aby se mohla připravit i na ty snowboardové.

„Justin pomáhá i na lyžařských závodech, vidí, jak na tom jsem fyzicky, mluví s fyzioterapeutem... Tím je všechno daleko jednodušší, může naplánovat snowboardové dny tak, aby to nenarušilo lyžařskou přípravu, abych nebyla moc unavená. Je to přirozenější a budeme se to snažit nastavit podobně i tuto sezonu,“ vysvětlila Ledecká.

Jak zápasí s únavou? Hodně spoléhá na fyzioterapeuta Ládu Poláška. „Je se mnou jak na lyžích, tak na snowboardu, na letní přípravě, takže on ví, co mám za sebou, kde jsme byli, jak cestovali, jak je na tom moje tělo... Občas je až moc přísný, protože řekne, teď ne, budeme dělat jen toto... A často se spráhne s Justinem Reiterem a oba mi brání trénovat víc, jak bych chtěla. Ve finále jsem ale vděčná, že mne kluci takhle hlídají, že jim záleží na tom, jak se budu cítit.“

50

Zajímavé jsou úvahy o lyžařských disciplínách. Ledecká pro Premium Sports nevyloučila, že by po delší době chtěla zkusit závodit i v obřáku. Ale má to jeden háček...

„V plánu je, že odjedu co nejvíce lyžařských závodů, abych měla šanci získat klíčových 500 bodů, díky nimž bych pak mohla být nasazena v obřáku těsně za první třicítku. To je samozřejmě výrazně lepší, než když máte číslo třeba 80. A protože jsem nezávodila v obřáku už asi tři roky, nemám vůbec žádné body.“

Když ale teď trénovala v Chile, spojili se občas i s francouzským A týmem. „Jezdili jsme obřák a já jsem se mohla učit od Favrota, Sarrazina... Přišlo mi, že i v porovnání s kluky ho jezdím docela dobře, a říkali to oni sami. Dokonce se mne ptali, jak si stojím v závodech a zda zajíždím obřák do první desítky... Dost se potom divili, když jsem jim řekla, že v obřáku zatím vůbec nezávodím.“

Upřímně, aby tento plán vyšel, musela by Ledecká jezdit opravdu fantasticky. Vždyť včetně finále světového poháru 2024 dosáhlo nakonec na 500

bodů jen šestnáct závodnic a z nich jen pět specialistek na rychlostní disciplíny.

Ještě něco o sobě Ester prozradila. Co ráda dělá a kde ráda je, když nezávodí a netrénuje. Takových chvílí sice moc není, ale přece se najdou. „Krásné chvíle jsem prožila po sezoně se sponzorem Richard Mille (výrobce hodinek). Bylo to strašně fajn,

protože tam sezvali všechny ambasadory. Potkala jsem se s Charlesem Leclercem, s Rafaelem Nadalem, se všemi těmi hvězdami. Bylo to něco neskutečného, jak to pojali a vytvořili dojem jedné rodiny. To u sponzorů oceňuji a vyhledávám, protože to přesahuje běžné vztahy. Jsem vděčná, že tam patřím.“ ©

CO TEĎ ESTER LEDECKOU ČEKÁ

Snowboardová sezona začíná letos trochu dřív, už koncem listopadu startují dva závody v Číně. Jak sama Ester říká, bude to trochu „harakiri“, protože poletí z Evropy do Číny a z Číny potom rovnou do Ameriky, kde jsou v Beaver Creeku sjezd a superobří slalom na lyžích. Čeká ji pořádný „jet lag“, ale ona doufá, že to všichni nějak přežijí a že sama odjede závody se ctí. Dál pak bude improvizovat podle toho, jak se bude cítit a jak bude sezonu postupně zvládat. V plánu má lyže ve Svatém Mořici (21. – 22. 12.) a po Vánocích v St. Antonu (9. – 12. 1. 2025). Mezitím se chce udržovat na snowboardu a zkusí, jestli stihne závody v Bad Gasteinu. Chce postupovat závod od závodu.

Semerínka

je domov s hodnotnou
architekturou v Radlicích

www.semerinka.cz

by **CRESTYL**

MARCEL HIRSCHER JE ZPĚT

V novém dresu, v jiném gardu.

Tohle je největší událost letošní lyžařské zimy. Osminásobný nositel křišťálového poháru za celkové vítězství ve světovém poháru alpských lyžařů se vrací k závodění.

Text: **Petr Pravda** Foto: **Getty Images**

Navíc v novém národním dresu. Díky původu své matky Sylvie už nebude reprezentovat Rakousko, ale Nizozemsko.

Těžko to už může něco do Vánoc překonat. Možná, že kdyby se k němu připojila americká hvězda nedávné minulosti Lindsey Vonnová – i takové zprávy už proskočily. Přitom není vůbec důležité, zda pětatřicetiletý Hirscher bude zase vyhrávat, zářit, kolik závodů nakonec pojede. To všechno je zatím podružné. Hlavní je, že asi největší slalomář moderní doby je prostě zpět na svazích.

Média nebudou v souvislosti s alpským závodním cirkusem do konce roku psát prakticky o ničem jiném. V historii alpského lyžování podobný comeback totiž nemá obdoby. Některé hvězdy se také vrátily, dokonce skoro zázračně – třeba Hermann Maier. Jenže to bylo po těžkých zraněních.

MUŽ BEZ SKANDÁLŮ

Hirscherův návrat po pěti letech je jiný a má pár velmi zajímavých aspektů. Třeba fakt, že tahle „antihvězda“ nikdy nepůsobila větší mediální poprask. Hirscher, přiznejme si, byl vynikajícím sportovcem. Jenže jeho trochu nevýrazný, „sucharský“ naturel z něj neudělal skutečnou globální hvězdu. Nebyl Woods, Bolt nebo Vonnová. Skoro obyčejný, trochu nudný chlapík z alpského údolí kdesi mezi Salcburkem a Berchtesgadenem až donedávna ničím, kromě svého lyžařského umu, nevynikl.

Nevydával kontroverzní prohlášení, nešokoval aférami, nikoho neurážel. S dlouholetou partnerkou Laurou se rozešel až po dvanácti letech a opět kolem toho nebyly scény ani pikantérie. Žádný lev salónů ani král sociálních sítí. Prostě jen dokonale jezdil. Takže paradoxně teprve svým návratem na závodní lyže se stává skutečně hvězdně slavným.

Druhým mimořádně zajímavým momentem je, proč tohle všechno dělá, jakou má motivaci.

SOUHRA OKOLNOSTÍ

Je to složité i jednoduché zároveň. V první řadě Marcel Hirscher spojuje příjemné s užitečným. Pak jeho „comebacku“ nahrává určitá souhra okolností a k tomu obchodní, marketingová kalkulace. Řekněme, je v tom vyšší obchodní politika, kde se prolínají rakouské a nizozemské zájmy.

Začněme u samotného Hirschera. Kariéru skončil, relativně trochu předčasně, v roce 2019 ve třiceti letech. Vlastně se mu na jedné straně nešlo divit. Vyhrál osmkrát světový pohár, dvě zlaté olympijské medaile, pět individuálních (celkem ale sedm) zlatých na MS. Ve světovém poháru zaznamenal šedesát sedm vítězství.

Už nemohl vyhrát víc a začal ztrácet motivaci. A tak šel do sportovního důchodu. Jenže co se lehko řekne, hůř se udělá. Hirscher se musel trochu nudit. Zlí jazykové říkají, že právě ukončení kariéry a více stráveného času doma urychlilo rozpad jeho dlouholetého vztahu.

Snažil se nějak zabavit. Moderoval rakouský televizní pořad. Závodil v extrémních

závoděch motoristického sportu, jako je Red Bull Erzbergrodeo na motorkách. A právě blízké vztahy s Red Bullem ho nakonec dovedly tam, kde je dnes.

NOVÁ KARIÉRA JE JAKO SKLÁDAČKA

Zprvu na to pozorovatel kouká zmateně jako na nesestavenou Rubikovu kostku. Čím se jí však daří dávat víc dohromady, zobrazuje se nová Hirscherova kariéra jako logická skládačka.

Slavný lyžař je už nějaký čas ambasadorem zmíněného nápojového gigantu. Co ambasadorem... Založil díky němu i novou společnost na lyžařské vybavení, VAN DEER – Red Bull Sports.

Proč se ta firma jmenuje Van Deer, je základem k pochopení toho, co se tu děje. Promítá se do toho překlad Hirscherova jména (hirsch německy – jelen česky – deer anglicky). Zároveň Van Deer zní na „první signální“ krásně vlámsky.

Jakou to má logiku, ptáte se? Asi jste si už dávno všimli, že Nizozemci dnes bez jakýchkoli pochybností patří k „alpským mocnostem“ – rozuměj k nejčastějším návštěvníkům alpských center.

Tušíte správně. Celý tenhle cirkus je tedy frontálním útokem na téměř dvaceti-milionový nizozemský trh.

JAK MLADÁ NIZOZEMKA OBJEVILA RAKOUSKO

Přítom tomu kdysi dávno před více než třiceti pěti lety předcházela taková náhoda. Mladá nizozemská turistka Sylvia de Vliegová z Haagu patřila k první generaci nizozemských turistů, kteří začali i kvůli ústupu přírodního domácího ledu masově

objevovat o zimních prázdninách krásu alpských lyžařských svahů.

Sylvia se tam tehdy v lyžařské zóně, která se dnes jmenuje Dachstein West, seznámila se sympatickým vedoucím lyžařské školy v Annabergu a správcem nedaleké horské chaty Stuhlalm Ferdinandem Hirscherem. Byla z toho láska a nakonec i syn Marcel. Právě otec Ferdinand byl mimochodem jeho prvním lyžařským instruktorem, důležitým pečovatelem a supervizorem na téměř všech závodech.

Teď už chápete, proč má rakouská hvězda s dvojím občanstvím, dnes v nizozemském národním dresu, za úkol pro zimu už tak dost načatý Nizozemce (ale třeba i Vlámky z Belgie) totálně zblbnout do lyžování?

Hirscher se přitom s nikým nerozhádal. Z rakouského národního týmu odešel v klidu. Měl prý dobré rozhovory s rakouskými a nizozemskými lyžařskými svazy a všechny tři strany se prý shodly na tom, že pokud bude lyžovat pro Nizozemsko, bude to nejjednodušší způsob, jak pokračovat.

RAKUSAŇ NIZOZEMCEM

„Pro mě osobně bylo opravdu důležité, že neubírám žádné zdroje mladým talentům v Rakousku. Nechtěl jsem stát v cestě mladým sportovcům a budoucnosti rakouského lyžování,“ řekl sám Hirscher. V Nizozemsku si je jistý, že nikomu nic nevezme. Naopak má šanci hodně udělat.

Pro Nizozemsko je Hirscherova reprezentace země polderů a větrných mlýnů opravdovou bombou. Přitáhne velkou část sportovně populace k televizním obrazovkám a k závodnímu lyžování vůbec. Bohatí Nizozemci si začnou kupovat drahé

„high endové“ lyže Van Deer a zbytek populace si víc oblíbí energetický nápoj. Aspoň tak uvažují marketingoví specialisté proslulé společnosti.

Značku lyží s názvem Van Deer uvedl Hirscher na trh v roce 2021. Později ve spolupráci s Red Bullem ji přejmenovali na Van Deer-Red Bull. Debutovala soutěžně v sezoně Světového poháru 2022–2023. Její lyže nebul nikdo jiný než věčný Hirscherův rival, norský slalomář Henrik Kristoffersen. Ten hned v úvodním závodě v Söldenu dosáhl na pódium, později v sezoně pak v Garmisch-Partenkirchenu získal pro Van Deer-Red Bull i první vítězství.

ŠANCI MÁ HLAVNĚ V „OBŘÁKU“

A jak to bude na nových lyžích jezdit rakousko-nizozemskému „Jelenovi“? Má skutečně šanci se znovu vrátit do čela? Eva Kurfürstová, dnes lyžařská trenérka, komentátorka Euro-sportu a mezinárodní technická delegátka FIS věří, že šanci má.

„Technika se nějak zásadně nezměnila. Už za něj byla na vysoké úrovni. Za těch pět let, co měl pauzu, k výrazným technickým finesám nedošlo. Spíš se technika přizpůsobuje materiálu a ten se pořád vyvíjí. Materiály jsou lepší, přesnější. Ať už lyže, desky, boty... Pouhá deska pod botou může udělat velké rozdíly,“ vysvětluje pro Premium Sports Kurfürstová.

„Já myslím, že v ‚obřáku‘ to zvládne. Otázka, co slalom, tam asi moc zájem nemá. Někjaký úbytek v kondičních objemech tam asi bude. To se musí projevit, ale na druhou stranu, vše, co má za sebou, ta rutina, to je obrovské plus. Asi nelze očekávat, že bude hned vyhrávat. A třeba později, až se vyjezdí a najde si své místo, pak třeba může znovu zazářit.“

Sám Hirscher tvrdí, že si udržoval vysokou tělesnou zdatnost a že se na svazích pořád cítil jako doma. Na první zprávy o tom, že se mu v přípravě moc nedařilo, raději zapomeňte. Že ho v létě na Novém Zélandu předjížděla tamní hvězda Alice Robinsonová, moc neznámá.

„Se svou fyzickou kondicí jsem docela spokojen. Silový a vytrvalostní trénink je mnohem snazší začlenit do každodenního života. A tentokrát se navíc nevracím, abych dominoval. Pro mě je to nyní o vyvážení rodiny, podnikání a sportu. Teď musím předvést svůj multitaskingový talent,“ vysvětluje slavný závodník. ©

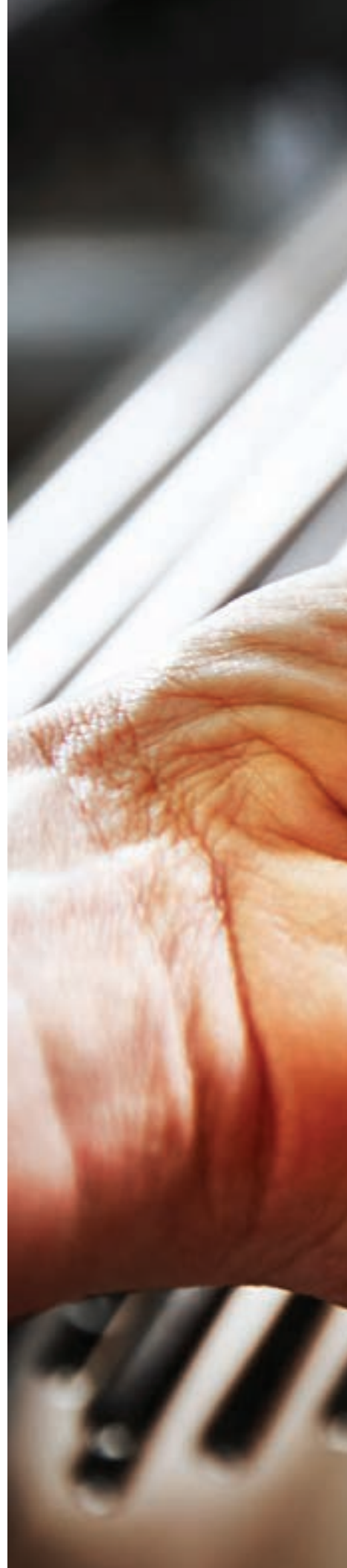
JAK SE DĚLAJÍ

LEKI

56 MERCEDESY MEZI HŮLKAMI

Na kraji českého Tachova najdete jednu z nejzajímavějších sportovních továren na světě. Výrobní závod Novasport vyrobí ročně na jeden a půl milionu párů kvalitních holí pro zimní i letní sporty a „outdoor“ značky LEKI. Nikdo nikde na naší planetě jich v takové kvalitě nevyrobí víc.

Text: **Petr Pravda**
Foto: **LEKI**

Reportáž

Závodí s nimi Ester Ledecká, Mikaela Shiffrinová, fenomenální běžkař Johannes Hoesflot Klaebo a další stovky špičkových sportovců. „Říkáme, že jsme Mercedes mezi hůlkami,“ oznamuje šéfka logistiky a nákupu Martina Veselá. Dlouholetá úspěšnost firmy jí dává za pravdu. LEKI jsou synonymem inovace, vysoké funkčnosti a bezpečnosti. Právě tato značka přišla v roce 1974 jako první s teleskopickými horolezeckými holemi. Později s proslulým bezpečnostním systémem Trigger Shark. Dodnes pak platí firemní motto: I nejlevnější hůlka LEKI musí být bezpečná!

Stojíme v relativně moderní budově s česko-německými nápisy. Firma má německé vlastníky, ale prakticky všichni z dvou set padesáti zaměstnanců jsou z Tachova a okolí. Všude čisto, nikde nic okázalého, vše ve znamení funkčnosti. V regionu nejsou největší, ale jsou dost velcí a musejí být jeho chloubou. Fluktuace zaměstnanců je minimální.

V továrně Novasport v Tachově se vyrábí veškerý sortiment LEKI s výjimkou rukavic. Dohromady, když sečteme zimu i léto, je to přibližně dvě stě modelů hůlek. Církou polovina párů je na zimu, druhá polovina na sporty a aktivity, které se neprovozují na sněhu. Největší odběratelé jsou evropské země jako Německo, Itálie, Francie, Rakousko, Švýcarsko, ale i USA, Kanada a Japonsko či Jižní Korea. Odbyt si hole z Tachova najdou prakticky po celém světě.

ŠPIČKA V REKLAMACÍCH

„Momentálně vyrobíme kolem jednoho a půl milionu párů holí ročně. Vzhledem k tomu, že garantujeme deset let na náhradní díly, tak je to velké číslo. V řešení reklamací ve sportovním byznysu jsme doteď byli na prvních místech. Nechali jsme za sebou i velké sportovní firmy s obuví a oblečením, což je oproti nám objemem zboží mnohem větší trh. Opravy provádíme my nebo i prodejní firmy po světě, které mají vlastní servisní místa. A někdy stačí poslat jen náhradní díl,“ říká Martina Veselá.

První, co návštěvníka překvapí, z kolika kusů se jedna jediná hůl musí vyrobit a kolika výrobními procesy prochází. Prakticky všechno s výjimkou karbonových nebo hliníkových trubek se přitom udělá na místě.

„Trubky jsou jedno z mála, co nevyrobíme, ale dovážíme. Karbonové z Tchaj-wanu

nebo Japonska, hliníkové převážně z Itálie. Špičkové hliníkové slitiny jsou přitom stejné, jaké se používají např. v leteckém průmyslu. A některé hole jsou dokonce kombinované z obou materiálů. Více ale zatím vyrábíme z hliníku. Například většina holí pro půjčovny je hliníková, aby víc vydržely. Karbon je přeci jen křehčí, i když se technologie neustále zdokonalují. Karbonové hole se dnes méně lámou, a když už se zlomí, pak u nich nedojde k tomu nebezpečnému roztřepení. Zůstane rovný lom,“ říká šéfka logistiky a nákupu.

DVĚ AŽ TŘI SMĚNY

Začínáme na vstupní rampě, kam přijde všechny materiál, co firma nakoupí od trubek, přes plasty, textil, kartony, barvy a jiné. Tady to zkontrolují, skladníci roztrídí do skladů a pak jde vše dál do výrobního procesu.

Pracuje se tu na směny, převážně dvousměnný provoz. Třismsěnný provoz

je jen na vstříkovně, kde z důvodu úspory energie běží stroje bez přestávek.

Ze vstupní rampy jdeme na jedno z prvních pracovišť, oddělení konifikace, kde se hliníkové trubky zpracovávají do kónusů. Kónusy mají dnes všechny lyžařské hůlky. Dělá to speciální stroj, který pomocí kladiv trubku vytvaruje. Průměry trubek 12–18 mm se změny po konifikaci na špičce na průměr 8–9 mm. Navíc mívají kónusy podle druhu a zaměření hůlek i jiný průběh.

Tato zima je už prakticky hotová, proto se vyrábí hůlky nejen na příští léto, ale už i na zimní kolekci 2025/26.

LEKI NEMÁ DRUHOU JAKOST

Co není úplně perfektní, tak se vyřazuje. Někdy při procesu vznikne prasklinka, nerovnost a jiné vady. Vyřazené trubky z výroby jdou do kovošrotu, ze kterého se část nakonec vrátí do továrny k novému zpracování.

Po konifikaci přichází na dalším pracovišti na řadu tzv. hrotování, kdy se konce hliníkových trubek obrousí zevnitř, aby byly hladké. Potom jdou na broušení. Díky tomu na nich bude lépe držet barva. Po broušení vidíte, ale i cítíte, jak je povrch trubky jiný. Jen má tenhle proces malý háček, musí probíhat v moderních italských mašinách, které jsou uzavřené a mají sofistikované odsávání. To proto, že hliníkový prach je výbušný a mohl by způsobit explozi. Odsání to riziko eliminuje.

Brusírna je jediné potenciálně nebezpečné pracoviště. Ostatní už nejsou nijak nebezpečná, jen na některých je zvýšený hluk, a pracovníci proto používají ochranu sluchu. Mají i víc přestávek, protože ta práce je náročnější. Masky se nikde nosit nemusí, byť u lepení jsou k dispozici, a pracovníci si je mohou vzít.

Jsme pořád někde v první polovině výrobního procesu a trubky ještě zdaleka nepřipomínají budoucí hůlky. Po broušení

přichází na řadu práškování, lakování, pak teprve potisk. Některé hole se eloxují, to proto, aby se barva dostala dovnitř do struktury povrchu a lépe držela.

CO DĚLÁ ELOX

„Eloxová úprava je něco, co otevře povrch trubky, aby se do struktury dostala barva. Je to jako u barvení vajíček na Velikonoce, která jsou běžně hladká, ale když je dáte vařit, tak se objeví v povrchu póry, v nichž se usadí barva. Na konec se barva chemicky zapečetí. Eloxovaný design nepoškrábete jako běžný lak, protože je uvnitř, a ne na povrchu. Na druhé straně s eloxem neuděláte takovou parádu, nemáte možnost je vyzdobit komplikovanými detaily,“ upozorňuje Martina Veselá.

Teprve poté se některé hůlky profilují, aby měly oválný průřez, tzv. airfoilové hole pro zmenšení odporu vzduchu. Kdyby tento proces předcházela barvení, profilovaná trubka by se barvila a potiskovala velmi složitě.

Nesmíme zapomenout na propracovaný systém kontroly. To je něco, na co je firma pyšná a co má dokonale zvládnuté. Zjednodušeně, už po části jednotlivých výrobních procesů si své výrobky kontrolují sami pracovníci oddělení, vždy ale po nich přicházejí ještě kontroloři, které každý pozná už z dálky podle zelených triček (červená náleží expedici, modrá montáži a výrobě). Na

lakovnách například sledují, jak drží barvy, jak se povedly odstíny, zda nemají přepálenou barvu...

V oddělení sítotisku jsou připravené sítotiskové rámy. Na každém je vybraný design, přes který se pak protlačí barva. Většina hůlek se tiskne několikrát, aby barvy krásně vynikly. Proces můžeme sledovat na závodních „World Cup“ hůlkách. Většinou se nanášejí tři až čtyři tisky přes sebe, je to dokonalá věda. Na černou jde například bílá, aby na ní mohla nakonec vyniknout neonově žlutá. Je to minimálně šest sedm kroků, aby výrobek dostal správný vzhled.

HŮLKY, KTERÉ I ZAHŘEJÍ

Vidíme tu například hůlku, do které můžete nalít alkohol. Trubka má šroubovací držadlo a vy tak můžete vaše sjezdové hole na svahu využít i jako placatku či „soudek“ s rumem první pomoci. Hot Shot, jak se hůlka nazývá, je prodejní hit v období Vánoc.

Vedle jsou ikonické hůlky Makalu – první trekingové, horolezecké hole, které LEKI vyrobila ve spolupráci s Reinholdem Messnerem v roce 1974.

V jednom z koutů se vyrábí krátké, tenké a lehké hůlky pro japonský trh. Vše, co jde do Japonska, má nejen specifický design, ale i specifické vybavení a rozměry. Vše prochází opět přísnou kontrolou, stejně jako všechny produkty LEKI.

Jinde jsou uskladněny různé těžké vstříkací formy. Jsou jich stovky. Pak konečně přicházíme na montáž, kde pracují hlavně ženy, jež dávají hůlkám finální podobu. Kompletují je z mnoha kusů a každá dělá trochu něco jiného. Jedna nejprve vkládá hroty z „tvrdokovu“ do koncových špiček. Koncovky jsou z hodně tvrdého a zároveň těžkého kovu. Když si potězkáte celou krabičku, málem vám upadne ruka.

Z VÍCE NEŽ DVACETI DÍLŮ

U holí s bezpečnostním systémem Trigger (v kritický okamžik umí oddělit poutko či rukavici od držadla) skládají děvčata jen rukojeť z asi čtrnácti kusů. Celá hůlka pak má více než dvacet dílů. Ženy se u jednotlivých strojů po čase točí, aby nedělaly pořád stejné úkony.

Zatímco mistr roznáší výplatnice, na jednom pracovišti dvě ženy montují držadla, na dalším přidělávají talířky, připevňují produktové štítky a spojují hůlky gumičkami.

Pak narazíme na kontejnery se zbytky recyklovatelných plastů. Ty se však použijí jen pro jednodušší materiály, protože už nikdy nebudou mít takovou pevnost, pružnost a další nutné vlastnosti.

Úplně na konci je expedice, kde jsou připraveny krabice na přepravu a export.

Jsou jich stovky, možná tisíce. Hole jsou na všechny zimní i letní sjezdářské a běžecké disciplíny, biatlon, skitouring, horolezectví, nordic walking, trekking a najdeme zde i zdravotní hole pro seniory. Dokonce i speciální hůlky pro myslivce, o kterou si může střelec opřít pušku.

Pro závodníky v alpských disciplínách tu jsou hole karbonové, hliníkové

i kombinované z obou materiálů. Samostatnou kapitolou jsou hůlky na speedskiing, které od LEKI používá i náš rekordman Radim Palán. Jsou velmi krátké a ještě více zahnuté kolem těla než hole na sjezd. Specialisté z Německa je našemu závodníkovi dokonce dodatečně upravovali, aby přilnuly co nejvíce k jeho tělu a byly co nejaerodynamičtější. ©

Předchůdkyně firmy LEKI vznikla v roce 1948 v německém Kirchheimu jako manufaktura na soustružení dřeva. Relativně dlouho pak fungovala jako výrobce náhradních dílů holí. Až v roce 1963 majitel a hlavní inovátor Karl Lenhart, sudetský Němec, který byl po válce odsunut z Československa, vyrobil a prodal první hliníkové hole. Byly z vysoce odolné slitiny 7075 a nesly tehdy značku Duraluminium. V roce 1970 konečně vznikla značka LEKI (Lenhart + Kirchheim) a o čtyři roky později se zrodily první teleskopické hole Makalu s rozpínací kotvou, které pomohly horolezcům Reinholdu Messnerovi a Petru Habelerovi zdolat bez kyslíku Mt. Everest.

Továrna v Tachově funguje od roku 2000, ale už v roce 1993 se začalo vyrábět v Čechách. Nejprve na různých místech v okolí. Momentálně má fabrika dvě stě padesát zaměstnanců, další menší počet pracuje v německé centrále v Kirchheimu, kde sídlí vedení LEKI a vývojové oddělení.

KASTLE

FAST AS EVER

maloja

MALOJA GOOD MORROW

Jsou to chvíle příjezdu, odpočinku a úchvatného požitku. Těm jsme vzdali hold v mnoha našich ročních tématech. Nicméně stejně jako pro mnoho lidí a podniků je ve vzduchu cítit změna. Od založení společnosti v roce 2004 přišlo na svět více než 30 dětí Maloja. Jakým způsobem můžeme a musíme přispět k tomu, aby tyto děti a budoucí generace měly stále planetu, na které stojí za to žít?

Klimatické a společenské změny jsou příkazem pro všechny, aby pracovali tvrději - včetně nás samotných. Puzzle kolekce s využitím zbytků materiálů. Iniciativa „Druhá láska“ pro použité oblečení, které přináší nové štěstí druhým. Služba opravy poškozeného oblečení a také naše vlastní linka, která podporuje dojíždění do práce na kole. Zvýšené používání přírodních, nebarvených a recyklovaných vláken a styly umožňující multisportovní využití. I z hlediska designu jsme se inspirovali estetikou „upcyklace“, abychom z neudělaných věcí vytvořili něco krásného a nového.

Čím je problém závažnější, tím důležitější je, abychom se řídili pozornou a aktivizující důvěrou. V němčině se stejné slovo používá pro rozbřesk a příští den: Morgen. V angličtině jsme ho změnili na GOOD MORROW. Znamená to důvěru, že se již dnes postavíme výzvam zítřka. Ještě nikdy jsme výroční téma nechápali tak jednoznačně jako výzvu k sobě samým. Nikdy předtím jsme neinvestovali více vášně do toho, abychom toto téma co nejdůsledněji implementovali do celé naší kolekce, protože dnešní nové oblečení bude to, co za několik let vyhodíme nebo dokonce zrecyklujeme.

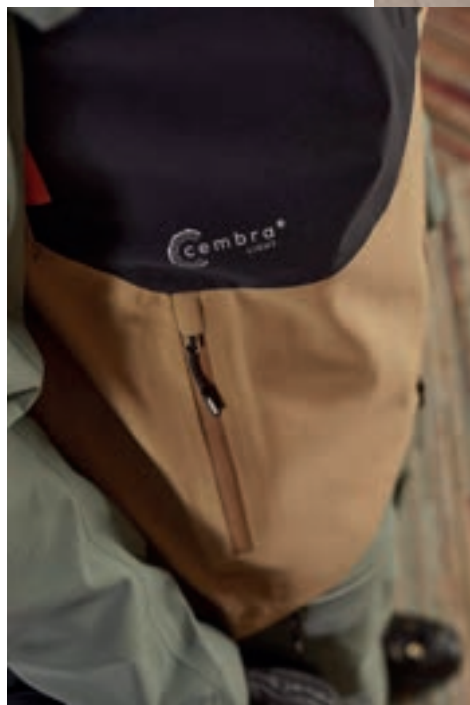
Naše nová kolekce je pozvánkou k tomu, abychom sami sebe a sebe viděli jako součást hnutí, jehož cílem je udělat něco dobrého pro tuto planetu.

www.maloja.de

MUTMALSPITZEM. Skialpinistická bunda.
VILINIM. Skialpinistické kalhoty.

RUMOM. Skialpinistická bunda.
ALDEINM. Skialpinistické kalhoty.

NESHAM. Sofshell bunda na běžky.
NANINAM. Sofshell kalhoty na běžky.

KESCHM. Hybridní bunda na běžky.
CARTASM Hybridní kalhoty na běžky.

Výhradním distributorem
značky Maloja v ČR a SR
je společnost LEVELSPORTKONCEPT.
Kde koupit: levelsportkoncept.cz/prodejci

maloja

DOKONALÁ SYMBIÓZA

Jasný rukopis, velkorsý přístup

Čisté geometrické tvary, hladké bílé omítky, širokoúhlé prosklené plochy, pásová a kruhová okna, železobetonové moniéry, odvážné přesahující hmoty – to jsou vnější signifikantní znaky autorského rukopisu ateliéru KAREŠ ARCH. To podstatné ale najdeme uvnitř: logické uspořádání, velkorsý otevřený prostor, důraz na maximální propojení se zahradou, pohodlí a nejmodernější technologie. Nic nechybí ani nepřebývá, vše je citlivě vyvážené. Návrhy často vycházejí z půdorysu ve tvaru písmene L nebo širokého V, kde prosklené fasády jsou orientovány na terasy a do zahrady ve vnitřním rohu, zatímco z ulice je stavba uzavřená, s minimem oken, a chrání tak soukromí svých obyvatel. Interiér charakterizuje intenzivní prosvětlení, vzdušná atmosféra, pocit harmonie, volné průhledy a krásné výhledy ven, často na úchvatné okolní panorama. Dům nemá být bariérou, uzavírající kontakt s okolím. Má být v souladu se svým prostředím a umožňovat neustálé vzájemné prolínání interiéru a exteriéru po celý den a také vnitřní propojení mezi jednotlivými funkčními celky.

Ateliér KAREŠ ARCH navazuje na to nejlepší z tradic české funkcionalistické architektury. Navrhuje domy tak, aby perfektně sloužily svým majitelům a zároveň skvěle vypadaly, a to zítra, za pět i za třicet let. Když jeho stavby srovnáme s dnes rekonstruovanými prvorepublikovými vilami, je vidět, že tento princip funguje a má zcela nadčasovou hodnotu.

Skryté detaily a špičkové technologie

Dalším charakteristickým prvkem pro architektury z ateliéru KAREŠ ARCH je práce se železobetonem, který dává konstrukci sílu, pevnost, ale i možnost originálních tvarů a otevřených, velkorysých prostor. Pohledový beton nabízí architektům prostor pro kreativitu - živý přírodní materiál je možné tvarovat do ladných křivek či do strohých geometrických linií.

Velmi důležitou součástí tvůrčího konceptu je pak využití vysoce kvalitních materiálů, jako je dubové či exotické dřevo, přírodní kámen, ocel a sklo - materiály stejně trvanlivé a nadčasové jako sama architektura - a perfektní zpracování až do posledního detailu. To se týká i špičkových technologií, které daleko přesahují běžný standard rodinného domu.

Autorské dílo ale není žádná tvůrčí exhibice, vzniká po návštěvě pozemku, mnoha hodinách jeho pečlivé a detailní analýzy, řadě konzultací s klienty, poznávání jejich charakteru, veškerých potřeb, zálib a stylu života až po to, jak probíhá každodenní život rodiny. Mnoho a mnoho hodin zdánlivě neviditelné práce, jejíž efekt se projeví až s užíváním domu. Na základě vyhodnocení všech aspektů a pečlivém naslouchání potřeb a požadavků budoucího majitele ateliér vytvoří několik variant návrhu, z nichž si stavebník zvolí tu pravou. Následují měsíce další spolupráce, protože ateliér KAREŠ ARCH poskytuje kompletní servis od studie až po realizaci stavby a autorský dozor. Plně ručí za kvalitu své práce, která začíná první skicou a končí šampaňským po nastěhování klientů do nového domu. Tento přístup přinesl řadu úspěšných realizací nadstandardních vil v Brně, v Praze a dalších částech naší republiky.

KAREŠ ARCH

WINTERBIKE

*V zimě na kole
i ve vánici*

Rádi se proháníte na horském kole, ale jakmile začne padat listí a teplota klesne pod deset stupňů, začínáte se zimní údržbou svého kola a odpočítáváte dny do roztání poslední vločky sněhu? Co takhle zkusit provětrat své kolo i v zimě?

Text: **Jakub Turek** Foto: **Jakub Turek, Getty Images**

Nejlepší podmínky pro zimní cyklistický adrenalin jsou v případě, kdy teplota vzduchu klesne hluboko pod nulu a sníh je zmrzlý s dostatečně tvrdým podkladem. V tu dobu si můžete vybrat, zda sednete na speciální „snowbike“, obyčejný „mountain bike“, módní gravel, či dokonce cyklokrosový závodní stroj.

„SNOWBIKE“: KOLO DO HLUBOKÉHO SNĚHU

Bikerky, bikeři, ruku na srdce, kdo by nechtěl ochutnat krásu zimní přírody ze sedla „snowbiku“? Téma tlustých kol, tedy „fatbiků“, „snowbiků“ nebo „bigbiků“ – záleží, jak jim kdo říká –, je stále populárnější. Na tomto typu kola je možné jezdit v nejnáročnějších podmínkách. Ostatně tato kola vznikla na Aljašce, kde se jezdí světoznámý závod Iditarod.

Před pár lety jim výrobci předpovídali skvělou budoucnost. Sice se tak nestalo, pořád jde o exkluzivní zboží se značně omezeným použitím, ale za svezení na sněhu stojí. Pokud si ho pořídíte v elektrické verzi s motorem, omezíte úmornou dřinu v hlubokém sněhu.

PROJEDE SKORO VŠUDE

Nejdříve začneme, co se nám na „snowbiku“ opravdu líbí. Projede skoro všude. Zvládá mokry i tvrdý sníh, pár centimetrů nového prašanu, uježděnou nebo prošlapanou zimní cestu. Nevadí mu mazlavé bláto.

Z kopce je to všechno v pohodě, když věříte sobě i kolu, že terén projedete. Po rovině už musíte dost šlapat a určitě se hodně

zapotíte. Do kopce je to pro netrénovaného rekreačního cyklistu očištěc. Kola se odvalují pomalu, výškové metry přibývají ještě pomaleji a síly naopak ubývají hodně rychle. Také patnáct kilogramů, kolik obvykle „snowbike“ váží, doplněné dalšími pár kilogramy zátěže nalepeného bahna nebo zmrzlého sněhu na rámu, je hodně cítit.

Ideální terén je na zasněžených polních a lesních cestách. Kolo svými vlastnostmi exceluje, když se střídají zafoukané úseky s tvrdým ujetým sněhovým podkladem, klidně čas od času vyfoukaným až na trávu nebo hlínu. Druhý pěkný terén pro „snowbike“ jsou upravené běžkařské nebo skútrové či rolbové trasy. Terén je to pro tlusté pneumatiky dostatečně únosný, stopy od pásových strojů dostatečně široké. K jaru se vyplatí jezdit hlavně po ránu nebo ještě před úsvitem s osvětlením. Trasy jsou z noci ještě přemrzlé a tvrdé.

Pozor ale na omezení, která bychom měli dodržovat! Například v Krkonošském národním parku je zakázáno vjíždět na kole na značené a upravené běžkařské stopy vůbec. Jinde zase platí nepsané pravidlo, že když je sníh měkký, cyklisté neničí stopy lyžařům!

ASFALT SE DÁ PŘEŽÍT, LED ZDOLAT, ALE HLUBOKÝ PRAŠAN JE NESJÍZDNÝ

V takových podmínkách se dá ujet na „snowbiku“ desítky kilometrů za den. Letos jsem si vybral za cíl Růžovou horu v Krkonoších.

Dá se čekat, že na asfaltu to nebude úplně ono. Když se ovšem smíříme s pomalým rozvážným tempem a zrychlenou

frekvencí šlapání, nakonec to ujde. Nestanou se z nás na tvrdém povrchu závodníci, ale jet na výlet se takhle dá.

Pokud plánujete túru s velkým převýšením, ať už nahoru, nebo dolů, kde se mohou střídát povrchy a množství sněhu, vyplatí se vzít s sebou do batohu pumpičku. Na silnici pláště přifouknete kvůli rychlosti. Na měkkém sněhu a především do kopce vzduch upustíte a z pneumatiky uděláte doslova žvýkačku, což fantasticky zlepší přilnavost a jízdní vlastnosti.

Co na „snowbiku“ nejde? Jet rychle! To je samozřejmé. Ale co nás překvapilo, že se nedá pořádně jezdit na ledu a v hlubokém prašanu. Led se dá vyřešit nákupem pneumatik s hřeby, pokud ledovatý terén očekáváte na celé plánované trase. S prašáním neuděláte nic. Kola do něj zapadnou po náby, anebo ještě hlouběji a vám nezbyde nic jiného, než pokorně seskočit a „snowbike“ vytlačit na pevnější sníh, nebo dokonce ujetou cestu.

Padám. Často padám. Led a voda se střídají se zmrzlým sněhem zlomyslně rychle. Stoupám z Pece pod Sněžkou na Portášky a na Růžohorky.

Bohužel hřeby se použít nedají, protože nad Pecí se střídají všemožné terény od mokrého asfaltu po hluboké sněhové závěje. Z Pece se vyhrabu na Růžovou horu. Lanovka na Sněžku kola nebere a sedačka na Portášky je mimo provoz. Musím tedy šlapat na Janovy boudy a potom na Portášky, Růžohorky a ke stanici lanovky na Růžovou horu.

Bike

Teprve na Růžové hoře začíná legrace. Oblékám si všechno, co mám s sebou, zbývají mi v batohu jen náhradní rukavice.

Sjíždím známou cestou nazpátek na Portášky. Počasí je, že by psa nevyhnal, a proto potkávám jen jednoho s jeho pánem na Růžohorkách. Oba se klepou zimou jako ratlíci. Obě hospody jsou ještě zavřené. Tak pámbu s vámi!

SNÍH JE LEPŠÍ NEŽ VODA

Několikrát padám. Na sníh je to dobré, i když lety přes řídítká by nezasvěcenému pozorovateli musely připadat jako hazardérské kousky, kdyby se z mlhy nějaký vynořil. Takhle předvedu jediné turistické partičce, kterou potkám, pouze málo efektní položení na bok. O to je ovšem nepříjemnější, protože v poloze ležícího střelce se smýkám v ledovaté koleji až po okraj naplněné ledovou vodou. Když vstanu, vyždímám rukavice i kalhoty, vyleju vodu z rukávu, zanádvám si a jedu dál. Je to vlastně jedno – voda shora, voda zdola, voda z boku. Anebo aspoň mokrý sníh.

Nad Portáškami odbočím doleva a pohodlně klesám po široké strmé Pěnkavčí cestě. Konečně jsem v terénu, který je pro „snowbike“ ideální. Sníh je pevný, díky širokým pneumatikám se skoro nebořím, kotoučové brzdy mi usnadňují život. Stačím se tedy rozhlížet do Lviho dolu a na památkově chráněné Šimovy chalupy přes údolí.

Spálený Mlýn v údolí Malé Úpy je prázdný. Na parkovišti stojí jedno auto, hospody jsou zavřené. Nezbyvá než zapomenout na oběd, šlápnout do pedálů a vystoupat na Janovy boudy. Dře to, ale jde to. Až k posledním stavením Dolní Malé Úpy jedu po asfaltu, když se občas vyhnu kusu ledu. V lese je ujetý sníh, ale díky zimní měkké směsi na pneumatikách ve stoupání téměř nepodkluzuji.

Také Janovy boudy jsou zavřené a o teplém jídle si tedy mohu nechat jenom zdát. Po cyklotrase pohodlně traverzuji sjezdovky na Portáškách. Na rozcestí u Foměnky se rozhoduji, kudy sjeďu do Pece. Honák krav, který se i se svým stádem vynoří z mlhy, mě posílá dolů k penzionu Míleta. Prý tam vede prošlapaná cesta.

U Mílety cesta sjeďná pro auta končí, ale okolo terasy snesu kolo na rameni po stezce ke Žlebskému potoku a podél něj strmě sjeďu po žluté značce do Velké

Úpy. Poslední stovky metrů ve sněhu si vychutnávám, protože tak to má na „snowbiku“ být.

Pak už jen tupě došlapu dva kilometry po silnici nahoru do Pece a končím. Mám toho za celý den dost. Dvaadvacet kilometrů, sedm set metrů převýšení a mokry sníh byla nepříjemná kombinace.

„MOUNTAINBIKE“: UNIVERZÁLNÍ DŘÍČ

Jestli jste zvyklí jezdit na kole nejen za krásného počasí, jistě sedáte na své kolo, lhostejno zda celoodpružené, či pouze s odpruženou přední vidlicí. Ve středočeských nížinách a pahorkatinách se dá až na několik výjimečných dnů v roce jezdit po celý rok.

Dvě typické zimní dobrodružné vyjížďky podnikáme vždy, když je velká zima, protože trasy vedou okolo potoků a hladina je v zimě na minimu. Vyžíváme se na Zahořanském potoce a na Kocábě.

MĚLKÉ BRODY NA ZAHOŘANSKÉM POTOCE

Třicetikilometrová projížďka na kole podél Zahořanského potoka, Vltavy a Sázavy je terénní cykloturistickou lahůdkou. Užijete si bezpočet brodů, několik kilometrů singltreku, šotolinu i asfalt. To všechno v Posázaví kousek za Prahou.

Auto odstavíme v obci Libeř u kostela. Odtud vyjíždíme po modré turistické značce po proudu Zahořanského potoka. Zpočátku se střídá úzká pěšina s lesní cestou, která je okořeněná brody a lávkami. V létě to není žádný problém, při teplotách kolem nuly si musíme dát veliký pozor, abychom nenamočili tretry. Hloubka některých brodů je okolo dvaceti centimetrů, rozhodně se tedy dají doporučit neoprenové převleky přes boty. Na cestě nás čeká sedm povinných a tři nepovinné brody.

Skrz vesnici Zahořany se kolem množství chatových osad dostáváme k přehradní nádrži Vrané. Opouštíme Zahořanský potok a proti proudu Vltavy se vydáváme po červené značce k soutoku Vltavy se Sázavou a dále proti proudu Sázavy až do Pikovic.

Zde překonáme řeku po pěší lávce a po asfaltové cestě se vydáme na východní okraj vesnice, kde se opět napojujeme na červenou značku a vyjíždíme do lesa. Právě začíná nejzábavnější a nejkrásnější část naší cesty

po Posázavské stezce vedoucí říčním kaňonem. Na několika vyhlídkách se můžeme kochat úžasnými výhledy na meandrující řeku, která je v létě nejoblíbenějším cílem vodní turistiky v okolí Prahy. V Kamenném Přívozu opět přejezdíme Sázavu a napojujeme se na silnici, která nás přes Jílové a Radlík dovede zpět do vsky Libeř.

Třicetikilometrový okruh se dá zvládnout za odpoledne. Oproti létu budeme potřebovat navíc jen teplejší oblečení a hlavně obutí, silné ponožky do treter, teplé prstové rukavice a kuklu pod helmu. Nezapomeňte doma náhradní duši, lepení a náradí. Nejspíš nepotkáte jediného cyklistu a cykloservis budou zavřené. Když píchnete, budete si muset poradit sami.

HADÍ ŘEKA KOCÁBA

Mezi pravověrnými bikery je proslulá trasa podél říčky Kocáby. Čekají na vás brody, úzké lávky a kamenité stezky. A také jeden kopec na rozehrátí hned na začátku.

Můžete přijet vlakem z Prahy do Davle a po frekventované výpadovce proti proudu Vltavy dojet do Štěchovic, anebo přijedete autem rovnou do Štěchovic, kde teprve nasednete na kolo.

Hned jak poprvé šlápnete do pedálů, lítáte v tom až po uši a máte toho plné brýle. Stoupáte totiž známým Štěchovičkem. Tenhle kopec už dokázal utavit nejednoho účastníka Závodu Míru, který tudy často vedli sadističtí pořadatelé. Ne že by byl nějak obzvláště prudký, ale je nekonečný a jednotvárný.

Všechno špatné musí jednou skončit, a tak se silnice u vesnice Slapy narovná a pokračuje houpavou krajinou do Nového Knína. Středověké městečko bylo centrem těžby zlata na říčce Kocábě snad už někdy od Keltů až do roku 1957, kdy byl uzavřen poslední důl. Pokud máte dost času, prohlédněte si místní muzeum zlata. Hlavní poznatek, který si z něho odnášíte, že kopečky podél říčky nejsou hříčkou přírody, ale pozůstatky po těžbě mnoha generací zlatokopů.

Knín je v půli cesty a najíždíte do terénu. Jedete po zelené turistické značce, která několikrát překračuje říčku. Pokud v ní neteče moc vody, stojí za to projet několik brodů. Všechny jsou jasně viditelné a používají je nejen lesnické nákladáky, ale také terénní osobní auta. Počítejte s hloubkou okolo půl metru, a tak je namočení bot nevyhnutelné.

Pokud je vody více, dají se všechny brody obejít po úzkých dřevěných lávkách, po kterých je nutné kolo převést, nebo dokonce přenést. Nejsou zde žádná velká stoupání.

Po pár kilometrech dobrodružné jízdy se ocitáte v romantickém kaňonu. Říčka tady místní lidé neřeknou jinak než Hadí řeka. Jste na tramském území a projíždíme jednou legendární osadou za druhou. První je nejslavnější Askalona, následují Dashwood, Louisiana, Maják a Kansas. Za jeho posledními chatami už stojí první domky štěchovických obyvatel. ©

KJUS

Pánská bunda Lucas FRX

Pánská bunda Ligety

KJUS

Dámská bunda Solstice

Pánská bunda Lasse Airflow

Unikátní koncept

HEALTHY LONGEVITY CAFE

*Recept na dlouhověkost
v centru Prahy*

Provozní ředitel kavárny Healthy Longevity Cafe
Zdeněk Wimmer nám přiblíží, co je to oblast
longevity a jak se můžete dozvědět, jaký je
váš biologický věk.

Text: **Dagmar Dandová**
Foto: **Healthy Longevity Cafe**

Představil byste nám, co je to vlastně Healthy Longevity Cafe Lab a Healthy Longevity Club?

Healthy Longevity Cafe je unikátní "cross-over" koncept, který se skládá z restaurace, diagnostické laboratoře a konferenčního prostoru. V restauraci se soustředíme na zdravé jídlo (vše bez lepku a bez cukru) a zdravé nápoje (smoothies, protein shakes a kávy). V diagnostice – tedy Lab, provádíme pokročilé vyšetření zdraví, jako například DNA-testy, měření biologického věku, parametry tělesného složení a další specializovaná vyšetření. Co se týče Club, tak klient si rozdělí roční členství na měsíční splátky. Tam mu na začátku uděláme pokročilé vyšetření a změříme jeho biologický věk. Naši konzultanti poté individuálně pracují s klienty na snížení biologického věku, které chceme změřit při testování na konci programu. To je vlastně hlavní cíl – dát lidem více zdravého života, více času. Jsme asi jediné místo na světě, kde si můžete „koupit“ čas.

V čem spočívá hlavní koncept?

Je to světově unikátní pilotní projekt. Cafe je „longevity hub“, kde se scházejí lidé se stejnými zájmy a dělí se o své zkušenosti s cílem zpomalit proces stárnutí. Nejde však o „staré“ lidi. Zájem vidíme především ve střední generaci a chodí k nám i velmi mladí. V tuto chvíli je restaurace hojně navštěvována turisty a diagnostika zase českými klienty, takže se to ještě nepropojuje tolik, jak bychom si přáli. Všechny služby pak integruje mobilní aplikace, kde uživatelé mohou sledovat i své zdravotní biomarkery.

Cílem je však rozšíření tohoto konceptu jako franšizy po celém světě. Už teď registrujeme zájemce z dalších zemí a rádi bychom viděli třeba větší pilot na Floridě, kde máme už sesterskou firmu HealthyLongevity.clinic.

Jak vás tato myšlenka napadla?

Je to nápad a vize Petra Šrámka, který se zabývá longevity dlouhodobě a je Managing Partner v Longevitytech.fund, který patří k největším longevity investorům vůbec na světě. Petr mě oslovil s tímto projektem a popsal to tak živě, že jsem si myslel, že cafe už existuje. Až poté jsem zjistil, že jsme neměli v tu dobu ani vybrané místo. Samozřejmě pak jsem začal do projektu přidávat i své vize,

co se týče provozu a týmu. Téměř po roce plánování, hledání a rekonstrukce bylo první pilotní cafe na světě.

Bylo těžké najít investory pro takový projekt?

Začátek projektu byl financovaný právě zmínovaným Longevitytech.fundem a následně skupinou soukromých investorů z Čech. Jako každý trh i ten investiční je ovlivňován okolnostmi, které se dějí ve světě (například války apod.), takže není vždy jednoduché najít investory, ale věříme, že longevity bude velký boom v blízké budoucnosti a je správný čas investovat do longevity už teď.

Protože se lokální projekt osvědčil, budeme pro další rozvoj ve světě hledat funding od začátku roku 2025.

Jak zákazníci tento projekt vnímají?

A co nejvíc oceňují?

Turisté naše cafe milují, slyšel jsem mnohokrát: Kdybychom tohle měli v Německu, Belgii, Španělsku ale třeba i Kolumbii... Oceňují to jako celek – jídlo, servis, atmosféru, květiny, denní osvětlení a jak to na ně působí. Český zákazník musí být trochu nadšenec do zdravého životního stylu, aby nás opravdu ocenil, ale takových lidí přibývá. Třeba naše přednášky a workshopy začínají být mnohem více populární.

Nově jsme také začali poskytovat služby i pro firemní zaměstnance, které jsou kromě zařazení vybraných zaměstnanců do programu doplněny i o firemní vzdělávání na míru. Jako první s námi začala farmaceutická firma Ferring.

Jak dlouho jste na českém trhu? A jak dlouhá byla cesta k tomuto projektu?

Cafe je otevřeno něco málo přes dva roky, i když ten první půl rok bych ani nepočítal, bylo to hodně testující období. Cesta k otevření trvala skoro rok, asi mnohem déle, než jsme si na začátku mysleli. Postupně jsme zprovozovali jednotlivé komponenty a služby a zároveň hledali cestu, jak o sobě dát vědět. To je dnes možná ta největší překážka. Můžete mít skvělý produkt, ale zákazníci se o vás musí dozvědět.

Myslíte si, že se Češi na rozdíl od jiných evropských zemích stravují nezdravě/ nevhodně?

Ano, myslím. Ale není to jen o stravování, zdravý životní styl je mnohem komplexnější. Nicméně co tu chybí, je to povědomí a prevence. Myslím, že zejména v západní Evropě je to povědomí mnohem větší, proto se lidé o sebe více starají. U nás se řeší problémy, až když už je opravdu máme a skoro nikdy se ani tak neřeší příčiny těch problémů (zdravotních).

V čem vidíte hlavní problém stravovacích návyků u české populace?

Jako největší problém vidím alkohol a vysoce kalorická jídla. Když to shrnu jen z mého okolí, tak lidé mají přesvědčení, že dát si šest knedlíků s omáčkou k večeři a k tomu tři čtyři piva je naprosto v pořádku. Do toho pak žádný pohyb a neochota něco měnit.

Myslíte, že jsou české potraviny kvalitní? Na co by se měl člověk v první řadě zaměřit při jejich nákupu?

Na tohle je obtížné odpovědět správně. Osobně vím z dlouhé zkušenosti ze zahraničí, že jsou i světové značky u nás méně kvalitní než třeba v Anglii nebo Německu. Ale tohle je hrozně individuální, každý jsme jiný a každému může vadit něco jiného. Podle mě by si o sobě každý měl zjistit co nejvíce dat (např. intolerance, alergie) a podle toho se pak řídit.

Jaké jsou nejoblíbenější jídla/nápoje v Healthy Longevity Cafe?

Jídlo – nejvíce oblíbené jsou naše buddha bowls (s kukuřičným kuřetem, krevetami, lososem, halloumi nebo tofu), nápoje – booster coffee, immunity smoothie.

Jak přesně funguje Healthy Longevity Club a je pro každého?

Ano, náš club je naprosto pro každého a na věku nezáleží. Většina našich klientů se o sebe už hodně stará a hledají, co můžou dělat lépe. Každopádně náš club by měl být hlavně pro klienty, kteří toho zatím moc nedělají a chtějí začít. Nejdůležitější je, že máme ke každému individuální přístup, protože každý z nás jsme jiný a obecné rady prostě nefungují. Díky našemu pokročilému vyšetření máme spousty dat, se kterými umí naši specialisté správně pracovat, a hlavně klientovi interpretovat, tak aby mu to dávalo smysl. Například pokud má někdo nadváhu a chce zhubnout, dostaneme se ke stravování až po několika měsících, protože většinou si klient musí nejdříve vyřešit mnohem důležitější a zásadnější kroky ke zlepšení, než je to stravování.

Zaujalo mě téma „Zdravý firemní večírek“, slyší na to zákazníci?

To záleží hodně na člověku, který má v té firmě organizaci večírku na starost. Firmy, které se zajímají o své zaměstnance, na to začínají slyšet. Jsme schopni pro ně zařídit skvělé workshopy a přednášky s odborníky na témata, které si vyberou, a k tomu samozřejmě zdravé občerstvení. Pokud ale firma pořádá večírek pouze jednou za rok kolem Vánoc, tak se chtějí bavit, pít alkohol, tančit, a to bohužel nenabízíme.

Co jsou to přesně ty modré zóny, o kterých píšete na vašem blogu? A jak ovlivňují život člověka?

Modré zóny neboli blue zones jsou oblasti na zemi, kde se lidé dožívají nadprůměrně dlouho, někdy i 100+ let. Těchto oblastí je celkem pět – nejbližší k nám je Ikaria v Řecku. Je o tom skvělý dokument na Netflixu, určitě doporučuji. Ve zkratce se snaží zjistit, co mají tyto oblasti společného a proč tam lidé žijí nadprůměrně dlouho. Je to pár základních principů, které se dají replikovat – pohyb nebo fyzická aktivita, sociální život s přáteli nebo rodinou, méně stresu, a většinou i pěstování vlastních potravin.

Jak vy sám jste se dostal k zdravému životnímu stylu a co bylo to, co vás inspirovalo nejvíce?

Pro mě nastala změna při covidu, kdy se všechno zavřelo a já jsem začal mít čas pro

sebe. Před tím jsem řídil jeden z největších klubů v centru Londýna, žil noční život, pracoval sedmdesát hodin týdně a byl opravdu hodně daleko od zdravého životního stylu. Začal jsem běhat, chodit na brusle, hrát fotbal a byl hodně fyzicky aktivní. Koupil jsem si chytrou váhu, začal si měřit spánek a hrozně mě začalo bavit měřit si všechna různá data a vidět, jak se vše zlepšuje. V roce 2020 jsem se vrátil zpět do ČR a brzo poté poznal Petra Šrámka, longevity a hrozně mě to chytlo. Už více jak čtyři roky v kuse každý den ujdou nebo uběhnou 10 km denně. Cítím se mnohem lépe než třeba před deseti lety, ostatně podle fotek asi i vypadám lépe než před deseti lety.

Dlouho jste žil v Londýně, liší se tamní životní styl od toho našeho českého?

A v čem vidíte největší rozdíly?

Ano, ty rozdíly jsou obrovské skoro ve všem. Největším rozdílem je určitě mentalita lidí. Londýn je multikulturní milionové město, kde žijí lidé různých ras, náboženství a přesvědčení, ale přesto všechno se tam naučili se sebou vycházet a respektovat druhé. Lidé tam přejí úspěch druhým a podporují se navzájem. U nás lidé mají tendenci kritizovat a nepřát úspěchy jiným.

Když se někdo rozhodne začít se zdravějším životním stylem, ale neví, kde začít, co byste mu doporučoval?

Nejdůležitější je se zaměřit na tři základní věci: pohyb (fyzická aktivita), spánek a jídlo. Pokud člověk nenajde vůli a disciplínu, aby si vyřešil tyto tři základní pilíře, žádná magická pilulka mu nepomůže. Novodobé studie a spousta světových expertů se přiklání k tomu, že fyzická aktivita je úplně to nejdůležitější a předčí to zdravé stravování. Navíc po fyzické aktivitě se lépe spí, takže to hodně pomáhá i spánku. Také doporučuji, aby člověk používal technologie a zjišťoval si o sobě co nejvíce dat. Samozřejmě také doporučuji návštěvu našeho Healthy Longevity Cafe třeba na naší dvacetiminutovou konzultaci zdarma, kde se můžete dozvědět více o našich programech a rozhodnout se, jestli je to pro vás. Máme spousty pozitivních "feedbacků" od našich klientů v Clubu, mě osobně hrozně naplňuje, že lidem opravdu pomáháme k lepšímu životnímu stylu a delšímu aktivnímu věku. ☺

Jak si usnadnit *Vánoční shony*

Vánoce se blíží a každý z nás ten pocit dobře zná. Sváteční atmosféra je za rohem, ale zároveň cítíme ten mírný tlak, kdy je třeba zařídit dárky, připravit slavnostní večeři, vyzdobit domov a ještě stihnout vše ostatní. Nenechte se pohltit předvánočním shonem a nechte si poradit, jak v tomhle hektickém období najít čas pro sebe, uvolnit se a zároveň objevit perfektní dárky pro své blízké. Tady jsou naše tipy, jak se z Vánoc nezbláznit a zvládnout je s úsměvem na tváři.

DEJTE SAMA SEBE NA PRVNÍ MÍSTO

Péče o sebe není jen o kosmetice – je to o tom dát si prostor a čas pro úplné zklidnění a na chvíli na nic nemyslet. Někdo rád čte knihu, poslouchá oblíbenou hudbu nebo medituje. Můžete propojit vše, co máte rádi. Například poslech příjemné hudby s jógou a zklidnit tak svou mysl i své tělo.

Pamatujte, že abyste mohli svým nejbližším dát 100 % ze sebe, musíte nejprve dát 100 % sobě. Tento den plný péče a relaxace vám umožní vstoupit do vánočního shonu s novou energií a pozitivním nastavením.

Malý tip pro vás: SEPIŠTE SI SEZNAM

Aby se na vás vše nenahrnulo najednou, sepište si seznam a rozložte si úkoly postupně. Nenechávejte věci na poslední chvíli. Tímto způsobem nemusíte vše nosit v hlavě a stresovat se, že nic nestíháte. Můžete si odškrtnávat položky na seznamu, což vám přinese i malý pocit úspěchu vždy, když něco splníte.

PRVNÍ ADVENTNÍ BEAUTY BOX

První adventní kalendář BEAUTY BOX přináší do vašich Vánoc nádech luxusu a radosti z objevování. Uvnitř najdete 26 pečlivě vybraných produktů, které vás každý den mile překvapí. S naším BEAUTY BOXEM si můžete udělat radost už před Vánoci a každý den si otevřít jedno z 26 okének plných jedinečných překvapení. Tento kalendář je také perfektním dárkem pro někoho z vašich blízkých, kterému tak můžete zpřijemnit adventní období plné kouzla a péče. Užijte si chvíle pohody, objevování a krásných překvapení každý prosincový den.

TIPY NA VÁNOČNÍ DÁRKY

Po dni plném relaxace a péče o sebe můžete začít přemýšlet, jak podobný zážitek dopřát i svým blízkým. Vánoce jsou ideální příležitostí, jak darovat něco, co nejen potěší, ale i skutečně prospěje – a právě produkty značky **TOMAS ARSOV** mohou být skvělou volbou.

Ideální vánoční dárky pro vaše blízké

V období Vánoc je důležité potěšit své blízké dárky, které jim přinesou radost a užitek. Dárkové sady jsou skvělou volbou pro ty, kteří hledají kvalitní každodenní péči o vlasy a pleť. S naší širokou nabídkou produktů **TOMAS ARSOV** můžete vybrat to nejlepší pro své blízké a udělat jim radost během svátečního období.

Pleťová péče

Dále nabízíme pleťovou kosmetiku **TOMAS ARSOV**, která dokonale vyživuje pleť a chrání ji před každodenními stresory. Naše produkty obsahují pouze neдрáždivé složky, které dodávají pokožce to, co potřebuje, aby byla zdravá, hydratovaná a zářivá. Ideální volba pro každého, kdo si chce dopřát kvalitní péči o pleť a poskytnout svému obličejí tu správnou pozornost.

Parfémy

Nezapomeňte na naše originální unisex parfémy! Svěží, sladké, dřevité i kořeněné tóny okouzlí opravdu každého. Naše parfémy lze navíc vzájemně kombinovat, takže si každý může vytvořit vlastní výjimečné vůně podle své nálady a stylu. Parfém je dokonalým způsobem, jak vyjádřit svou osobnost a dodat každodennímu životu kousek luxusu.

Vlasová péče

Naše dárkové sady zahrnují i produkty pro vlasovou péči, jako jsou šampóny, kondicionéry, masky a další pečující vlasová kosmetika. Nezapomněli jsme ani na stylingové přípravky, které vám pomohou dosáhnout bezchybných účesů. Vynikající kvalita našich produktů zaručuje, že vlasy budou nejen krásné, ale také zdravé a plné života.

*Zvyšte odolnost organismu
a zažehňte rýmy i jiné neduhy!*

OTUŽOVÁNÍ JE LÉK!

Jste příliš často nemocní a už vás nebaví cpát do sebe hromady léků, antibiotika nevyjímaje? Cítíte sami na sobě, že vaše imunita je mizerná, máte špatnou náladu a jakákoli „rýmička“ trvá týden? Pak zkuste posílit organismus v současnosti velmi oblíbenou metodou – otužováním. Právě pravidelné podstupování chladové terapie totiž prokazatelně přináší řadu benefitů. Pokud budete dodržovat správné postupy, výsledky se dostaví velmi rychle. Je potřeba jedinou věc: vydržet! Co je to tedy vlastně otužování v kostce a jak na něj?

Text: **Michal Kuchta** Foto: **Getty Images**

Určitě jste si všimli, že s nadsázkou téměř každý, kdo má nohy a ruce a umí se vyfotit nebo natočit video, šoupl během posledních let na svůj Instagram či Facebook příspěvek, jak leze v zimě do řeky, nebo dokonce do vysekané díry v ledu v jezeře. Ono pochlubit se není na škodu, že... Je ale pravda, že i díky kovidové době, kdy byli lidé často „uvězněni“ doma, se otužování stalo velmi populární. Skoro jako by tu nikdy dřív nebylo a lidé ho právě vymysleli.

To jsou samozřejmě úsměvné představy, protože má hluboké kořeny v mnoha kulturách pro své zdravotní a psychologické přínosy, a existují zmínky o tom, že například už v 5. století před naším letopočtem chodil Sokrates celoročně bos a holdoval ledové vodě nebo že se v řece Tibeře kdysi pravidelně koupával filosof Seneca. Za zakladatele otužování v Československu lze považovat Alfréda Nikodéma (1864–1949), jenž ve věku dvaceti sedmi let dokázal přeplavat v čase 21 hodin a 45 minut kanál La Manche a roku 1928 založil v Praze první otužilecký klub. Poslední dobou je za ikonu tohoto „umění“ považován také Ledový muž Wim Hof, jenž má na současné otužovací vlně možná i zásadní podíl...

ZAČNĚTE HNED

Proč ale vlastně začít s otužováním, když milujete teplíčko, auto si vytopíte na maximum a ve skříni máte nekonečno svetrů a čepic, do kterých se můžete před odchodem do zimy zabalit? Právě proto, že tímhle z pohodlnějším, které logicky přináší dnešní doba, naše těla pomalu, ale jistě odvykají své přirozenosti. Odolnosti. Schopnosti vypořádat se s pocitem zimy po svém. Už nejsme zvyklí vystoupit ze své komfortní zóny. A to je špatně.

Jakmile uvidíte na podzim po ránu souседа v tričku a kratasech venčit psa, budete si tukat na čelo. To je blázen, vždyť zmrzne, je deset stupňů! Jenže ono to tak není. Třeba si zrovna plní svou ozdravnou denní kúru, protože otužování neznamená jen plavat mezi rozbitými kusy ledu. Otužovat se dá i pravidelným cvičením nebo běháním v zimních měsících na čerstvém vzduchu. Nebo třeba saunováním, metodou kontrastní sprchy, bosou chůzí ve sněhu a podobně. V kostce jde vlastně o krátkodobé vystavení těla studené vodě nebo vzduchu a hlavním cílem je postupně zvyšovat odolnost těla vůči chladu a stimulovat jeho přirozené obranné mechanismy.

Někdo začne s otužováním právě kvůli zdraví, jiný má třeba jen rád výzvy a „hec“, další chce po ránu pořádně nakopnout svoje tělo. Pro někoho je to „mix“ toho všeho. A pro mnoho lidí, kteří s touhle zdánlivou „bláznivinou“ začnou, se to stane životním stylem, bez kterého už nechtějí být. Benefity, které otužování (pokud se dělá správně) přináší, jsou totiž zjevné, a tak si pojdme projít ty nejzásadnější z nich. Třeba vás přesvědčí a zkusíte to taky.

POZITIVNÍ ÚČINKY

Mezi prokázané přínosy patří například ZLEPŠENÍ IMUNITNÍHO SYSTÉMU. Otužování, zejména pravidelné vystavení těla studené vodě, může významně posilovat imunitní systém. Studie ukazují, že chladový šok stimuluje produkci bílých krvinek a zvyšuje koncentraci imunoglobulinu v krvi, což jsou klíčové faktory imunitní obranyschopnosti těla. Tento efekt mu pomáhá efektivněji bojovat proti infekcím a snižovat dobu trvání nemoci. Expozice chladu také aktivuje sympatický nervový systém, což je část autonomního

nervového systému zodpovědná za reakci „boj, nebo útěk“. Tato aktivace vede k uvolňování adrenalinu, což vede ke ZVÝŠENÍ ENERGETICKÉ ÚROVNĚ a celkové vitality. Tělo reaguje na chlad stimulací mitochondrií, což jsou „energetické stanice“ buňky, což vede ke zvýšené produkci energie a pocitu oživení a bdělosti.

Studená voda také způsobuje reflexní stahování krevních cév, což pomáhá udržet tělesné teplo tím, že omezuje tok krve k povrchu těla. Po vystavení chladu dochází k návratu teploty těla do normálu a cévy se rychle rozšíří. Tento proces může pomoci ZLEPŠIT CIRKULACI KRVE, což je zásadní pro dodávání kyslíku a živin do tkání a pro odvod metabolických odpadů.

Jedním z hlavních důvodů, proč například sportovci praktikují otužování, je jeho schopnost SNIŽOVAT ZÁNĚT a urychlovat regeneraci svalů. Studená terapie může snížit produkci zánětlivých cytokinů a zvýšit produkci protizánětlivých látek v těle. To může být velmi užitečné pro rychlé zotavení po intenzivní fyzické aktivitě a také pro dlouhodobé zdraví kloubů a měkkých tkání.

A nekončíme! Expozice chladu vede k uvolňování endorfinů, což jsou chemické látky v mozku, které přispívají k pocitům štěstí a euforie. Tyto hormony štěstí mohou ZLEPŠIT NÁLADU a poskytnout přirozenou úlevu od stresu. Otuzování může také snižovat hladinu kortizolu, což je hormon spojený se stresem, a to vede k celkovému POKLESU ÚROVNĚ STRESU A ÚZKOSTI.

Pravidelné otuzování normalizuje cirkadiánní rytmus, což jsou vnitřní hodiny těla, které regulují spánek a bdění. To může

vést k **PODPOŘE SPÁNKU**, který bývá hlubší a klidnější. Snížení úrovně stresu díky otuzování také napomáhá kvalitě a délce spánku, protože stres je častou příčinou nespavosti a přerušovaného spánku.

Pro úplný obraz, v současnosti probíhá po celém světě mnoho studií, kdy jsou lidé vědecky testováni. Jedna z nich například tvrdí, že ti (skupina tří tisíc osob), kteří denně zakončili sprchování třiceti vteřinami studené vody, byli o 29 % méně nemocní. Z jiné studie zase vyplynulo, že lidé,

kterí pravidelně plavali ve studené vodě, měli o 40 % méně infekcí horních cest dýchacích. Tak co, nestojí za to vystoupit na chvíli z komfortní zóny a „potrápít“ tělo chladem? Jak ale začít?

JAK NA TO

Přirozenou cestou může být začít plavat například v rybnících již v létě, kdy je voda ještě příjemně teplá, a postupně se teplota příchodem podzimu a zimy sama snižuje. Tělo tak automaticky přivýká chladu, až nakonec zjistíte, že pro vás není problém plavat v řece, která nemá ani deset stupňů. Obecně se ale uvádí, že začátečnickům k řádnému otuzování bohatě stačí teplota vody kolem 15 °C, i to má na organismus blahodárny účinek. Nutné je samozřejmě dodržovat pravidelnost, a pokud máte možnost, vyražte za „nejlevnějším lékem“ klidně dvakrát týdně. Variantou je i káď postavená na zahradě, která má tu výhodu, že člověk je pak rychle doma v teple, protože rychle prohřátí organismu je velmi důležité. Nejjednodušší cestou – i když pro někoho možná tou méně příjemnou – je pravidelné sprchování. Právě domácí sprcha je skvělým začátkem, jak tělo pomalu připravit na to, že postupem času začnete vyrážet i ven do jezera nebo řeky. Pokusíme se zde sestavit univerzální návod, na co si dát i ve sprše pozor a jak správně postupovat.

Začít s otuzováním můžete jednoduše přechodem od teplé sprchy k postupně chladnější. Nejprve zahajte svou obvyklou sprchu teplou vodou a před koncem sprchování postupně snižujte teplotu na co nejnižší komfortní úroveň. Tento přístup pomáhá tělu pomalu si zvykat na nižší teploty bez extrémního šoku. Ideální je začít s třiceti sekundami a postupně, jak si budete zvykat, dobu prodlužovat. Než se pustíte do plného otuzování, můžete začít pomalu ponořováním končetin do studené vody. Tento přístup pomáhá tělu postupně přivýkat nízkým teplotám bez přílišného šoku. Ruce a nohy jsou méně citlivé na chlad než hlavní části těla, což znamená, že tento způsob je méně intenzivní, ale stále efektivní pro zvyšování vaší tolerance vůči chladu.

Klíčem k úspěchu je konzistence. Snažte se doma otuzovat každý den nebo alespoň co nejčastěji. Pravidelné otuzování nejen že zlepšuje vaši schopnost snášet chlad, ale také posiluje imunitní systém a zlepšuje celkovou

DĚTI A SENIOŘI

Otuzování sprchou je přínosné i pro děti, a to dokonce už od kojeneckého věku. Vždy je ale třeba postupovat pozvolna a opatrně. U velmi malých dětí začněte od nožiček a postupujte přes zadeček až po hrudník. K tomu můžete použít žinku. Každou část těla omývejte zvlášť po dobu jedné minuty. Sledujte reakci dítěte a případně pomalu snižujte teplotu vody. Pokud budete trénovat pravidelně asi dva měsíce, můžete od žinky přejít i k jemnému sprchování. Vždy když se dítěti něco nebude líbit, otuzování přerušte a nechte jej na další den. Určitě nechcete dítěti tuto činnost znepříjemnit. Otuzování nemusí být cizí ani lidem staršího data narození. Vyhnout by se mu měli snad jen lidé se srdečním onemocněním, protože teplotní šok může být pro srdce nebezpečný. Komplikace by mohly nastat i u lidí, kteří mají problémy s ledvinami, cévami nebo krevním tlakem, i proto je dobré vše nejprve prokonzultovat s lékařem.

odolnost těla. Postupem času tak můžete zvýšit frekvenci a intenzitu otužování podle svých pocitů a zdravotního stavu. Během otužování je ale nezbytné vnímat a respektovat signály, které vám vaše tělo dává. Pokud cítíte silný diskomfort, bolest nebo jiné negativní symptomy, je čas na přestávku nebo snížení intenzity otužování.

RYCHLEJŠÍ UZDRAVENÍ

Velmi důležitým prvkem je také efektivní dýchání. To totiž může výrazně zlepšit vaši schopnost vyrovnat se s chladem. Jakmile na sebe pustíte ledovou vodu, je to určitý stresor, při kterém má člověk tendenci se zatnout a dýchat jen povrchně. Proto naopak začněte dlouze uvolněně vydechnout. Dýchejte pomalu a hluboce, snažte se tělo uvolnit a povolit, ne ho mít zatuhlé. Skrze pomalý uvolňující výdech (ideálně) nosem mu dáte informaci, že je to vlastně v pořádku, že studená voda je v pohodě a vy se jí vystavujete s narůstající důvěrou. Techniky jako hluboké dýchání nebo regulace tělesné teploty vám může zlepšit vaši odolnost proti chladu. Tyto techniky také pomáhají zklidnit mysl, což je užitečné pro řízení stresové reakce těla na zimu.

85

Jakmile se při otužování cítíte pohodlně, měli byste postupně zvyšovat jeho náročnost. To může zahrnovat delší dobu strávenou ve studené vodě, celotělové ponoření nebo otužování ve venkovních podmínkách. Co se obecně studené sprchy týče, můžete po vytrénování zvládnout jednu až tři minuty v zimě a tři až pět minut v létě. Vše je samozřejmě individuální. Zvyšování náročnosti by ale mělo být vždy prováděno postupně a s ohledem na vaši aktuální fyzickou kondici a zdravotní stav! Lézt do studené vody je totiž potřeba jen, když jste zdraví. Pokud cítíte, že na vás něco leze nebo máte teplotu, rozhodně je lépe vynechat, a až podle svého pocitu, když se člověk znovu cítí zdravý, se do celého procesu zase vrátit. Tím, že do ledové koupele půjdete „na sílu“, ničemu nepomůžete. Navíc právě při indispozici byste měli již po pár týdnech pocítit jeden ze základních benefitů pravidelného otužování – tělo se mnohem lépe a v kratší době vyrovná s danou infekcí. Takže nemoc, která vás dříve „složila“ i na týden, může odeznít během jednoho dvou dnů. A také vás nenavštíví tak často – a vy můžete znovu do zimy...

RYBNÍK NEBO SAUNA

Kromě základní sprchy můžete podpořit svůj organismus i jinými formami otužování. Jak jsme již říkali, mnozí otužilci v zimě lezou například do jezírek nebo řek, kdy může mít voda klidně i pouhé čtyři stupně celsia. Pokud vám nejde o sportovní otužování (viz box), ale pouze rekreační, není nutné být v takto ledové vodě co nejdéle, i krátká expozice tělu stačí. Po vylezení z vody se pak individuálně může dostavit třes, což je normální úkaz, kdy si tělo samovolně vyrábí potřebné teplo. Třes proto není dobré potlačovat, ale počkejte (ideálně u pití slazeného čaje), až přirozeně odezní. Nikdy však nesmíte podcenit přípravu, proto si s sebou ven vezměte ručník a teplé oblečení, do kterého se hned po důkladném osušení nasoukáte. Ve vodě může přijít vhod také čepice, případně alespoň v začátcích neoprenové rukavice nebo ponožky.

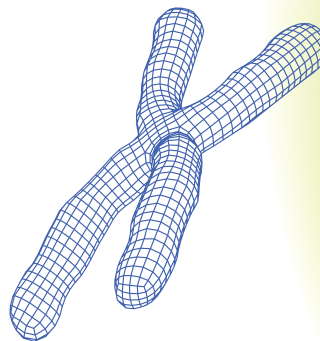
Kdo pro změnu holduje hlavně saunování a chce využít jeho maximální benefit, nestačí po opuštění sauny a následném vstupu do ledového jezírka jen na chvíli ponořit tělo třeba po prsa, ale je velmi dobré na závěr alespoň na chvíli zchladit celou hlavu. Zejména ženy toto často nedělají, ale je to důležité, protože dojde k prokrvení vlasové pokožky a celkovému uvolnění organismu. Během saunování z vás odchází s teplem a pocením toxiny z kůže na celém těle, to znamená i z tváře a hlavy, a je třeba opravdu dát prostor detoxikaci celého těla. Pokud nedopřejeme i hlavě možnost se zchladit, kumuluje se v ní teplo a přehřívá se a následně mohou trpět hlavně ženy bolestmi hlavy nebo návaly.

A jestli někomu přijde divné, jak je možné, že v desetistupňové zimě může člověk venku chodit v tričku klidně hodiny, ale ve vodě by při stejné teplotě dávno umrzl, je to prosté. Studená voda je mnohonásobně větší chladvý stresor než chladný vzduch a uvádí se, že její vodivost tepla je až šestadvacetkrát větší než vzduchu. Tím pádem ve studené vodě tělo ztrácí mnohem více tepla než ve vzduchu se stejnou teplotou. Tak co? Svléknete jednu vrstvu oblečení a vyrazíte ven? Nebo si po probuzení rovnou omyjete ruce a nohy studenou vodou? Je to jen na vás. ©

SPORTOVNÍ OTUŽOVÁNÍ

Sportovní otužování začíná tam, kde končí otužování pro radost a pro zlepšení imunity. Ve sportovním otužování jde také o zdraví, ale i o body a výsledky, které rozhodují o pořadí jednotlivých spolků. Sportovním otužilcům nestačí pouze třikrát týdně po ránu studená sprcha, ale musí trénovat mnohem více. Se zimním plaváním se začíná opět v létě, kdy je voda relativně teplá a nehrozí velké prochladnutí, a je vhodné plavat dvakrát týdně po dobu pěti až dvaceti minut. Záleží na stupni vaší otužilosti a také ambicích, jak moc vlastně chcete vyniknout. Před výkonem je zapotřebí tělo nahřát a připravit na zátěž, k čemuž je ideální dynamická rozcvička s následným během. Po doplávání tělo vyžaduje zahřátí, což se provádí pitím vlažného oslazeného čaje a pohybem. Rozhodně není vhodné „naklopit“ do sebe před nebo po doplávání alkohol. Stejně jako každý jiný sport má zimní plavání svá pravidla. Soutěže se pořádají nejčastěji na tratích 100, 250, 500, 750 a 1000 metrů a nejkratší distance je běžně otevřena veřejnosti. Na základě definice zimního plavání lze také stanovit podle teploty vody i dobu, kterou v ní můžete strávit. Nejstudnější ledová voda se nazývá ta, která má maximálně čtyři stupně – říká se jí sněhová – a nejdéle byste se v ní měli pohybovat dvaadvacet minut. Abyste se ale opravdu mohli do sportovního otužování pustit, musíte si zajít za tělovýchovným lékařem a podstoupit zátěžový test EKG.

Dešifrujeme kód vitality

HEALTHYLONGEVITY.CLINIC

Najdete nás i zde:

VÍTE, ŽE NEJVÝZNAMNĚJŠÍ EVROPSKÁ KLINIKA DLOUHOVĚKOSTI JE V PRAZE?

PRAŽSKÁ KLINIKA DLOUHOVĚKOSTI

Klinika vznikla v rámci skupiny LongevityTech.fund, který díky své misi prodloužení zdravého života světové populace investuje do nejnovějších vědeckých postupů a technologií pro zpomalení stárnutí. Klinika tak čerpá z přístupu k všem nejnovějším poznatkům a zároveň se podílí i na světovém klinickém výzkumu.

HealthyLongevity.clinic tak umožňuje nejnovější terapeutické přístupy aplikovat na personalizované bázi. A to je velmi důležité, protože každý jsme jiný. Klinikou navštěvuje již více jak 500 klientů a konkrétní výsledky za poslední dva roky ukazují, že zpomalení stárnutí a zlepšení zdraví je možné. A to dokonce v rozsahu reverze biologického věku o 5 až 15 let.

Klient prochází třemi fázemi - vstupním vyšetřením, sestavením personalizovaného plánu (longevity roadmap) a pravidelnými kontrolami a aktualizacemi plánu. A výsledky se dostavují nejpozději do roka.

Klinika je pobočkou americké firmy, která provozuje další kliniky na Floridě a centrum klinických zkoušek na Bahamách. Klient pražské kliniky má tak přístup i ke službám a terapiím, které nejsou v Česku ještě dostupné.

Klinika používá nejnovější diagnostické i terapeutické technologie a mezinárodní odborníky. Náklady na péči, které nejsou bohužel hrazené pojišťovnou, jsou vysoké.

Existuje však levnější alternativa, kavárna dlouhověkosti HealthyLongevity.cafe v Pražské Opletalově ulici č. 28, kde je možné absolvovat zjednodušenou diagnostiku a konzultace.

**OBJEDNEJTE SE
NA KONZULTACI**

healthylongevityclinic.cz

prague@healthylongevity.clinic

+420 602 251 475

**NEBO NAVŠIVTE
HEALTHYLONGEVITY.CAFE**

healthylongevity.cafe

Opletalova 28 / vnitroblok,

Praha – Nové Město

Friedrich Christian Oscar Schuster byl německý horolezec, který na přelomu 19. a 20. století patřil mezi světovou špičku a udal tomuto sportu směr k eticky čistému lezení jen vlastní silou bez pomoci umělých pomůcek.

text: **Jakub Turek**
foto: **Wikimedia Commons,**
Stadtmuseum Dresden,
Jakub Turek

OSKAR SCHUSTER: VĚROZVĚST ČISTÉHO LEZENÍ

Oskar Schuster (1873 Markneukirchen – 1917 Astrachaň) poprvé lezl ve Švýcarsku v šestnácti letech. První významný výstup vedl na alpský masiv Diavolezza z Davosu, kde pobýval v sanatoriu pro neduživé chlapce.

V Davosu se seznámil s horkými horolezeckými novinkami, které okoukal od bohatých anglických milovníků Alp. Po návratu do domovských Drážďan zavedl v saských pískovcích lehké lezečky s konopnou podrážkou. Začal umísťovat na vrcholy pískovcových věží plechové krabice s vrcholovými knihami. Dodnes se do nich rád zapíše každý horolezec, který na věž vyleze.

SASKÉ PÍSKOVCE NA ČESKÉ HRANICI

V Německu poprvé lezl ve skalním městě Bielatal těsně za českou hranicí. Tehdy to ovšem ještě bylo na rakousko-saském pomezí.

Jeho prvovýstup Alterweg II na Schusterturm odstartoval lezecké objevování obrovského množství pískovcových věží. Zároveň využil moderní lezečky ke zvláštní lezecké technice výstupu na tření (tzv. rajbas) a umístil zde první vrcholovou knihu. Pískovcovou věž pojmenoval sám po sobě.

Na saských pískovcích vylezl na třiadvacet nových vrcholů, vykonal pětáctýřicet prvovýstupů jako prvolezec a dalších sedmatřicet prvovýstupů jako druholezec. Všechny jsou dodnes velmi oblíbené mezi horolezci. Nejlezenější jsou Schusterweg na Falkenstein a Schusterweg na Talwächter. Jeho spolulezci byli nejčastěji Martin Klimmer a bratři Conrad Meurer a Friedrich Meurer.

Kromě Saska lezl v Alpách, Norsku a na Kavkaze, kde uskutečnil celkem sedm set dvacet pět horských túr. V roce 1903 byl členem expedice, která vylezla prvovýstup na jižní vrchol Ušba (4710 m), což byla tehdy prvotřídní senzace.

SMRT V RUSKÉM INTERNAČNÍM TÁBOŘE

Po studiu na několika univerzitách získal roku 1901 titul doktora medicíny. Nikdy se však do praxe nedostal. Celý život se věnoval jen horám a skalám, protože mu to umožnil zámožný otec – obchodník. Zemřel v Astrachaňi v internačním lazaretu na tyfus a tuberkulózu na konci I. světové války, kam se dostal v roce 1914, když ho překvapilo vypuknutí války při horolezecké expedici na Kavkaz. Nebyl vojákem, neválčil, a přesto se stal obětí Velké války.

Kavkazský vrchol Ušba v době Schusterovy výpravy na obraze Ersta Platze.

Fotografie uložena ve Stadtmuseum Dresden.

Skalní blok Falkenstein nedaleko Hřenska.

Oskar Schuster jako první v roce 1904 popsal lezecké možnosti v saských pískovcích v článku Felsklettern in der Sächsischen Schweiz v časopise Über Berg und Thal. Na jeho základě napsal jeho přítel a občasný spolulezec Rudolf Fehrmann první horolezecký průvodce na světě, který pod názvem Der Bergsteiger in der Sächsischen Schweiz popsal dvě stovky skalních věží a čtyři stovky výstupů. A zároveň sepsal pravidla horolezeckého sportu, kterými se řídí horolezci dodnes.

SCHUSTEROVA CESTA NA FALKENSTEIN

Chcete vyzkoušet lezení ve stopách legendárního Oskara Schustera? Jednoznačně nejslavnější pískovcový výstup všech dob nazvaný Schusterweg je pětidélková štreka na obří skalní blok Falkenstein. Najdete ho nad labským údolím v německém Sasku kousek za Hřenskem.

Schusterweg není nejstarší cesta na tuto dominantní pískovcovou skálu. Tu doslova dobyli řemeslníci z okolních vesnic roku 1864, když vzali sekery, žebříky a háky

Legenda

a prosekali se na vrchol trasou, které se dnes říká Turnerweg.

O necelé tři desetiletí později, přesně 27. září 1892 přišli pod Falkenstein Oskar Schuster a Martin Klimmer. Prokličkovali východní stěnou na vrchol. Výstup tehdy vedl Schuster, a proto se cesta jmenuje po něm. Ani on se ovšem neubrání několika zásekům do skály.

Klimmer převzal vedení o rok později a spolu se Schusterem a dalším spolulezcem Böhmem vylezl první variantu v jejich cestě a zároveň udělal první čistý přeлез v duchu pravidel pískovcového lezení.

TŘI HVĚZDY

Schusterweg má horolezeckou obtížnost III, což znamená, že to není turistická procházka růžovým sadem, ale perná práce ve skále. Všechny lezecké průvodce mu dávají největší počet tří hvězdiček za krásné, vyrovnané a poměrně bezpečné lezení v dobré skále. Přesto se nejedná o výstup pro začátečníky. Je to totiž dlouhý, orientačně náročný a psychicky obtížný výstup své obtížnosti. Dobré jistění je potřeba vymyslet a založit, místy je potřeba nemít strach.

Na této cestě si vyzkoušíme snad všechny lezecké techniky, které umíme. Potkáme plotnu, stěnu, spáru, kout, komín, rajbas na tření i sokolík.

Sestup také není zadarmo. Se dvěma padesátimetrovými lany ho zvládnete na tři vzdušná slanění.

Výstup na Falkenstein Schusterovou cestou.

Kudy nahoru?

1. lanová délka

V levé části východní stěny Falkensteinu je mohutné vhloubení, uprostřed něhož vede členitá rokle. Nejprve zprava, poté zleva (hodiny, trhliny) se vyleze na širokou Pískovou polici (Sandband), kde se jistí o nepřilíš důvěryhodný kámen přímo nad roklí.

2. lanová délka

Přejdeme pěšky patnáct metrů doprava po polici ke slaňovacímu kruhu. Nad skalním blokem se zvedá kout protkaný spoustou otvorů (pískovcových hodin). V jeho pravé stěnce stoupáme až pod převis, kde překročíme trhlinu doleva (kruh). O dva metry výše ji překročíme znovu doprava a pokračujeme šikmým komínem, kterým se musíme částečně plazit. Na konci komína u oblé hrany je další stanoviště s bezpečným kruhem zatlučeným do skály.

3. lanová délka

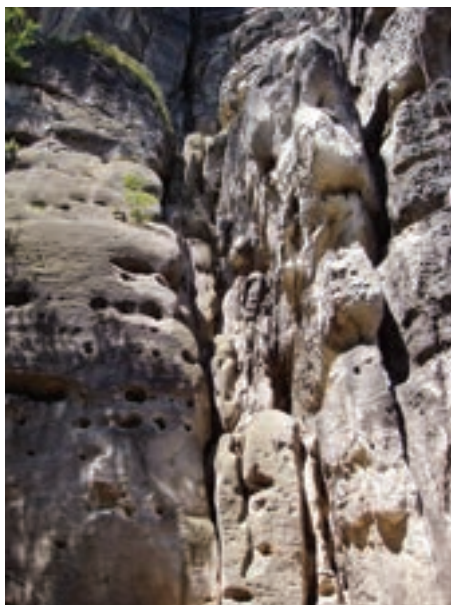
Vzhůru lezeme hladkou stěnou čili rajbasem a doufáme, že tření podrážek nás udrží na skále (kruh). Doprava vede tunel, který poznáme podle pamětní desky na prvovýstupce (Schusterplakette). V tunelu si vyrobíme stanoviště pomocí dlouhé smyčky o zaklíněný balvan.

4. lanová délka

Na konci tunelu začíná úzký ohlazený komín. Komínovou technikou jím vylezeme na úzký hřbítok Dolního koně (Unterer Reitgrat). Pozor, abychom se nedostali v komíně moc hluboko, protože ten se čím dál, tím více uzavírá. Po koni přejdeme pod koutek (uzly) a jím vylezeme na plošinu pod výstupovými spárami. Stanoviště se tu buduje v lanových smyčkách okolo skalních bloků.

5. lanová délka

Překročíme úzký komín pod námi a vylezeme do spáry Horního koně (Oberer Reitgrat), která mírně stoupá zprava doleva (uzly). Spára se rozšíří na úzký, ale lehký komín a my vylezeme na obrovské temeno Falkensteinu. Jistit lze o nedaleký strom.

R+T

INNOVATION
AWARD 2024
GOLD

ZOOMTECH[®]

Ideální nové řešení (nejen) pro velmi široké rolety.

Tato technologie je použitelná pro vnitřní i vnější stínění, promítací plátna, markýzy, vysokorychlostní dveře a další aplikace, kde vadí průhyb trubky.

3 m široká roleta na trubce menší než 3 cm s NULOVOU DEFORMACÍ
7 m široká roleta na trubce menší než 7 cm s NULOVOU DEFORMACÍ

zoom tech[®]
www.zoomtech.eu

*Za sportovní
rodinnou dovolenou
na ostrov*

LANZAROTE

Lanzarote, nejsevernější ostrov Kanárského souostroví, se pyšní unikátní sopečnou krajinou, malebnými plážemi a ideálním klimatem po celý rok. Tento ostrov není jen o relaxaci na slunci; nabízí také široké spektrum sportovních aktivit, které potěší každého milovníka dobrodružství.

Text: **Dagmar Dandová**

Foto: **Getty Images, FB Native Diving Lanzarote,**
lanzarote-golf.com

Rodina

RÁJ PRO GOLFOVÉ NADŠENCE PO CELÝ ROK

Lanzarote díky svému mírnému klimatu, úchvatným scenériím a vysoce kvalitním golfovým hřištím nabízí ideální podmínky pro milovníky golfu i během zimního období. Najdete zde dvě hlavní golfové hřiště Lanzarote Golf a Costa Teguisse Golf.

Lanzarote Golf: toto hřiště, které se nachází nedaleko města Puerto del Carmen, nabízí osmnáctijamkové hřiště s krásnými

pro vodní sporty. Pyšní se hned několika vynikajícími surfovacími spoty, které nabízejí ideální podmínky pro všechny úrovně dovedností. Mezi nejznámější patří Famara, La Graciosa a El Quemao.

Famara: tato pláž je jedním z nejpůvodnějších surfovacích míst na ostrově. S dlouhými vlnami a přírodními krásami je Famara ideální pro začátečníky i pokročilé surfáře. Školy surfování v této oblasti nabízejí kurzy pro všechny věkové kategorie.

La Graciosa: malý sousední ostrov, který je dostupný trajektem z Lanzarote, má také vynikající podmínky pro surfování. Je to ideální místo pro ty, kteří hledají méně frekventované lokality.

El Quemao: tento spot je určen pro pokročilé surfáře a je známý svými intenzivními vlnami a dramatickým prostředím.

Kromě surfování je Lanzarote také populární destinací pro windsurfing. Costa Teguisse je jedním z nejznámějších míst pro tento sport, s ideálními větrnými podmínkami a širokými plážemi. Windsurfingové školy v této oblasti nabízejí kurzy pro všechny úrovně a půjčovny vybavení, což umožňuje rodinám a jednotlivcům snadno se zapojit do této vzrušující aktivity.

A pokud se vydáte do oblasti kolem Playa Blanca, najdete zde ideální místo pro potápění. Rodiny mohou prozkoumávat fascinující podmořský svět s bohatou flórou a faunou, protože pod hladinou moře se skrývá fascinující svět plný života. Křišťálově čisté vody, teplé klima a rozmanité mořské organismy vytvářejí ideální podmínky pro potápění. Oblast kolem ostrova je známá svými korálovými útesy, jeskyněmi a bohatými mořskými ekosystémy. Potápěči zde mohou narazit na mořské želvy, barakudy, delfíny, a dokonce i rejnoky.

výhledy na Atlantický oceán. Hřiště bylo navrženo tak, aby bylo přístupné golfistům všech úrovní. Je známé svými širokými fairwayemi a strategicky umístěnými bunkery, které poskytují zajímavou výzvu pro hráče.

Costa Teguisse Golf najdete v nádherné krajině, kde se můžete po celou hru kochat nádhernými výhledy na oceán a okolní hory. Je to nenáročná osmnáctijamková hřiště, které bylo navrženo uznávaným architektem Johnem Harrisem. Hřiště je zasazeno do nádherné přírody a nabízí široké fairwaye a strategicky umístěné překážky, které testují dovednosti hráčů. S délkou přes 6 km je hřiště vhodné jak pro začátečníky, tak pro zkušené golfisty, kteří hledají výzvu.

VODNÍ SVĚT NA DOSAH

Lanzarote je obklopeno průzračnými vodami Atlantiku, což z něj činí ideální destinaci

NEJLEPŠÍ MÍSTA PRO POTÁPĚNÍ

Mezi nejoblíbenější potápěčské lokality na Lanzarote patří:

Los Erizos: tato lokalita je známá svými imponujícími skalními formacemi a bohatým životem, je ideální pro všechny úrovně potápěčů a nabízí krásné výhledy na podmořské útesy,

Punta de Papagayo: tato lokalita je oblíbená pro svou rozmanitost a jasně modré vody; šnorchlování zde je nezapomenutelným zážitkem, protože můžete pozorovat barevné ryby a mořské rostliny,

Cueva de los Verdes: tento podvodní jeskynní systém nabízí unikátní možnosti pro potápění, je to fascinující místo, kde si potápěči mohou prohlédnout podmořské jeskyně a úchvatné světelné efekty.

ŠNORCHLOVÁNÍ PRO KAŽDÉHO

Pokud nejste potápěč, nezoufejte! Lanzarote nabízí skvělé možnosti pro šnorchlování. Mnoho pláží, jako je Playa Chica nebo Playa de Papagayo, je ideálních pro šnorchlování a jsou snadno přístupné. Šnorchlování na Lanzarote je skvělým způsobem, jak objevovat podmořský svět bez potřeby potápěčské výbavy.

Na Lanzarote najdete řadu potápěčských škol a center, které nabízejí kurzy, výlety a půjčovnu vybavení. Mezi doporučené patří:

Lanzarote Diving Center: nabízí kompletní služby, včetně kurzů pro začátečníky i pokročilé potápěče,

Scuba Libre Lanzarote: tato škola se specializuje na malé skupiny a osobní přístup, což zajišťuje bezpečné a pohodlné potápění.

HORKÉ PRAMENY A SOPEČNÉ ÚKAZY

A pokud vás baví spíše objevovat přírodní krásy na povrchu, doporučujeme vydat se na výlet do národního parku Timanfaya, který je jedním z nejznámějších přírodních pokladů Lanzarote. Rodiny si mohou užít prohlídku sopečné krajiny, kde se cítí, jako by se ocitli na jiné planetě. Park nabízí organizované autobusové výlety a speciální ukázky, které demonstrují geotermální aktivitu, například hoření suché trávy a vaření jídla pomocí horkých kamenů. Pro děti je to fascinující zkušenost, která kombinuje přírodu a vědu.

Za návštěvu také stojí Cueva de los Verdes, jedna z největších jeskyní na světě. Můžete zde objevovat fascinující jeskynní systém, který je jedním z nejvýznamnějších přírodních úkazů Kanárského souostroví. Tato jeskyně, která je součástí rozlehlého vulkanického tunelového systému, vznikla sopečnou činností a vyniká svými úchvatnými formacemi a bohatou historií. Cueva de los Verdes byla vytvořena před více než třemi tisíci lety, kdy se sopečné erupce formovaly a vytvořily podzemní tunely. Celý systém je dlouhý přes 6 km, přičemž veřejnosti je přístupná pouze část. Tato jeskyně byla nejen přírodním

úkazem, ale i útočištěm pro místní obyvatelstvo během sopečných erupcí. Cueva de los Verdes není jen přírodním úkazem, ale také kulturním centrem. Jeskyně hostí různé hudební akce a koncerty díky své jedinečné akustice. Místní umělci a hudebníci se zde pravidelně scházejí, aby předváděli svá vystoupení v této magické atmosféře.

A pokud si chcete užít pláže, doporučujeme vám vydat se na kouzelnou Playa de Papagayo. To je totiž jedna z nejkrásnějších pláží na Lanzarote a je často označována za perlu tohoto sopečného ostrova. Nachází se na jihovýchodním pobřeží v oblasti Parque Natural de los Ajaches a je součástí chráněného přírodního parku. S jejími bílými písčnými plážemi, azurovým mořem a malebnými okolními útesy je Playa de Papagayo ideálním místem pro relaxaci a objevování.

Kromě plavání a opalování si zde můžete vyzkoušet také šnorchlování. Místní podmořský svět je bohatý na život a nabízí možnost pozorovat pestré ryby a mořské živočichy. ©

Adventure RIDE

*Hardshellová bunda Radical 4.0
z odolných, nepromokavých
a pružných materiálů s ochranou proti
větru a zachovanou prodyšností díky
membráně BlocVent*

High Point
12 990 Kč

*Komfortní černé lyžařské
kalhoty pro vysokou
pohyblivost s voděodolnou
úpravou a kšandami*

Sportalm,
www.davidsport.cz
14 990 Kč

*Partner mistrovství světa
v klasickém lyžování vsadil
u mechanických chronografů
Form na puristický design*

Junghans
50 690 Kč

Rukavice Leki Griffin Tune 3D BOA z kůže, softshellu, neoprenu a Silicone Nash pro pohodlné nošení a vysokou přilnavost k holi

Leki
4240 Kč

Multifunkční čepice s logem tón v tónu na lyže i do města

Toni Sailer,
www.davidsport.cz
2490 Kč

Hřejivá vrstva s rolákem a teplotu regulujícími vlastnostmi

High Point
3990 Kč

Závodní běžecké lyže Kastle RX 10 Classic Skin s odlehčeným jádrem Honeycomb a technologií Hollowtech 2.0 pro vysoce efektivní pohyb vpřed a nepřekonatelný skluz

Kastle
15 290 Kč

Outdoorové tipy

*Zvedněte se z gauče a šup s rodinou ven!
Alarmující čísla. Pouze 35 % Čechů
pravidelně sportuje.*

98

Dnešní doba je plná vymožeností, které nám ulehčují život. Mnozí z nás za celý den prakticky nedají mobil z ruky, místo osobního setkání stačí vytkat text na sociální síti. Komu se nechce ani do obchodu, nechá si jídlo přivést až před dům a za chvíli přijde doba, když se „chytřejší“ auta budou řídit sama. Pohyb? Zapomeňte. Proti tloušťce bude stačit kdejaká zázračná pilulka. Jenže stále mezi námi naštěstí existuje mnoho lidí, kteří milují výlety, přírodu a pocit, že můžete moderní svět nechat na chvíli za zády! A proto vám nyní přinášíme hned osm outdoorových tipů, jak se můžete s celou rodinou vyřádit, relaxovat, užít si společný čas. Pojd'te se s námi mrknout, třeba hned zítra vyrazíte!

Text: **Michal Kuchta** Foto: **Getty Images, horydoly.cz, Wikimedia Commons**

Zatímco kdysi trávil děti čas venku tak nějak automaticky, protože doma si mohli maximálně postavit hrad z dřevěných kostek nebo vyndat ježka z klece, nyní je dostat od počítačů a tabletů je problém. A je to vlastně paradox, protože nabídka činností, která se venku dá oproti letům minulým dělat, je mnohonásobně vyšší. Dříve se lidé nejčastěji sebrali a vyrazili tábořit nebo jen tak na výlet. V současnosti je ale paleta outdoorových aktivit pořádně pestrá. Kdo chce, něco si najde určitě. A je jen na vás, zda si potrpíte spíše na akce na vlastní pěst, nebo si zaplatíte dobrodružství skrze zážitkovou společnost. Ferraty, rafting, jízda na koních, geocaching, paragliding, kanoistika, cyklistika, tábornictví, pěší turistika a tak dál. Je toho mnoho. Jen najít čas a chuť, sbalit se a vyrazit.

„Podívejte se kolem sebe, kolik lidí má potíže s obyčejnou chůzí. A to může být i důsledek toho, že většinu života vůbec nesportovali nebo se minimálně pohybovali. Tím myslím obyčejnou chůzi nebo procházky. Často říkám, že česká populace bude umírat hlavně na sezení,“ varuje trefně propagátorka zdravého životního stylu a prezidentka České komory fitness Jana Havrdová. „Pouze 35 % Čechů pravidelně sportuje aspoň jednou týdně. A to je alarmující!“ dodává.

Sport Premium se proto rozhodl, i kdyby jen pro vaši inspiraci, navrhnout hned osm tipů, které by měly stát za úvahu. Záleží samozřejmě hodně na tom, jak zdatní horalé či turisté jste, jestli milujete klidnou procházku kolem jezera, nebo potřebujete do těla napumpovat adrenalin lopatou, zda vyrazíte na sólopřechod, nebo je vaším snem prožít vše s celou rodinou, byť děti sotva chodí. Zkusili jsme vybrat od

všeho něco, protože ať zkusíte cokoli, bude to správně. Jde totiž především o to vyčistit si hlavu a znovu si uvědomit, že jsme nebyli stvořeni k sezení na gauči, ale k pohybu.

České nápady

1) RODINNÁ FERRATA VODNÍ BRÁNA U SEMIL

Pokud máte rádi lezení, sbalte si sedáky, helmu a další nezbytnou výbavu na skály a vyrazte do Podkrkonoší. Dle mnohých tam najdete nejhezčí ferratu v Česku. V přírodní rezervaci Údolí Jizery u Semil se budete moci kochat výhledy jak na řeku, tak na Český ráj. Navíc k začátku celého dobrodružství vede oblíbená naučná Riegrova stezka kopírující řeku Jizeru. Výhodou této ferraty zbudované na skalním masivu Vodní brána je bezesporu fakt, že nabízí tři odlišné stupně obtížnosti, takže můžete klidně „přibalit“ i děti, a nemusíte se bát, přestože nejste zkušení lezci. Obtížná místa pomáhají překonat ocelová lana sloužící k jištění a závisí jen na vás, kterou cestu si vyberete. Trasy začínají přímo u vody, nejlehčí z nich je modrá (v rakouské klasifikaci obtížnost B/C), dlouhá devadesát metrů. Tahle trasa vám zabere dvacet minut. Červená jednosměrná ferrata C+ měří metrů sto dvacet a trvat bude přes půl hodiny. Kdo však již má s lezením zkušenosti, nemůže vynechat především fialovou variantu s obtížností D/E, jež má převýšení sedmdesát pět metrů, a rvát se s ní můžete klidně hodinu. Součástí výstupu je i menší lanový most a poté, co se nahoře dokocháte krásnými výhledy, sejdete zpět na parkoviště lesíkem. Ideální varianta pro odpoledne strávené s rodinou.

Vodní brána u Semil.

Pevnost Hanička v Orlických horách.

2) KRÁLOVSKÁ HŘEBENOVKA NA KOLE

Máte rádi cyklistiku a Orlické hory? Pak je – ideálně na trekovém bicyklu – téměř povinností vyrazit na Královskou hřebenovku, jednu z nejoblíbenějších cyklotras celého Česka. Tahle dvacet tři kilometrů dlouhá asfaltová cesta plná pestrých výhledů z výšky přes tisíc metrů nad mořem navíc není žádná šilena lopota pro vytrénované borce z pelotonu, ale zvládnou ji i děti, které alespoň trochu umí šlápnout do pedálů. Horská cesta totiž vede bez výrazných převýšení přímo po hřebeni. Ze Šerlichu, kam vás z mnoha míst v podhůří doveze cyklobus, vystoupáte na nejvyšší vrchol Velkou Deštnou (1115 m n. m.) s nádherným vysokohorským klečovým porostem a květenou. Následně již pohodlně sjíždíte jen s občasným stoupáním. Hřeben je z části odlesněn, jen s nízkým porostem keřů a borůvků, takže vás budou provázet krásné výhledy do Polska i do Čech, a také bunkry a menší „řopíky“, které k tamním horám neodmyslitelně patří. Cestou se navíc můžete stavět v barokní Kunštátské kapli nebo si oddechnout při hledání všudypřítomných geokešek. Cílem tohoto jednodenního výletu je parkoviště u známé pevnosti Hanička.

3) OUTDOOR ZÁŽITKOVÝ PARK BŘEZOVÁ

Kdo nechce jen osamoceně čerpat síly uprostřed tiché přírody, ale rád by dopřál sobě i svým dětem netradiční zážitek, může vyrazit do Outdoor Resortu Březová. Výlet na Vysočinu se dá totiž zpestřit právě mixem aktivit schovaným jen pár kilometrů od historické Třebíče. Tahle zastávka se bude líbit především vašim ratolestem, ale vzhledem k množství outdoorových možností nemůže v našem výčtu chybět. Jen posuďte sami. Kdo se nebojí výšek, může vyzkoušet svou obratnost v třináct metru vysokém lanovém parku, a dokonce ještě o dva metry víc má Free fall, což je jištěný volný pád z vysoké věže. Milovníci rychlosti ocení jízdu na kladce pod ocelovým lanem, jež končí uprostřed rybníku, ze kterého vás vytáhne až posádka raftu, a chybět nesmí pochopitelně ani lezecká stěna, na které se dá potrénovat na pozdější lezení ve volné přírodě. A když už do Březové zamíříte, vyzkoušet si můžete i bungee-trampolíny, lukostřelbu nebo třeba paintball. Kromě těchto aktivit se však děti vyřádí i během večerních programů a nočních her, které pro ně připravují desítky zaměstnanců. Tento tip berte jako trochu netradiční, ale podobné parky napěchované zážitky u nás i ve světě neustále vznikají a získávají si více a více příznivců.

4) BIVAKOVÁNÍ NADIVOKO V ÚDOLÍ DYJE

Víte, co přesně znamená bivakování? Jestli si totiž představíte stan s matrací, před kterým se zahřejete u ohně... Inu, není tomu tak. Mnoho lidí ale, když vyrazí na několik dní do přírody, upřednostní bivakování před klasikou. Jde vlastně o přenocování pod širákem, tedy bez použití přístřešku, bez rozdělání ohně, a navíc po sobě nesmíte zanechat jakékoli stopy. Pokud ale počasí přeje, je tenhle způsob putování, kdy na zádech netáhnete stan, praktičtější. Výhodou je, že tiše se natáhnout můžete prakticky kdekoli, a my přinášíme hned dva tipy, kam po Čechách vyrazit.

Během dvou až tří dnů můžete plně prozkoumat Národní park Podyjí, jehož osu tvoří čtyřicet kilometrů dlouhé údolí Dyje.

To je unikátní v tom, že kromě rakouské obce Hardegg v něm nenajdete jinou osídlenou část. I s dětmi tak můžete v nekonečném tichu prozkoumat tamní vinice i lesy, okořeněné řadou parádních vyhlídek (Sealsfeldův kámen, Devět mlýnů, Nový Hrádek atd.), a večer si najít skrytý plácek jako stvořený k bivakování.

Druhý tip pak bude absolutní výzva pro dobrodruhy: Stezka Českem. Jde o projekt party nadšenců, kteří do nekonečných dvou tisíc kilometrů zabalili túru po obvodu České republiky. Cesta přes Beskydy, Jeseníky, Orlické hory, Broumovsko, Jizerské hory, Krkonoše, Lužické hory, České Švýcarsko a Krušné hory je velmi různorodá, ale logicky ji většina milovníků outdooru nedá na jeden zátah (to by trvalo až čtvrt roku), ale rozdělí si ji na více etap. Zkusíte alespoň kousek?

Romantické údolí Dyje.

Zážitkový park Březová.

Zahraniční tipy

5) NA RAFTU ČI KAJAKU SLOVINSKÝMI PEŘEJEMI

Jestli jsou vám české řeky na pořádné vodní dobrodružství malé, těžko najdete v Evropě lepší místo, než je Slovinsko. Tamní divoké toky Soča a Koritnica v Julských Alpách totiž splní sen všem milovníkům divoké vody. Dohromady nabízejí na padesát kilometrů různých úseků vhodných pro každého, od začátečníků až po zkušené vodáky. Křišťálově čistá smaragdová voda, hluboké laguny, obří kameny i zpěněné peřeje, a navíc nádherná okolní krajina plná úzkých soutěsek činí z této outdoorové bomby nezapomenutelný zážitek. Budete pádlovat z Bledu do Radovljice přes peřeje III. a IV. třídy, které jsou ideální pro rafting, ale najdete zde i klidnější úseky vhodné pro kajak. Abyste se na Soču mohli vydat, musíte zaplatit poplatek a plavbu si musíte naplánovat mezi devátou a osmnáctou hodinu. Je také na vás, zda zvolíte plavbu na vlastní pěst, nebo se svěříte do rukou zkušených instruktorů čili poplujete v organizované skupině. U tohoto typu sportovního vyžití je důležitá ještě jiná věc – roční období, ve kterém se rozhodnete celou akci podniknout! Během jara zaručuje vydatný déšť spojený s táním sněhu v alpských horách vysokou hladinu vody na Soče se silnými proudy a velkými vlnami. V létě naopak hladina vody klesá, což má za následek pomalejší a klidnější tok ideální pro rodiny a méně dobrodružné povahy.

102

Kostel Svatého Kevina v Glendalough.

Vodáci na raftech sjíždějí slovinskou řeku Soča.

6) NEJSTARŠÍ PĚŠÍ TREK V IRSKU WICKLOW WAY

Pokud máte týden času a milujete pěší turistiku, zkuste jeden z nejpozoruhodnějších treků Evropy Wicklow Way. Jde o nejstarší dálkovou štreku v Irsku, jenž se nachází v hrabství Wicklow jižně od Dublinu a na sto dvacet sedmi kilometrech spatříte dokonale pestrou mozaiku různých typů krajiny, včetně několika horských a vrchovinných oblastí. Start této značené stezky je v Rathfarnhamu, a po šesti až osmi dnech plných zážitků, kdy cestou najdete tři přístřešky přímo určené k přespávání (Bursher's Gap, Mullacor hut, Mucklagh hut) či můžete spát i nadivoko v přírodě, celé dobrodružství zakončíte v malé vesničce Clonegal v hrabství Carlow. Na své cestě míjíte horská jezera,

zříceniny budov – výrazné připomínky dřívějšího rozsáhlého lidského osídlení – příležitostně památníky historických událostí minulých staletí i rozsáhlé pozůstatky raně křesťanského klášterního osídlení v krásném údolí Glendalough. Na takovou porci kilometrů je samozřejmě třeba se pořádně vybavit a také znát své fyzické limity, protože denně našlapete dvacet kilometrů i více. Často v nadmořské výšce přes čtyři sta metrů. Od konce podzimu do začátku jara na vás navíc může čekat nevlídné ostrovní počasí, a někdy i sněhová vánice. Přesto však stojí za to tento trek alespoň jednou „prošlápnout“, protože ani otravné mušky midges nemohou pokazit parádní výhledy, které vás budou čekat na každém kroku.

7) KLENOT MEZI FERRATAMI DRACHENWAND

Tip na vylezení ferraty v Čechách jsme vám již nabídli, ale kdo chce zažít skutečný adrenalin, měl by vyrazit za hranice – například do Horního Rakouska. To je totiž pro milovníky vysokých skal doslova ráj. A nemusíte být zrovna přeborníci v horolezectví, abyste si na břehu jezera Mondsee vyzkoušeli jednu z nejkrásnějších ferrat Evropy Drachenwand, zbudovanou v roce 2008, jejíž vrchol se nalézá u kříže ve výšce 1060 m n. m. Jde o cestu obtížnosti C čili ji zvládnou i průměrní lezci, kteří ocení především neustálé krásné výhledy na jezero pod sebou. Na cestě s převýšením tři sta osmdesát pět metrů nejsou žádné dlouhé převislé pasáže, a tak si lezení na sedmi stovkách metrů zajištěných ocelovým lanem především užijete. Součástí výstupu je i lanový most přes sto metrů hlubokou propast, kdy je jen na vás, zda se do hlubiny pod sebou podíváte, nebo budete mít oči přikované na skále před sebou. Tento úsek se však dá oblézt jinou cestou (obtížnost C/D). Po dvouhodinovém výstupu pak zpět k parkovišti vede velmi rozmanitá sestupová cesta Hirschsteig a následovat může osvěžení v ledovém a krásně průzračném Mondsee.

Lanový most s výhledem na jezero Mondsee.

Ferrata Drachenwand v Rakousku.

Brána do klášterního okrsku v Glendalough.

8) KÁNOÍ DO SRDCE KANADY

Jestliže v Evropě jsme doporučovali vyřádnění se na raftech či kajaku ve slovinských peřejích, zcela odlišný typ dobrodružství najdete až v daleké Kanadě. Právě tam totiž můžete plout v kánoi po ikonických řekách a zkoumat tamní divočinu. Kdysi dávno se po řekách Yukon, Snake nebo South Nahanni plavili ve svých otevřených lodích původní obyvatelé i evropští osadníci, nyní máte možnost zavítat do odlehlých oblastí také vy. Není problém zarezervovat si kánoi či raft v široké síti půjčoven, a kdo by se chtěl o tamní historii dozvědět víc, nebo se na osamocenou plavbu zkrátka necítí, může si najmout průvodce. V Yukonském teritoriu poplujete kolem míst, jež kdysi proslavila zlatá horečka, a na ideálně dvoutýdenní výlet je nejlepší vyrazit na vrcholu léta, kdy slunce nezapadá za obzor (zároveň se tam koná 715 km dlouhý závod Yukon River Quest). Srdcem Severozápadního teritoria zase provede vodáky skrze nejpozoruhodnější scénérie Kanady řeka South Nahanni, přes hluboká údolí národního parku Nahanni až pod

vrcholky Mackenzie Mountains, kdy si můžete samozřejmě také odskočit na jednodenní výlety do hor v okolí nebo si zarybařit. Většina vodních výprav na této řece začíná u téměř stometrového vodopádu Nailicho (Virginiiny vodopády) a cesta do Nahanni Butte, kdy přespáváte přímo na břehu, trvá osm až deset dní.

highpoint.cz

SMRTÍČÍ ČELISTI

*aneb nejlepší potápěčský zážitek!
Vyrazte s námi mezi žraloky.*

Nemají úplně nejlepší pověst a mnoho lidí z nich má až panickou hrůzu. Ve skutečnosti jsou ale žraloci velmi chytrá a pod vodou téměř okouzující stvoření. Jejich dokonalé přizpůsobení prostředí, v němž žijí, je naprosto uchvacující. I proto mnoho potápěčů touží žraloka při ponoru potkat a pozorovat ho. Pokud respektujete určitá pravidla, nejde ani o nic nebezpečného. Když máte štěstí, některý z druhů žraloků potkáte skoro kdekoli. Ovšem pak je po světě několik míst, kam se potápěči sjíždějí právě kvůli pozorování žraloků. Na pár z nich vás vezmeme.

Text: **Jan Lodi** Foto: **Getty Images**

Pokud se vám při slově žralok jako první vybaví film Čelisti, asi snad raději dál nečtete. Mohli byste se trochu poděsit. Anebo možná raději ano, na následujících řádcích vás zkusíme přesvědčit, že bát se žraloků je opravdu zbytečné a ve skutečnosti jde o naprosto úchvatná stvoření. Pokud totiž potkáte žraloka pod vodou jako potápěč, nejspíše se vám na pár sekund zatají dech. Nikoli strachem, ale údivem nad majestátností jeho pohybů. Pluje ve vodě téměř bez námahy, máte pocit, že se skoro nepohybuje. Vyznačuje z něj sebejistota. Ví moc dobře, že tady je králem on.

ÚTOKY NA ČLOVĚKA? SKUTEČNÉ VÝJIMKY

Vědci dokázali popsat více než pět set druhů žraloků a v téhle obrovské různosti existují důkazy o tom, že pouhých pět druhů někdy napadlo člověka. Ale ani setkání s některým z nich nemusí a obvykle není fatální. Pro žádného z nich není člověk primárním cílem a naprostá většina útoků je naší vlastní chybou. Pokud už náhodou žralok na člověka útočí, jde obvykle o surfáře, případně plavce. Při pohledu z pod vodní hladiny totiž vypadají jako žralokova hlavní potrava ryby či tuleň. Pokud je tedy zrovna na lovu, může se stát, že zaútočí. Protože jde o vrcholové predátory, dokáží vyčítit zraněnou krvácející oběť na velkou vzdálenost. Takže koupat se v místě výskytu žraloků s otevřenou krvácející ranou (či ženy v době menstruace) je velmi nerozumné.

Žraloci ovšem, stejně jako většina dalších zvířat jí pouze, když mají hlad. Loví jen proto, aby mohli jíst. Takže pokud je žralok sytý a není zrovna na lovu, můžete ho často vidět obklopeného hejnem ryb, které jsou za jiných okolností jeho potravou.

Stejně tak bude ignorovat potápěče. U něj obvykle docela dobře rozpozná, že nejde o kořist. Fistou výjimkou je v tomto směru velký bílý žralok, který je už svými rozměry předurčen k tomu, aby si troufl na větší kusy, i na člověka. Ale i v tomhle případě platí, pokud je sytý, klidně se s ním můžete potápět i bez klece. Mimo chodem i v případě tohoto žraloka je popsáno pouhých tři sta třiatřicet útoků na celém světě po dobu vedení záznamů v roce 1923, a jen padesát až osmdesát skončilo smrtí člověka. V každém případě je ale potápění se žraloky pro naprostou většinu potápěčů skvělým zážitkem, na který nezapomenou celý život.

KAM VYRAZIT ZA ŽRALOKY?

1. Bahamy

Bahamy leží v Karibském moři velmi blízko jižnímu pobřeží Floridy. Pro nás to znamená, že dostat se letadlem sem je poměrně snadné a na ostrovech najdeme obrovské množství luxusních a dobře vybavených turistických resortů schopných nabídnout veškeré pohodlí. Nouze tu není ale ani o potápěčská centra, těch jsou zde nejspíše tisíce. Zde můžete pozorovat poměrně širokou škálu žraloků, jako jsou velcí kladivouni, tygří žraloci a karibští žraloci útesoví. Navíc díky písčitému dnu zde bývá naprosto excelentní viditelnost, což umožňuje snadné pozorování žraloků.

2. Kokosový ostrov (Kostarika)

Kokosový ostrov (Isla del Coco) se nachází v Tichém oceánu, přibližně 550 km od pobřeží Kostariky, a je zapsán na seznamu světového dědictví UNESCO pro své úchvatné přírodní krásy a jedinečnou biologickou rozmanitost. Dostat se sem není ale tak úplně jednoduché, nelétají sem žádné komerční lety, a tak je nutné vyrazit lodí z Kostariky, což znamená několikadenní plavbu.

Velkou skupinou zdejších návštěvníků jsou potápěči, okolní vody mají pověst jednoho z nejlepších míst pro potápění na světě. Právě tady je možné pod vodou potkat velké pelagické druhy, jako jsou žraloci kladivouni, manty, a dokonce i s občasným žralokem velrybím. Najdete zde dostatečné množství dobře vybavených potápěčských základen, odkud si můžete objednat ponory s průvodcem.

3. Fidži

Pokud ještě někde existuje ráj, bude to nejspíše kdesi v Tichomoří. Dostat se na Fidži z Česka znamená absolvovat dva dvanáctihodinové lety. A to přiletíte teprve na hlavní ostrov, ten není turisticky nijak zvláště zajímavý, takže většina návštěvníků okamžitě zamíří malým letadlem či lodí na některý z okolních ostrovů a ostrůvků. Těch jsou tu tisíce, byt většina není obydlená. Některé ostrovy si zachovaly ještě část původního pralesa a stále je zde možnost vidět obrovské množství exotických druhů zvířat, zejména ptáků. Utajený klenot se ale skrývá pod hladinou moře. O Fidži se říká, že je královstvím měkkých korálů. Tito živočichové žijí z proudů místních vod a jejich barvy jsou doslova pastelové, potápět se podél

obrovských červených, žlutých či modrých ploch je opravdu neskutečný zážitek. Snad na každém ponoru potkáte nějakého toho žraloka útesového černocípého či bělocípého. Mnohdy je najdete odpočívající na dně, což je jedinečná šance pro podvodní fotografy. Fidži je ale především známé možností vidět velké žraloky býčí. Výjimečně je k vidění také žralok tygří a některé další druhy.

4. Galapágy (Ekvádor)

Galapágy mají mnoho společného s Kokosovým ostrovem. Jen s tím rozdílem, že jsou od nejbližší osídlené pevniny ještě o kousek dále – ekvádorské pobřeží je vzdáleno téměř 1000 km. Také sem musíte výhradně lodí a absolvovat tak několikadenní plavbu po ne vždy úplně klidném oceánu.

Potápění na Galapágách se dá jen těžko srovnávat s ponory kdekoli jinde. Voda je zde průzračná a viditelnost obvykle velmi dobrá. Na své si tady přijdou fanoušci pozorování velkých želv, nespočtu rybích druhů, ale také žraloků. Poměrně často je zde k vidění obrovský žralok velrybí, majestátní býložravý obr, ale i mnohem nebezpečnější kladivoun, vyskytující se často ve velkých hejnech. Ale pozor, často se zde vyskytují velmi silné podmořské proudy, proto je to lokalita vhodná jen pro velmi zkušené potápěče.

5. Palau

U nás nepřiliš známý ostrov ležící jižně od mnohem proslulejších Filipín bývá pravidelně řazen mezi nejlepší potápěčské lokality světa.

Na rozdíl od tropických rájů zůstává na Palau již přírody nad vodou spíše málo, jde o poměrně urbanizovanou a hustě osídlenou oblast. Ovšem oč chudší je na povrchu, o to úchvatnější je pod vodou. Nacházíme se v Oceánii, a tak je zde k vidění téměř nekonečné množství druhů ryb. Potápěči sem ale míří především za žraloky. Velmi často jsou zde k vidění útesoví žraloci, ať již bělocípí, černocípí, nebo šedí. Pozorovat se tu dají ale i velké druhy, zejména žralok tygří, buvolí a také kladivouni. Na několika lokalitách je k vidění klidně i několik desítek žraloků v jeden moment, potápěč má tak skutečně jedinečnou šanci sledovat jejich chování v přirozeném prostředí. A abychom nezapomněli, poměrně snadno se zde dají najít také manty obrovské, které si svou elegancí se žraloky rozhodně nezadají.

Těchto pět míst rozhodně není výčet všech „žraločích“ lokalit.

S běžnějšími druhy žraloků se lze potkat pravidelně například při potápění na oblíbených Maledivách. Neskutečnou perlou pro potápěče, ale i fanoušky skutečného luxusu je pak Tahiti, které patří do Francouzské Polynésie. Kromě krásných měkkých korálů jsou tu k vidění černoploutví a citronová žraloci.

Pokud se vrátíme zpět do Karibiku, můžeme samozřejmě navštívit Islamoradu na Florida Keys v USA. Tady si můžete užít potápění v americkém stylu a řada místních potápěčských center nabízí dokonce specializované výlety za žraloky. Druhy jsou tu podobné jako na Bahamách, zde je navíc poměrně často k vidění žralok bůvolí, který pod vodou opravdu vzbuzuje respekt.

KAM ZA VELKÝM BÍLÝM

Velcí bílí žraloci jsou prostě králi moří, ať chceme, nebo ne. Vždyt dorůstají délky kolem pěti

metrů i více, což je velikost luxusního osobního automobilu, a dožívají se až sedmdesát let. Při útoku dokáží vyvinout rychlost přes 50 km/h a jsou to jedni z nejuživějších lovců oceánů. Ale ani oni neútočí obvykle bez důvodu a například americký režisér a producent českého původu Steve Loveček Lichtag s nimi pod vodou strávil desítky hodin a dokázal pořídit jejich úžasné záběry. Běžní potápěči se ale obvykle na lokalitách s jejich výskytem potápějí v bezpečnostní kleci. Ta je několik metrů pod hladinou pevně připevněna k mateřské lodi. Výhodou je, že potápěč je během ponoru nejen v bezpečí před případným útokem žraloka, ale současně i před nástrahami potápění v odlehlých oblastech otevřeného oceánu. Proto si na takový ponor mohou troufnout i začátečníci.

Kam tedy za velkým bílým vyrazit? Potápění s velkými bílými žraloky je zvláštní zážitek určený pro odvážné potápěče. Existuje několik míst na světě, kde můžete bezpečně pozorovat tyto fascinující predátory.

GANSBAAI, JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA

Do Jihoafrické republiky míří turisté spíše za pozorováním divokých zvířat v přírodních rezervacích. Současně může ale nabídnout také velké množství lokalit pro potápěče. Nejznámější zdejší lokalitou je proslulá Školní zátoka. Tento pozoruhodný podvodní svět je útočištěm pro potápěče, kteří hledají setkání s některými z nejzajímavějších mořských druhů. Opravdovou proslulost tomuto místu ale zajišťuje takzvaná „Žraločí ulička“, místo, kde jsou velmi často k vidění žraloci velcí bílí. Jejich sezóna je tu od května do září, kdy je sem přilákají migrující tuleni, kteří jsou hlavním zdrojem potravy pro žraloky. Kromě bílých žraloků mohou potápěči prozkoumávat živé lesy chaluh, plné mořského života. Nedaleké útesy hostí druhy, jako je žralok plachý, a množství druhů rejnoků.

NEPTUNOVY OSTROVY (AUSTRÁLIE)

Další geograficky odlehlou destinací přitahující pozornost potápěčů celého světa jsou Neptunovy ostrovy, nacházející se u pobřeží jižní Austrálie. Potápět se tady znamená strávit minimálně tři až čtyři dny na lodi. Na pobřeží se nachází velké množství potápěčských center, která zajistí kompletní program od nalodění, ponorů až po návrat. Dny na lodi ale rozhodně stojí za to, podvodní ekosystém tohoto místa je totiž jedinečný. Ovšem nemalá část potápěčů sem míří jen za jediným cílem – blízkým setkáním s velkým bílým! Ten se v těchto vodách vyskytuje zejména během teplejších měsíců (naše zima).

Potápěči mohou prozkoumávat živé lesy chaluh a skalnaté útesy, kde žijí australské lachtany, hraví delfíni a různé druhy ryb, včetně chňápalů anebo červených morwongů. Ostrovy jsou také známé sezónními návštěvami majestátních mant a občasnými žraloky velrybami.

OSTROV GUADALUPE (MEXIKO)

Mexické ostrovy Guadalupe do povědomí světové potápěčské veřejnosti teprve vstupují. Bylo by ale hříchem, aby se záhy nestaly jednou z nejvyhledávanějších potápěčských destinací vůbec. Potápění kolem Guadalupe se vyznačuje spektakulární viditelností, která často přesahuje 30 m, což umožňuje potápěčům plně ocenit úchvatné podvodní scenérie. Ostrovy jsou domovem různých mořských druhů, včetně hravých lachtanů, pestrých

hejn ryb a občasného spatření obrovských velryb modrých během migračních sezón.

Jednou z vrcholných aktivit je potápění se žraloky velkými bílými, potápěči chránění v klecích mají jedinečnou příležitost pozorovat tyto vrcholové predátory v jejich přirozeném prostředí. Zážitek je jak vzrušující, tak poučný a ukazuje důležitost ochrany žraloků.

ST. CROIX (AMERICKÉ PANENSKÉ OSTROVY)

Fanoušci velkého bílého žraloka nepřijdou zkrátka ani v Karibiku. Stačí zamířit na největší z amerických Panenských ostrovů St. Croix. Jeho velkým trumfem je nejen průzračná voda se skvělou viditelností, ale také obrovská rozmanitost potápěčských lokalit.

Mezi významné potápěčské lokality patří ikonický Národní památkový okruh Buck Island, kde potápěči mohou

prozkoumávat úžasné korálové útesy plné barevných ryb, mořských želv a občasných žraloků holubích. Dalším populárním místem je pak Frederiksted Pier, poskytují přístup k bohaté biodiverzitě, včetně mořských koníků, chobotnic a různých druhů korálů. Noční potápění zde je obzvláště okouzující, neboť odhaluje jiný svět, když se probouzejí noční tvorové. A co je důležité, v některých měsících roku přes tuto oblast migrují také velcí bílí žraloci, takže v tomto období se zde vyskytují v poměrně hojném počtu.

FARALLONOVY OSTROVY (KALIFORNIE, USA)

Severně od mexického pobřeží plynule navazuje pobřeží kalifornské. Farallonovy ostrovy najdeme asi 50 km od pobřeží San Francisca v Kalifornii. Jde o oblast poměrně dobře zachovalou s velkými ekosystémy

plnými života. Ostrovy jsou totiž chráněny jako součást Národního mořského parku Greater Farallones.

Potápění kolem Farallonů odhaluje působivou škálu druhů, včetně lachtanů kalifornských, tuleňů přístavních a různých druhů žraloků. Králem je tady velký bílý, který těmito vodami migruje. Vody jsou také domovem živých lesů chaluh, kde mohou potápěči narazit na barevné nanožábré, okoutníka, a dokonce tu občas můžeme potkat Mola Mola, tedy měsíčníka svítivého. ©

AMERICA'S CUP

Kosmické jachty letí i 90 km/h

America's Cup patří k nejslavnějším týmovým soutěžím světa a k nejúžasnějším závodům jachet. Zapomeňte na klasické plachetnice. Tato plavidla připomínají F1, kdy proti sobě bojují velké kompozitové lodě kosmických tvarů na foilech, takže po většinu plavby se doslova vznášejí nad mořem.

Text: **Petr Pravda** Foto: **Getty Images**

Ačkoli se tento závod tolik liší od dramatického Ocean Race kolem planety, nese i on samé superlativy. Pohár Ameriky je v první řadě nejstarší mezinárodní soutěž světa (čtvrtou vůbec) v jakémkoli sportu. Patří ke sportovním bitvám, kolem nichž se točí velké peníze. Ve VIP-zónách na pobřeží se setkávají významné osobnosti podobně jako při největších dostizích nebo golfových turnajích.

Historie a prestiž spojená s Americkým pohárem či Pohárem Ameriky přitahuje špičkové světové námořníky, designéry jachet, bohaté podnikatele a sponzory. Je to test jachtařských dovedností, designu lodí a plachet, fundraisingu i manažerských dovedností. Soutěžít o pohár je nákladné, moderní týmy utratí každý více než sto milionů dolarů. Odhaduje se, že vítěze z roku 2013 to stálo tři sta milionů dolarů.

V médiích bylo potvrzeno, že světově proslulý italský módní dům Prada například přispěl na účast italského týmu Luna Rossa pro 36. ročník Amerického poháru v roce 2021 v Aucklandu částkou sto osm milionů dolarů.

VÍTĚZ VYZYVATELŮ PROTI OBHÁJCI

Pravidla jsou brutálně jednoduchá. Ve finále závodu, který se koná každé tři čtyři roky, se utká vždy vítěz předchozího ročníku s vítězem kvalifikace. Letos se proti sobě v Barceloně postavily koncem října osmičlenné posádky obhájce Royal New Zealand Yacht Squadron a INEOS Britannia. Britové s velmi zkušeným skipperem, čtyřnásobným olympijským vítězem Sirem Benem Ainsliem, v dramatickém finiši v kvalifikaci 6. října udolali italskou posádku Luna Rossa Prada Pirelli.

Pro Británii to byla obrovská událost, do finále Poháru Ameriky se dostala po dlouhých šedesáti letech a získala tak šanci vyhrát poprvé v historii.

Samostatnou kapitolou jsou kosmické jachty. Vše je dnes podřízeno správnému vztlaku a aerodynamice. Proto pravidla třídy AC75 připomínají závodní monoposty F1. Vysouvací foily (křídla) umožňují lodě se vznášet nad vlnami. Plachetnice dosedá na téměř plochý kýl jen na chvíli při ostrých

otočkách kolem soutěžních bójí. Posádky pak sedí a řídí loď ponořené po čtyřech za sebou na obou stranách trupu podobně jako piloti formulí.

REVOLUCI PŘINESLY FOILY

Jeden z milníků v moderní historii Poháru Ameriky nastal vlastně nedávno. Psal se srpen 2012, když 23 m dlouhý katamarán letící v zálivu Hauraki na dohled novozélandskému Aucklandu obrátil svět jachtařů vzhůru nohama. Emirates Team New Zealand přinesl do Amerického poháru vysouvací foily (křídla). To navždy změnilo tvář závodů jachet nejvyšší úrovně. Především zvýšilo jejich rychlost. V Barceloně překračovaly i 90 km/h.

O šest let později, v roce 2018, proto vznik nové třídy AC75 znamenal začátek nové éry plachtění. Technika inženýrství a plachtění potřebná k tomu, aby lodě létaly na foilech těsně nad vlnami, se zcela liší od čehokoli, co existovalo do té doby.

Během předchozího 36. America's Cup v roce 2021 se AC75 ukázal jako naprosto jedinečný plachtící nástroj. Byl to nový impuls i pro miliony fanoušků po celém světě, soutěž dostala nový náboj. AC75 proto s několika vylepšeními pokračoval i letos v Barceloně a navíc umožnil zrození menší sestry. Se zaměřením na mládež a ženy byla představena třída lodí AC40, s níž si teď poprvé v historii zkusily Americký pohár i ženy.

TROFEJ AULD MUG

Vítěz je oceněn historickou trofejí America's Cup, neformálně známou jako Auld Mug. Pohár má svůj cestovní kufr samozřejmě od značky Louis Vuitton, vlastní ochranku a létá první třídou. Při vystavení je vždy střežen a dva bodyguardi nosí bílé rukavičky, protože stříbrné trofeje se nesmí nikdo dotýkat holýma rukama.

Auld Mug je působivý kus stříbra vysoký 1,1 m a vážící přes 14 kg. Vyrobil ho v roce 1848 londýnský výrobce stříbra Robert Garrard & Co, který byl od roku 1735 královským klenotníkem. Pak ho koupil Henry William Paget, 1. markýz z Anglesey a daroval pro výroční regatu Royal Yacht Squadron v roce 1851 kolem Isle of Wight. V ní se utkala America New York Yacht Club s patnácti jachtami Royal Yacht Squadron. Svědkem závodu byla tehdy dokonce královna Viktorie a budoucí král Edward VII.

Vítěznou jachtou prvního závodu se tehdy stal právě škuner America, vlastněný syndikátem členů z New York Yacht Club

(NYYC). Ten v roce 1857 trvale daroval trofej NYYC na základě darovací listiny, která cenu přejmenovala na „Americký pohár“ po prvním vítězi a vyžadovala, aby byla k dispozici pro další mezinárodní soutěže.

Dnes je pohár mnohem vyšší než originál díky dvěma dodatkům k podstavci. První byl přidán v roce 1958, aby se uvolnilo místo pro více rytin se jmény vítězů, druhý v roce 1992 ze stejného důvodu.

Jakýkoli jachtařský klub splňující požadavky pořadatelů Amerického poháru,

má právo vyzvat jachtařský klub, který je aktuálně držitelem poháru. Vítěz pak získává správcovství poháru. Od první obhajoby poháru v roce 1870 až do obhajoby v roce 1967 byl vždy jen jeden vyzývatel. Teprve v roce 1970 se jich přihlásilo několik, takže se nejprve konala série Challenger Selection Series, která rozhodla o tom, kdo se utká s obhájcem. Tento přístup platí dodnes. ©

AC75 – VÝKŘIK MODERNÍCH TECHNOLOGIÍ

Odborníci tvrdí, že technologie AC75 je tak daleko za hranicemi toho, co většina lidí považuje za plachtění, že je to úplně jiný sport.

Rychlost jachet se blíží 100 km/h. Možná ještě působivější však je, že za správných podmínek některé lodě zvládající rychlost 40 uzlů (cca 75 km/h) proti větru, který vane rychlostí „jen“ cca 17 uzlů. To je z hlediska výkonu prostě neslýchané a před nástupem AC75 to bylo nepředstavitelné.

Pár fóliových křídel a vztlačkových klapek váží 1842 kg. Celá samotná loď s veškerým vybavením (ale bez osmičlenné posádky) váží mezi 6160 kg a 6200 kg. Takže fóliová křídla na základně fóliových ramen tvoří téměř 1/3 celkové hmotnosti lodi.

Každý tým má neuvěřitelně výkonné softwarové balíčky a simulátory Computational Fluid Dynamics (CFD), aby se pokusil porozumět různým ziskům a ztrátám při plavbě.

Vývojový proces se skutečně přibližuje Formuli 1 (i když s menšími rozpočty, než má za sebou moderní tým F1). Například INEOS Britannia spolupracovali s týmem Mercedes F1 (oba jsou podporováni INEOS). „Je to opravdu podobné F1,“ vysvětluje hlavní inženýr Mercedes Applied Science Thomas Batch, který má na svém kontě jedenáct titulů F1 a byl s INEOS v Aucklandu 2021.

Extrémní Yukon: 1600 km v kajaku za šest dní

Anette Baum a Linda Tetsmann, vítězný estonský tým Yukon 1000 Miles 2023

Extrémní vodácké maratony se konají na Loiře v civilizované Francii a na Yukonu v divočině na Aljašce. Závod může jet každý, kdo sedne do kajaku či kánoe, umí držet pádlo a má dostatek vůle, aby přežil týden utrpení na řece. Pro ostatní vodáky se pořádají jednodenní nebo víkendové říční maratony. Účastní se jich elitní závodníci, kteří si chtějí vydělat peníze na prémiech za dobré umístění v cíli, ale i rekreační vodáci, kteří si chtějí udělat žízeň a případně si porovnat výkonnost s kamarády.

Text: **Jakub Turek** Foto: yukon1000.org, archiv autora

ZÁVODY PRO ZÁBAVU

Pro představu: největší tuzemský závod Krumlovský vodácký maraton měří 36 km. Do proudu z Vyššího Brodu do Českého Krumlova se staví devět sjízdných jezů, které se splouvají vorovými propustmi. Tuto štreku splouvají turisté o letních prázdninách tři dny. Rekreační vodáci ji během závodu zvládnou za necelé čtyři hodiny. Vítězové dorazí do cíle za dvě hodiny.

Největší porci pádlování zdolávají vodáci na polské řece Pilica. Za den musí ujet 116 km!

Krumlovský vodácký maraton

Amsterdam Waterland Marathon

ALJAŠKA, NEBO FRANCIE?

To ale nic není proti opravdovému extrému Yukon 1000 Miles, což obnáší zhruba 1600 km plavby mezi legendárními severskými městy z doby zlaté horečky na Aljašce Whitehorse, Dawson City a Fairbanks. Nejlepší to zvládají za šest dní. Pořadatelé ale uveřejňují pouze pevné datum startu, neboť pak se každá posádka probíjí divočinou sama, táboří na vlastní pěst a jí z vlastních zásob. Kdy dorazí do cíle, se nedá předem odhadnout.

Nejdelší vodácký maraton na evropském kontinentu měří 725 kilometrů. Loira je ovšem řeka protékající kulturní krajinou – na horním toku protéká mnoha přírodními rezervacemi a na dolním toku po ní plují velké lodě – proto se závodí jen za světla mezi šestou hodinou ráno a desátou večerní. Kde vodák vytáhne loď z vody, tam jim potom musí na řeku zase spustit.

Krumlovský vodácký maraton

Drak Challenge

Amsterdam Waterland Marathon

POKLIDNÉ ŘEKY

Vodácké říční maratony nevedou po nijak obtížných úsecích divoké vody. Nejnáročnější místa dosahují stupně WW2, což zvládne i otevřená kánoe s turisty na palubě. Jedná se často o jezy, přírodní i umělé prahy, nebo krátké přeje.

Součástí všech závodů jsou povinné přeběhy. To znamená, že posádky vytáhnou loď na břeh v určených místech, přenesou je po souši, a pak zase nastoupí na řeku. Důvod tkví v pravidlech kanoistického sportu (aby vodáci neseděli příliš dlouho v těsných lodích a protáhli si nohy) a také ve vybraných trasách (někde se tak překonávají nesjízdné jezy, jinde se přenášejí lodě z jedné řeky do druhé).

117

Vítězný pár Yukon 1000 Miles 2024

Drak Challenge

Vodácké maratony 2025

Vodácké maratony se konají na řekách po celém světě. Přinášíme přehled nejdůležitějších závodů, které jsou otevřené pro výkonnostní sportovce i rekreační amatéry. Právě se otevírají registrace na rok 2025.

25.–26. ledna

DRAK CHALLENGE

65 km, Umzimkulu, *Jižní Afrika*

12. dubna

AMSTERDAM WATERLAND MARATHON

24 km, Broekervaart, Purmerringvaart, *Nizozemsko*

19. dubna

VOHANDU MARATHON

100 km, Vohandu, *Estonsko*

duben – přesné datum ještě není určeno

ULTRAMARATON PILICA

116 km, Pilica, *Polsko*

3. května

MALODUNAJSKÝ MARATON

31 km, Malý Dunaj, *Slovensko*

24. května

MARATON NA BEROUNCE

58 km, Berounka, *Česko*

8.–14. června

LOIRA 725

725 km / 7 dní, Loira, *Francie*

červen – přesné datum ještě není určeno

ČESKÉ BUDĚJOVICE – PRAHA

167 km / 3 dny, Vltava, *Česko*

25.–28. června

YUKON RIVER QUEST

715 km / 4 dny, Yukon, *Kanada*

od 10. července

YUKON 1000 MILES

cca 1600 km, Yukon, *Kanada, USA*

2. srpna

DESCENTO DEL SELLA

20 km, Sella, *Španělsko*

srpen – přesné datum ještě není určeno

AVON DESCENT

124 km / 2 dny, Avon, *Austrálie*

září – přesné datum ještě není určeno

TOUR DU GUDENAA

72 km, Gudena, *Dánsko*

6. září

VÝCHODOČESKÝ VODÁCKÝ MARATON

60 km, Orlice, Labe, Chrudimka, *Česko*

20. září

MUR-CHALLENGE

45 km, Mur, *Rakousko*

27. září

LIFFEY DESCENT

32 km, Liffey, *Irsko*

11. října

KRUMLOVSKÝ MARATON

36 km, Vltava, *Česko*

18.–19. října

SPREE MARATHON

51 km / 2 dny, Spréva, *Německo*

říjen – přesné datum ještě není určeno

ADIGEMARATHON

22 km, Adiže, *Itálie*

Krumlovský vodácký maraton

KOMPLETNÍ SPRÁVA BYTŮ A MANAGEMENT NÁJEMNÍCH VZTAHŮ

Zajištění maximálního nájemného

Dosažení maximálního tržního nájemného v daném místě a čase, které je vždy revidováno v okamžiku přeobsazení nebo prodlužování nájemního vztahu.

Management nájemních vztahů

Ukončování a prodlužování nájemních vztahů (komunikace s nájemníky, příprava souvisejících dokumentů, předání nemovitosti).

Vyúčtování služeb

Příprava a kontrola vyúčtování služeb (roční vyúčtování a individuální vyúčtování nájemníkům) a vyúčtování jistoty (kauce).

Zajištění údržby a souvisejících služeb

Zajišťování úklidů, oprav, dodávek energií a jiných služeb.

Vyhledání nájemníků

Efektivní a rychlé vyhledání nájemníků (nafocení bytu, inzerce, realizace prohlídek, smluvní ošetření nájemního vztahu a předání bytu).

Komunikace s nájemníky

Kompletní komunikace s nájemníky v průběhu nájemního vztahu (řešení stížností, podnětů směrem ke správcovské firmě nebo majiteli, apod.), správcovskou společností a SVJ.

Hlídní stavu bytu

Průběžná kontrola stavu bytu a jeho vybavení včetně řešení případných oprav a škod.

Foto www.puttpd.cz/Luděk Šipla

Kvarteto Wood & Company s putovním pohárem: zleva Petr Vošvrda, Jan Stránský, Marek Herold a Petr Beneš.

„Soutěživost k byznysu patří, každý chce být nejlepší,“ říká Jan Novák z MAM PEF.

INVESTMENT SE CHYTLIL

Text: **Jan Veselý** Foto: **Luděk Šipla**

Je čtvrtým do rodiny turnajů ...of the Green, ale ač nejmladší, začlenil se bleskově. INVESTMENT OF THE GREEN, golfový turnaj čtyřčlenných družstev investičních společností a fondů, zapsal teprve dva (karlštejské) ročníky, ale zdá se, že se vydá na cestu tradice Bank of the Green. A bankéři se na jaře sejdou už podvacáté! Soutěž družstev, pod kterou je podepsaná promotérská společnost Putt PD, má zkratka své kouzlo.

„Jsem rád, že tenhle turnaj vznikl, je to příjemné setkání kolegů z branže. Má to pro mě implikaci pracovní, ale

současně je to příjemná zábava, protože nejen prací je člověk živ,“ říkal chvíli po zářijovém triumfu ve II. ročníku kapitán vítězů z Wood & Company Petr Beneš a spolu s bratrem Josefem (Generali Investments) znovu slíbili, že ani příště nebudou chybět.

Turnaj netradičního formátu, „týmovka“, v níž je k úspěchu potřeba, aby všichni čtyři spoluhráči zahráli solidně, si hned napoprvé získala i družstvo MAM Private Equity Fund; a nejen proto, že skončilo druhé. „Výborná příležitost k networkingu, se kterou se protíná sportovní nitka; a soutěživost

k byznysu patří, každý chce být nejlepší. Tady to má navíc další rozměr soutěže družstev,“ glosoval premiérovou účast Jan Novák, managing partner MAM PEF. „Pro nás, protože jsme vznikli teprve před dvěma lety, to byl i příjemný marketing, možnost ukázat se. A protože jsme skončili „až“ druzí, za rok budeme chtít vyhrát,“ doplnil s úsměvem.

Poprvé se letos zúčastnil i majitel společnosti Cyrrus Jiří Loubal. „Zvláštní systém, ale složení flightů po dvojicích jednotlivých týmů je zajímavé, dává možnost networkingu a je to i osvěžení oproti turnajovému standardu. Jenom mě mrzí, že jsme letos neoblékli týmová trička, to zkusíme příště napravit.“

Sluší se dodat, že kvarteto Wood & Company ovládlo letošní II. ročník ziskem 153 netto bodů před MAM PEF (148) a týmem Patria Finance (144), v kategorii partnerů vyhrála čtveřice týdeníku Euro.

„Těším se, že se tady znovu sejdeme za rok, protože to opět bylo dokonalé,“ hodnotil za Arbes Technologies, titulárního partnera akce, Michal Houšteký. ©

Michal Houšteký (Arbes) a Jiří Loubal (Cyrrus).

Bratři Josef a Petr Benešovi.

Pod záštitou
AKAT | ČR

Hlavní partneři

Pure Freude
an Wasser

Mediační partneři

Investment of the Green

TOP
HOTEL®

presented by

P R A H A
& CONGRESS CENTRE

Pořadí:

1. WOOD & Company
2. MAM PRIVATE EQUITY FUND
3. PATRIA FINANCE
4. J&T Investiční společnost
5. Avant INVESTIČNÍ SPOLEČNOST

YEARS

28. května 2025 | Panorama Golf Resort

Winter WALK

*Hřejivá střední vrstva
v jemných barevných tónech
s funkčními kapsami*

High Point
3990 Kč

*Sluneční brýle pro
elegantní pozvednutí
sportovního outfitu*

Saint Laurent
5000 Kč

*Neformální sportovní kalhoty
s puky z technické tkaniny
s dvousměrným strečem*

Fusalp
6000 Kč

*Design legendárních
chronografů 417 ES, které nosil
Steve McQueen, byl pro letošní
rok mírně obměněn o bílý
číselník.*

Hanhart
49 750 Kč

*Stylová žebrovaná čepice
z kašmíru s kontrastním
pruhem*

Bogner
8050 Kč

*Sportovní bunda Cloudlite ze
strečového materiálu spojuje
vysokou hřejivost s lehkostí,
prodyšností, voděodolností
a je sbalitelná do vlastní kapsy.*

Kjus
10 190 Kč

*Měkká šála z kašmíru
v karamelovém odstínu
s decentním logem*

Loro Piana
13 500 Kč

Extrémní 4x4

125

Jak si užít zimu na čtyřech kolech? Vybrali jsme pro vás ta nejzábavnější auta, které se sněhu či terénu rozhodně nebojí. Připoutejte se prosím!

Text: **Josef Židek** Foto: **archiv firem**

BMW XM

Co se stane, když se spojí 4,3litrový osmiválec s elektromotorem a osmistupňovou sportovní převodovkou? Dá se to vyzkoušet za volantem speciálního modelu bavorské automobilky. Model BMW XM disponuje systémovým výkonem 653 koní a baterie pro napájení elektrického motoru se nabíjejí zvenčí.

Plug-in hybridní SUV excentrického vzhledu měří na délku přes pět metrů, a tak si zjedná respekt na silnici už jen svým vzhledem a proporcemi. Design typický pro tuto značku pochopitelně zahrnuje i ledvinky na přední masce, i když mají hranatý tvar vytvořený přímo pro tento model. Mimořádné vlastnosti podtrhují také černé detaily v exteriéru.

Kabina je řešena velkoryse – spousta místa, pohodlné sedačky jsou měkce čalouněné a ozdobně prošíváné, na opěrkách hlavy nechybějí sametově hebké polštářky. Perfektní zvuk audiosystému Harman Kardon,

případně Bowers & Wilkins dopřeje posádce relaxaci, ale také pořádné povzbuzení. Stejně jako motor, který se z hladce vrnícího „piánka“ rychle vzbudí do dunícího bouřlivého „agitata“. Čistě na elektřinu jede rychlostí do 140 km/h, zato když se přidá přeplňovaný motor s točivým momentem 800 Nm, dosáhne až na elektronicky omezených 250 km/h.

Oba extrémů lze ovládat pomocí voliče jízdních režimů, který od klidného Hybridu, bezemisního Electric nebo vybalancovaného Comfort bleskově přejde do dynamického Sport nebo Sport Plus. V každém případě pomáhá inteligentní pohon všech kol, který preferuje zadní kola, točivý moment ale v každém okamžiku přenáší na jednotlivé nápravy podle okamžitých parametrů jízdy. Terénní nástrahy pomůže zdolat přednastavený mód 4WD Sand, kdy je maximální točivý moment posílán na kola pro dokonalou trakci.

127

LAND ROVER DEFENDER

Tradiční model s bohatou historií, který automobilka před pár lety poslala do vývo- jářské hibernace, se poměrně nedávno vrátil s velkou slávou zpět. Zároveň s tím se definitivně rozloučil se svým stylem určeným výhradně pro drsné pasažéry, naštěstí si ale plně zachoval své schopnosti. Ty mu totiž i nadále umožňují šplhat po skalách, sjíždět prudké svahy plné výmolů a kamení nebo se brodit skoro do metrové hloubky.

Na výběr je ve dvou délkách – jako pětimístný nebo sedmimístný. Na délku tudíž měří buď 5 nebo 5,4 m. Jeho karoserie se sice nezbavila hranatého vzhledu, zároveň se mu ale trochu zaoblily rohy, takže už připomíná „normální“ auto trochu víc než jeho historický předchůdce.

Komfort kabiny je vysoký a při srovnání s původním modelem by nikdo nehádal společnou DNA. Přesto se designérům

povedlo navázat na některé detaily, které k dřívějšímu ikonickému modelu odkazují. Pracovní místo řidiče nabízí dokonalý přehled o okolí auta a jeho chování. Zobrazení údajů o jízdě nebo mapy navigace je samozřejmostí, „defik“ ale dokáže ukázat úhly náklonu, křížení náprav, hnací sílu posílanou na jednotlivá kola, odhadovanou hloubku brodu a neocenitelným pomocníkem je tzv. průhledná kapota, kdy se pomocí radarů a kamer vytvoří na displeji v přístrojovém štítu virtuální obraz situace přímo před autem, jako by bylo možné podívat se skrze před autem.

Nabídka pohonných jednotek dává na výběr zastáncům dieselů i benzínových motorů, je tu volba i pro příznivce alternativních systémů. Důležité ovšem je, že Defender hravě zvládne velmi těžký terén, a to díky inteligentnímu pohonu všech kol, který je aktivní v každém okamžiku. Řídicí jednotka přitom využije veškerých

dostupných informací a nastaví přesně jízdni režim, který odpovídá dané situaci. Při tom všem je kabina výborně odhlučněná a odpružená, takže i brodění potoka (Defender zvládne hloubku do 0,9 metru) se dá absolvovat za poslechu relaxační hudby.

INEOS GRENADIER

Je to teprve pár let, co se automobilový nadšenec a dobrodruh Jim Ratcliffe rozhodl vstoupit na trh extrémních vozů. Auto, které si poradí s každým terénem, dostalo název Grenadier a společnost Ineos si k původnímu chemickému a rafinérskému portfoliu přidala dceřinku pro výrobu automobilů. Grenadier dostal za úkol nekompromisní zdolávání překážek a zhostil se ho v britském duchu a s německou přesností.

Žádný předchůdce a jméno získané v online hlasování veřejnosti. Historie auta postaveného „na zelené louce“ se začala psát v roce 2017. Nejdřív byla vize, brzy následoval prototyp, poté víc než milion mil, tedy skoro dvakrát tolik kilometrů, testování na silnici i v terénu. Výsledek stojí za to. Vypadá jako off-road a na nic si nehraje. Mohutná přední maska je chráněná robustní mříží, protože kdo ví, na co se dá v terénu narazit. Výfuk ústí nad střechou kabiny, jak jinak by se dalo brodit řekou do hloubky 80 cm.

Pracovní exteriér dává tušit, že na nějakou tu odřeninu se tady hledět nebude, zvláště když Grenadier zvládne překonat třeba strom spadlý přes cestu. Letošní povětrnostní výkyvy ostatně dokázaly, že taková schopnost se může hodit i během nevinně vypadajícího výletu za lyžovačkou. Interiér je stejně odolný, i když tu samozřejmě nechybějí velké a pohodlné sedačky, které mají i slušné boční vedení. Palubní deska je sice hodně spartánská vzhledem, zato funkcí je tady dost na to, aby se řidič s autem pustil do neohrožených dobrodružství.

Nájezdové úhly jsou šestatřicetistupňové, takže žádné strachy z prudkých stoupání nebo příkrých sjezdů. Nápravy se ochotně kříží, takže pro navrácení potřebné trakce stačí jedno kolo na pevné podložce. Odolnost zaručuje pevný rám s tuhými nápravami, dostatek výkonu šestiválcový motor, který může být buď diesellový s 249 koňmi, nebo benzínový s 286. Převodovka je osmistupňová automatická, zato ruční brzda je tradiční mechanická. Pro zimní dobrodružství už mu chybí snad jen sněhová fréza...

AUDI Q8

Mohutné SUV se stylovým designem láká spojením přitažlivého vzhledu a terénních schopností. Typické tvary definované dlouhým rozvorem a krátkými převisy mu zůstaly i po nedávném faceliftu, trochu se ale změnila osmiúhelníková maska Singleframe. Ta má nově navržené ozdobné lišty, kterými se ještě více odlišuje od svého sourozence Audi Q7. Sportovně působící nárazníky i koncovky výfuku doplnily úpravy světelného podpisu, který je možné individuálně definovat v rámci přednastavených verzí.

Luxus a pohodlí uvnitř odpovídá vysokým standardům automobilky, a to nejen díky pohodlným sedadlům s masážními a relaxačními funkcemi. Dokonalá zvuková izolace dává vyniknout kvalitnímu audiosystému, přitom vůz má bezrámová skla, takže je evidentní, že odhlučnění je opravdu na vysoké úrovni. Řidič má k dispozici digitální přístrojový štít, v němž lze zobrazovat informace přesně podle vlastních preferencí. Pro cestování na hory je příznivý i objem zavazadelníku, který pojme 605 litrů nákladu.

Nabídka motorizací zahrnuje vysokovýkonné agregáty s mild-hybridními systémy, které přispívají k úspornému provozu. Jedná se o šestiválce, které dokážou agilně rozpohybovat tento velký vůz s hmotností dosahující téměř 2,5 tuny. Pro jízdu na zhoršeném povrchu je ideálně nastaven trvalý pohon všech kol quattro, který je ve standardu všech modelových verzí. Ke skvěle vyladěnému podvozku je k dispozici také vzduchové odpružení, s nímž bude cestování komfortní nejen na běžné silnici, ale také v ostře utužených horských průsmycích. Pro milovníky extrémní adrenalinové jízdy je v nabídce ještě mimořádně výkonný model SQ8 s nekompromisním výkonem 507 koňmi a zrychlením z nuly na stovku za 4,1 sekundy či RSQ8 s impozantními 640 koňmi a akcelerací z nuly na stovku za 3,6 sekundy.

MASERATI GRECALE

Chladný a silný, takový je podle jména model Grecale, pro nějž hledalo Maserati inspiraci u větru, jenž vzniká ve Středomoří vlivem tlakové níže. V reálu je to velké SUV, které ukazuje pořádně velké zuby v mohutné mřížce chladiče. Trojzubec z loga značky je v ní zasazen uprostřed a je rovněž nepřehlédnutelný. Na délku měří Grecale 4,846 m, takže ohromí i velikostí, ta je ale opticky trochu zmenšena oblémi tvary. V kontrastu se soudobými ostře řezanými tvary aut masové produkce tohle SUV svou uhlazeností viditelně vystupuje z řady.

Co do jízdních schopností ale Grecale rozhodně není nějakým elegantním svatouškem. Hybrid a elektromobil v nabídce sice učinily zádost bezemisním požadavkům, konvenční motory ale samozřejmě hrají prim. Čtyřválec uspokojí ty, kteří preferují jistotu při jízdě na sněhu, milovníci adrenalinu asi sáhnou po šestiválcové verzi s výkonem 530 koní, která akceleruje z nuly na stovku za 3,8 sekundy, a maximální rychlost překračuje 280 km/h.

Kabina jde tradiční cestou a na palubní desce zůstávají dokonce zachovány i analogové hodiny. Středový panel je na dnešní dobu dost „tlačítkový“, přístrojový štít je zase naopak plně digitální. Hlavním cílem je ale poskytnutí maximálního komfortu a dokonalého požitku na cestách, takže nechybí audiosystém Sonus Faber 3D, který pouští oblíbenou hudbu až do jednadvaceti reproduktorů.

Pro běžné cesty jsou k dispozici režimy Comfort a GT, větší odpich zajistí režim Sport. Fanoušci extrémních zážitků ale zvolí pro skutečně agilní jízdu okruhový režim Corsa. Podstatné jsou také schopnosti při jízdě na zhoršeném povrchu, takže je tu na výběr i režim Off-Road. Pro dokonalé ovládnutí a možnost jít na maximum je tu nový systém Vehicle Dynamic Control Module, který pochází z dílen konstruktérů značky Maserati. Umožňuje kontrolu nad autem v každé jízdní situaci.

LAMBORGHINI URUS

Sportovní vozy, které si pro své modely půjčují jména slavných býků z koridy a charakterizuje je design, jemuž se v automobilovém světě říká „placatý“, a zábava na sněhu? Už je to nějaký čas, co Lamborghini uvedlo na trh své první SUV s exotickým názvem Urus. Design s nízkou střechou mu do nějaké míry zůstal, stojí ale na zvýšeném podvozku a zimy se určitě nebojí.

Jeho gril nemá tvar uzoučké tenké linky, před se nesklání bojovně skoro až k silnici. Zato ale dokáže strhnout svým čtyřlitrovým osmiválcem, který ve verzi SE dodává výkon 800 koní a dosáhne rychlosti 312 km/h. Z nuly na stovku zrychlí za 3,4 sekundy, a to je přitom jeho pohotovostní hmotnost víc než dvě tuny. (Jedná se o plug-in hybrid, jako první se ale světu představila konvenční benzínová verze.)

Jak je to s jeho terénními schopnostmi? Na polygon do bláta s ním asi majitelé moc jezdit nebudou, ale na sněh? Klidně! Urus má stálý pohon všech kol, adaptivní vzduchové odpružení a aktivní stabilizátory pro maximální sebejistotu až na hranici fyzikálních zákonů. Na délku měří 5,1 m a do kufru se vejde 616 l nákladu. Tak proč se s ním nevdat do hor klidně s celou rodinou!

FERRARI PUROSANQUE

Je to SUV, nebo ne? Automobilka jej při uvedení na trh představila jako svůj první čtyřdveřový a čtyřmístný vůz, ale je evidentní, že Purosangue, který své jméno odvozuje od italského výrazu „plnokrevník“, také stojí na vyšším podvozku a má za cíl oslovit milovníky sportovní jízdy i mimo zpevněné cesty.

Na motor vzadu, typickou vlastnost vozů s černým hřebcem v logu, můžeme hned zapomenout, přesto se konstruktéři rozhodli pro řešení, které nemá s běžnými SUV nic společného. Atmosférický dvanáctiválec s přesvědčivým výkonem 725 koní je uložen vpředu uprostřed, převodovka má své místo vzadu. Neobvyklá konstrukce umožnila výborné rozložení hmotnosti v poměru 49:51, což je jinak u SUV těžší dosažitelné.

Vzhled auta je ovlivněn dvěma hledisky – spodní část vozu je podřízena naladěné podvozku pro sportovní jízdu, karoserie je naproti tomu designovým koncertem návrhářského centra v Maranellu. Ačkoliv se délka vozu blíží pěti metřům, působí

Purosangue lehce a dynamicky. Dveře se na bocích otevírají proti sobě, takže je kabina dostatečně prostorná. Pozoruhodné je řešení interiéru. Kokpit vychází z modelu SF90 Stradale, jeho menší kopie se ale na palubní desce objevuje znovu i před místem spolujezdce. Individualitu a zapojení posádky do děje najdeme i na zadních sedadlech, která jsou oddělená, a zároveň mohou pasažéři ovládat stejné funkce infotainmentu jako řidič a spolujezdec.

Zábavu za volantem zaručí nejen ambiciózní parametry zrychlení z nuly na stovku za 3,3 sekundy a výkon motoru vrcholící při 7 750 otáčkách, ale také aktivní odpružení Multimatic. Vyrovnavání světlé výšky a přetáčivosti či nedotáčivosti zajišťuje řídicí jednotka, která pracuje s informacemi o rychlosti, úhlu natočení kol i pohybu karoserie. Do seznamu režimů ovládaných známým Manettinem přibyla jízda na sněhu a v asistenčních systémech zase kontrolované sjíždění strmých svahů. Nekompromisní sportovní jízdní schopnosti samozřejmě doprovázejí komfortní vychytávky, čímž se Ferrari zase o krok přiblížilo zákazníkům, kteří si rádi dopřejí i luxus a pohodlí.

FORD BRONCO

Když jde skutečně do tuhého a je potřeba zdolat extrémní terénní nástrahy, je tu Ford Bronco, který původně vůbec nebyl určen pro evropský trh. Pro velký zájem fanoušků značky se jej automobilka rozhodla nabídnout také Evropě, ale jen ve velmi omezených sériích. Na výběr jsou tudíž jen verze Outer Banks nebo opravdu extrémní Badlands.

Pro obě varianty je určen šestiválcový motor 2.7 EcoBoost Twin-Turbo, který disponuje výkonem 335 koní, a jeho síla se přenáší mohutným točivým momentem 563 Nm. Řazení desetistupňové automatické převodovky zajišťuje unikátní možnosti, například rychlost jízdy pouhých 6 km/h pro mimořádně obtížný terén. Díky tomu

odpadá starost, že motor zhasne v té nejkritičtější situaci při přejezdu náročných úseků. Zaslouží si Bronco svou přezdívku G.O.A.T. (vzniklou složením slov Goes Over Any Type of Terrain, tedy zvládne jakýkoliv terén)? V angličtině „goat“ také znamená „koza“, a u Fordu jsou si sto procentně jisti, že Bronco si bude v terénu počínat jako kamzík.

Nezničitelnou odolnost stvrzuje ocelový žebřinový rám se sedmi příčníky, který umožňuje použití velmi dlouhých zdvihů pérování, jež zajišťují vinuté pružiny. Přeloženo do srozumitelné řeči to zjednodušeně řečeno znamená, že karoserie se může hýbat ve velkém výškovém rozsahu. Díky tomu je možné například přejíždět přes velké překážky. Na druhou stranu má ale podvozek dobře vyřešené odpružení i pro jízdu po

silnici. Kořeny, pařezy nebo bažiny? Pro Bronco žádný problém, protože má robustní zakrytování podvozku. Nemusíme se tedy bát třeba proražení palivové nádrže.

Bronco své terénní schopnosti jasně signalizuje i extrémním designem, jemuž dominuje široká přední maska s ikonickými kruhovými světlomety. Karoserie je tak hranatá, jak je to jen možné, na okrajích kapoty jsou jasně viditelná „oka“, do nichž lze uvázat rozměrné předměty. Sundat střechu? Pro Bronco žádný problém, stejně jako demontáž všech dveří. Proč si tak nedopřát autentickou jízdu sněhem? ©

Když nechcete jezdit průměrem.

Deset nejluxusnějších aut světa

Pokud máte peníze, a tedy opravdu hodně peněz, pak není důvod si své cesty autem aspoň trochu nezpříjemnit. I kdybyste měli jezdit jen k soukromému tryskáči. Asi budete chtít řídiče, což je dobrý nápad. Ovšem k tomu to chce auto, kterých za den na silnici nepotkáte deset. Prostě auto, které vám umožní vystoupit z řady. A pokud máte dostatečně tlustou peněženku, možností je více než dost. Tady je deset nejluxusnějších (a nejdražších) aut současnosti. Z ceny v korunách se nám může trochu zatočit hlava.

132

Text: Jan Lodl Foto: Getty Images

Auto, zdálo by se, že je docela jedno, jestli jezdíte v Dacii, nebo v Mercedesu. Přece s oběma se dostanete klidně až do Chorvatska. Jenže ono to tak docela neplatí. A pokud se rozhodnete pro osobního řidiče, nejspíš se mu do Dacie Duster moc chtít nebude. Ovšem i pro vás jako pasažéra to bude zatracený rozdíl. Nejluxusnější auta nemusí být vždy ta nejrychlejší, i když je jasné, že špičkové supersporty atakují nejvyšší cenovky také. Ale – možná trochu překvapivě – na té špičce je úplně jiný typ vozidel. Nikoho pak nejspíše nepřekvapí, že do desítky nejdražších aut současnosti dokázala nejvíce zástupců prosadit ikonická značka Rolls-Royce.

Než se na ta nejdražší auta podíváme a bude nás u jejich cenovek napadat cosi o „nesmyslu“, je dobré si uvědomit jednu věc. Koupit si obyčejné BMW 7 za šest až osm milionů korun opravdu moc smysl nedává. I když ho za pár let prodáte stále za poměrně vysokou cenu, ztráta bude obrovská. Ne nadarmo se říká, že velkou část ceny ztratí auto okamžikem, kdy vyjede z autosalónu. Vlastnictví každého z nich tak znamená,

že jste součástí automobilové historie, protože takhle auta do ní patří.

Je ale kategorie aut, kde tahle poučka platí úplně obráceně a vyjetím z autosalónu se cena auta naopak zvýší. Jak je to možné? Není na tom nic až tak divného, luxusní vozy se totiž vyrábějí v omezených sériích několika desítek, někdy i jednotek kusů. A jakmile jeden kus z omezené série z trhu zmizí, cena těch ostatních vzroste – je jich totiž méně. Proto není vůbec neobvyklé, že majitelé těchto aut je po letech prodají za mnohem více, než za kolik je koupili. Ostatně na závěr jsme si pro vás přichystali jednu opravdovou lahůdku.

Rolls-Royce La Rose Noire Droptail

Cena: 750 milionů korun

Cenovka kolem tři čtvrté miliardy korun vystřelila tuhle variantu modelu Droptail od Rolls-Royce na samotnou špičku žebříčku. Jedná se totiž o naprosté ztělesnění toho, co si lze pod pojmem luxus představit. Už samotný základní model Droptail

vám na ulici zajistí pozornosti více než dost. Je to totiž po delší době roadster této značky, auto, které sice může mít čtyři sedadla, ale také jednom dvě. To u monstra s délkou 5,3 m a šířkou 2 m je trochu na pováženou. Jenže tady opravdu nemusíte vozit rodinku k moři.

Zakázková výroba není u Rolls-Royce ničím novým. Ovšem tenhle model jde ještě trochu dál. Před časem totiž značka otevřela zážitkové centrum luxusní divize Bespoke, které mimo jiné dovoluje i naprostým amatérům vyzkoušet si automobilový design. Přirozeně jen těm, kteří sem získají přístup. A to je velice exkluzivní záležitost. Zákazník samozřejmě navrhne jen základní koncept, o zbytek se postarají profesionální designéři značky. A takto se zrodilo i nejdražší auto světa. Bylo vytvořeno přesně podle návrhu jednoho zákazníka a vzniknou pouhé čtyři kusy. Jak už název napovídá, inspirací se stala růže, konkrétně kultivar Black Baccara. Jedním z důvodů extrémní cenovky tohoto auta jsou stovky hodin práce designérů i konstruktérů, aby tohle auto mohlo vzniknout.

Rolls-Royce Boat Tail.

Spoustu času zabralo i jen namíchání speciálních odstínů barev – červená dostala jméno True Love, černá pak Mystery. Opravdovou lahůdkou jsou hodiny na palubní desce. Vlastně místo nich je zde „pouze“ držák. Majitel si totiž přál umístit zde chronograf Audemars Piguet. Konkrétně se jedná o model ze série Royal Oak a model Concept Split-Seconds GMT Large Date s průměrem 43 mm. Pohání ho strojek Calibre 4407 kombinující v sobě chronograf flyback, split seconds, velkou datumovku a funkci GMT. Už hodinky samy o sobě jsou hodně unikátní. Přidejme k tomu ještě zakázkovou odnímatelnou střechu, speciální paprsky kol a samozřejmě špičkové materiály v interiéru i exteriéru.

A i když rychlost tady není vše, doplňme, že o pohon téhle „bestie“ se stará bi-turbo dvanáctiválec o objemu 6,7 l. Jde o motor odvozený od vlajkové lodi mateřské značky BMW, konkrétně motor BMW N74. Motor nabídne až 420 kW, tedy něco přes 563 koňských sil, při 5250 otáčkách.

Rolls-Royce Boat Tail

Cena: 705 milionů korun

Pokud byste chtěli ušetřit mrzkých padesát milionů, můžete se poohlédnout po modelu, který La Rose Noire Droptail se špičky sesadil. Ač už tři roky starý model, pořád s přehledem drží Rolls-Royce Boat Tail druhé místo mezi nejdražšími auty světa. Oba modely jsou si docela podobné, ostatně jsou postavené na podobné platformě. I v tomhle případě jde o velký roadster, jehož délka v tomto případě dosahuje neskutečných 5,7 m, šířka o 23 cm přelézá dvoumetrovou hranici. Jeho dvanáctiválcový bi-turbo motor o objemu 6,7 l je totožný s nástupcem v podobě Droptailu. Pohon všech čtyř kol je přenášen přes automatickou osmistupňovou převodovku. Boat Tail byl prvním modelem postaveným na konceptu Coachbuild, což je naprosto unikátní spolupráce zákazníka a designéra. Tady si nevolíte jen doplňky a barvu potahů, tady se na míru zákazníkovi staví úplně nové auto.

Rolls-Royce Boat Tail si můžete pořídit ve dvou, nebo čtyřmístné verzi. Ale je to roadster, takže mnoho pohodlí na zadních sedadlech nečekejte. Jak už označení modelu tak nějak prozrazuje, inspirací se pro něj staly lodě. Vše je zde podřízeno luxusu a symetrii. Zatímco přední maska je typickým Roll-Roysem, zadní jako by odkazovala na roadstery z padesátých let. V tomhle autě si naprosto snadno představíte Jamese Bonda (jasně, ten řídil Phantom). Špičková kůže a také unikátní materiály použité na některé části karoserie. A to vše v námořnické modré. Aby vás tohle auto nenechalo na pochybách, že je tu hlavně od toho, abyste se s ním bavili, nabídne hned několik vychytávek. Tak nějak samozřejmostí už je chladnička, která tady pojme rovnou dvě láhve šampaňského (opovažte se sem dát Asti), přirozeně s držákem skleniček. Ovšem to největší překvapení čeká vzadu. Stisknete tlačítko a skoro jako mávnutím motýlích křídel se před vámi otevře vršek zadní části auta. A vysune se stylový slunečník!

Bugatti La Voiture Noire

Cena: 477 milionů Kč

Až třetí místo v žebříčku zaujal první skutečný hypersport (i když předchozí dvě auta umí také uhánět solidní rychlostí). Pořídít si Bugatti znamená vždycky sáhnout do peněženky pro pár desítek milionů. Ovšem pokud si vyberete model La Voiture Noire, budete muset zalovit ještě o pořádný kus hlouběji. Tenhle model totiž vypadá odlišně od současné nabídky Bugatti. Jde totiž o zakázkový vůz odkazující na dobu největšího rozkvětu téhle slovné italské značky – na sportáky třicátých let, konkrétně k modelu Bugatti Type 57 SC Atlantic. Ten si Jean Bugatti postavil pro svoji osobní potřebu.

Na první pohled La Voiture Noire okouzluje svou úchvatnou siluetou, která bezproblémově spojuje aerodynamickou efektivitu s nezaměnitelnou přítomností. Design vozu zahrnuje prodloužené tělo, zvýrazněné složitými liniemi a charakteristickou mřížkou ve tvaru podkovy, vše vyrobené z uhlíkových vláken a dokončené hlubokým, lesklým černým lakem. Každá křivka a kontura vypráví příběh umělecké a inženýrské zdatnosti, což z něj činí skutečný sběratelský kousek.

Pod tímto luxusním exteriérem se skrývá osmilitrový šestnáctiválec produkující více koní než motor současných monopostů Formule 1, konkrétně 1 479 koňských sil. Díky tomu se z nuly na 100 km/h dostane

za pouhých 2,5 s. Maximální rychlost je elektronicky omezena na dost těžko uvěřitelných 420 km/h. Tohle není automobil, to jsou burácející emoce.

Ačkoli je to hypersport, interiér La Voiture Noire je doslova opulentní. Samozřejmostí je ručně šitá kůže a materiály objednávané na konkrétní přání budoucího majitele. A na rozdíl od spíše spartánských modelů Bugatti je tady k dispozici velmi pokročilý infotainment. A co více, prozatím byl vyroben pouze jediný kus, a pokud to tak zůstane, jedná se o skutečný automobilový klenot.

Rolls-Royce Sweptail

Cena: 328 milionů Kč

Není asi úplnou náhodou, když v přehledu nejluxusnějších automobilů současnosti najdeme značku Rolls-Royce hned třikrát a na nejvyšších příčkách. Když se totiž řekne luxusní automobil, napadne každého tahle značka nejspíše jako první. Samozřejmě, můžete mít i dostupnější modely, ale pokud chcete něco opravdu exkluzivního a současně byste neradi s cenou překročili půlmilardu korun, je tu řešení. Sweptail je o něco málo dostupnější, vlastně stojí zhruba půlku toho, co modely Droptail a Boat tail. Ze všech tří modelů je nejstarší, byl představen už v roce 2017. Ovšem pozor, pořád jde o zakázkové auto, u kterého se může zákazník podílet dokonce i na designu. I tady platí, že

je to mnohem více unikátní umělecké dílo než jen automobil.

Samotný design odkazuje na klasický a charakteristický design značky, ale míchá ho s moderními trendy a prvky. Jeho majitel je obdivovatelem „vintage“ aut i klasických jacht, což v neuvěřitelně hladkém spojení odráží také v siluetě Sweptailu. Na počátek dvacátého století odkazuje i výrazná barevná paleta, stejně jako nezaměnitelná maska a soška Spirit of Ecstasy. V útrokách se pak opět skrývá motor pocházející z mateřského koncernu BMW, dvanáctiválec s objemem 6,75 l a výkonem 453 koní. Z nuly na stovku se tohle poměrně robustní auto dostane za 5,6 s. Samozřejmostí je velmi efektivní osmistupňová automatická převodovka.

Interiér modelu Sweptail je místem, kde ožívá skutečná podstata luxusu. Každý centimetr je pečlivě zpracován, obsahuje tu nejlepší ručně šitou kůži, dřevěné dýhy na míru a luxusní koberce. Mezi vlastní prvky patří lednička pro vychlazení lahve šampaňského, ručně vyráběné piknikové stoly, a dokonce i jedinečná přihrádka na majitelova oblíbená archivní vína. Pozornost věnovaná detailům je mimořádná, přičemž každý prvek je přizpůsoben specifikacím majitele, což z něj činí skutečně jedinečný vůz.

Rolls-Royce Sweptail není jen auto; je vyjádřením individuality a důkazem oddanosti značky luxusu na míru. Každý aspekt, od designu až po výkon, odráží závazek k dokonalosti, kterému může konkurovat jen málokdo. Ve světě masové výroby kraluje Sweptail jako symbol toho, co představuje skutečný luxus – personalizované řemeslné zpracování, nadčasovou eleganci a bezkonkurenční exkluzivitu.

Mercedes Maybach Exelero

Cena: 205 milionů Kč

Nostalgici si stěžují, že Maybach už dávno není ten Maybach, co šlapal luxusem na paty Roll-Royce, ale už jde vlastně jen o vylepšený model Mercedesu řady S. To je svým způsobem pravda, na současných modelech Maybach je otcovské „esko“ poznat naprosto zřetelně. Současně ale poznáte na první pohled rozdíl. Ale pak je tu ještě neuvěřitelná věc v podobě modelu Exelero, což je v pravdě unikátní kousek. A v tomhle případě nejde o tradiční klišé, od roku 2005

Bugatti La Voiture Noire.

Bugatti Divo.

vznikl totiž právě jeden kus. I proto byste museli zaplatit desetkrát více než za nejlépe vybavený současný Maybach. Na oplátku ale máte jistotu, že na silnici vás skutečně nikdo nepřehlédne.

Konstruktéři se snažili propojit opravdový luxus s autem, které si nezádá se supersporty. Už silueta Exelera leccos napoví, aerodynamická silueta naznačuje rychlost, ale současně z ní číší elegance a robustnost, kterou bychom od Maybachu čekali. Jeho charakteristický design zahrnuje dlouhou kapotu, široký postoj a prodlouženou zád, která vyvrcholí vizuálně ohromujícím zúžením. Hladké linie doplňuje okouzující černý exteriér, zvýrazněný chromovými akcenty, které posilují jeho luxusní vzhled.

Pohon má na starosti dvanáctiválcový do V uspořádaný agregát produkující sílu srovnatelnou s monopostem F1 – mírně přes 700 koní. Díky tomu bude tachometr ukazovat 100 km/h už 4,4 s potom, co stisknete plynový pedál na podlahu. Rychlost je elektronicky omezena na 350 km/h. Výkon vozu

není zaměřen pouze na rychlost; je navržen tak, aby poskytoval vynikající zážitek z jízdy, s pokročilým odpružením, které zajišťuje jak komfort, tak agilitu na silnici.

Uvnitř je Exelero svatyní luxusu. Kabina je zdobena těmi nejkvalitnějšími materiály, včetně ručně šité kůže, exotických dřevěných obložení a moderních technologií. Každý detail je pečlivě zpracován, aby vytvořil atmosféru elegance a sofistikovanosti. Možnosti přizpůsobení umožňují majitelům upravit interiér podle jejich přesných preferencí, což zajišťuje, že žádné dva Exelery nejsou stejné.

Bugatti Divo

Cena: 149 milionů Kč

Pomalou se začínáme blížit k cenám běžných modelů Bugatti. Když si ale trochu připlatíte, můžete si dopřát něco trochu více extra. Už proto, že šance potkat někoho se stejným autem je opravdu dost malá, byla totiž vyrobena série pouhých čtyřiceti

kusů. Tenhle supersport byl představen už v roce 2018, ovšem na eleganci ani výkonu od té doby rozhodně nic neztratil. Spíše naopak, na první pohled to není strohý supersport, má v sobě notnou dávku elegance a vznešenosti. Jak je u Bugatti zvykem, není to úplně malé auto, s délkou 4641 mm a šířkou 2018 mm není opravdu trpaslík. Velký důraz na využití uhlíkových vláken jej činí ale poměrně lehkým, váží těsně pod dvě tuny.

Pohon zajišťuje stejný motor jako v případě La Voiture Noire, i tady je tedy šestnáctiválec uspořádaný do W se čtyřmi turbami a obsahem osm litrů, který dokáže vyprodukovat přes 1100 kW (1 479 koní) a 1600 nM točivého momentu (v komfortním rozmezí 2000 až 6000 otáček). Tento motor umožňuje Divo zrychlit z 0 na 100 km za pouhé 2,5 s, maximální rychlost je elektronicky omezena na 380 km/h, Divo se soustředí na agilní ovládání a výkon v zatáčkách, což z něj činí zázrak připravený na závodní dráhu.

Lamborghini Veneno Roadster.

Uvnitř Divo se nachází luxusní kabina navržená jak pro komfort, tak pro styl. Vysoce kvalitní materiály, včetně jemné kůže a Alcantary, vytvářejí příjemné prostředí. Přizpůsobitelný interiér obsahuje pokročilé technologie, jako je prémiový zvukový systém a intuitivní infotainment systém, což zajišťuje, že každá jízda je stejně příjemná jako vzrušující. Sedadla jsou ergonomicky navržena, aby poskytovala vynikající oporu během vysokorychlostních manévru, všechny detaily jsou velmi pečlivě zpracovány. Zkrátka luxus v podání Bugatti.

Koenigsegg CCXR Trevita

Cena: 125 milionů Kč

Pro běžného uživatele není Koenigsegg značkou, o které by slyšel pravidelně. Spíše naopak, ovšem pro fanoušky supersportů je více než známá. Její auta se vyznačují nejen rychlostí, ale také velkou dávkou elegance. Z její produkce pak vystupuje model CCXR Trevita, který vznikl v pouhých dvou exemplářích. Představen byl v roce 2009 a samotní designéři o něm tvrdí, že tenhle model

měl potvrdit jejich schopnost neustále posouvat hranice automobilového inženýrství. Pokusili se do něj vložit sportovní srdce značky Koenigsegg a vylepšit ho luxusem a pohodlím, které zajistí požitek z jízdy nerosvratelný s jiným autem. Samozřejmě jde o zcela zakázkový model.

Agresivní, ale přesto ohromující elegantní silueta CCXR Trevita zajišťuje vysokou aerodynamičnost (součinitel aerodynamického odporu je pouhých 0,36), současně ale působí velmi přitažlivě. Povrch je tvořen uhlíkovými vlákny a speciálním diamantovým potahem. S délkou 4293 mm a šířkou těsně pod dva metry patří k těm menším autům, ostatně jde jen o dvoumístný roadster s odnímatelným hardtopem. O pohon se stará bi-turbo osmiválec s objemem 4,8 l dodává sílu přes tisíc koní a maximální točivý moment činí 1060 Nm při 7000 otáčkách. Maximální rychlost je přes 400 km/h, a stovky dosáhne tohle auto za 3,1 s, na dvě stě kilometrů za hodinu poskočí ručička po necelých devíti sekundách. Podvozek i odpružení jsou naladěny tak, aby se auto dalo využívat v běžném provozu, ale jeho majitel si s ním užil také na okruhu.

Uvnitř Trevity se nachází luxusní kabina pečlivě navržená, aby zajišťovala komfort a pocit luxusu. Vysoce kvalitní materiály, včetně prémiové kůže a uhlíkových vláken, vytvářejí příjemnou atmosféru. Ergonomická sedadla jsou navržena pro optimální oporu, což zajišťuje, že řidiči mohou užívat jak komfort, tak výkon během vysokorychlostních jízd. Pokročilé technologické prvky, jako je prémiový zvukový systém a intuitivní infotainment systém, zvyšují zážitek z jízdy, což činí každou cestu potěšením.

Lamborghini Veneno Roadster

Cena: 115,5 milionu Kč

Lamborghini Veneno Roadster je vzácným klenotem ve světě supersportů, zosobňujícím exkluzivitu a luxus. S pouhými devíti vyrobenými kusy je tento mistrovský kousek důkazem závazku Lamborghini posouvat hranice automobilového designu a inženýrství. Jeho exkluzivitu odráží také cenovka přesahující sto deset milionů korun. Samotné Lamborghini o něm prohlašuje, že je to závodní automobil upravený

pro každodenní jízdy. Tahle značka není pro každého a o Veneno Roadster to platí dvojnásobně. Zajímavostí je, že ačkoli je červená barva vyhrazena jiné nedaleké automobilce, Veneno je dostupné právě v těchto barvách. Ačkoli dostupné, auto bylo vyrobeno jen ve velmi malé sérii a jeho cenovka odráží i tuto skutečnost.

Jak se na supersport patří, karoserie je tvořena uhlíkovými vlákny, na zvyklosti značky Lamborghini se tenhle model vyznačuje velmi ostrými řezy a hranami karoserie. Vše bylo totiž podřízeno co nejlepšímu proudění vzduchu kolem vozu a maximálnímu snížení odporu. Samozřejmě na botech nechybí také otvory pro jeho nasávání a zvýšení přitlaku. Tohle je prostě plnokrevný sporták. Auto měří 4 980 mm na délku, 2 075 mm na šířku, rozvor má 2 700 mm, což mu dodává nízký a široký postoj, který křičí rychlost i v klidu. Uvnitř je Veneno Roadster svatyní luxusu a špičkové technologie. Kokpit je zdoben prémiovými materiály, včetně Alcantary a uhlíkových vláken. Sedadla jsou navržena pro maximální pohodlí a podporu, s propracovaným šitím a logem Lamborghini. Palubní deska je zázrakem moderního designu, s digitálním displejem, který poskytuje všechny potřebné informace na první pohled. Každý detail, od volantu po pedály, je pečlivě zpracován, aby zajistil bezkonkurenční zážitek z jízdy.

Pod kapotou se potom skrývá motor V12 o objemu 6,5 l, který produkuje ohromujících 750 koní. Tento motor umožňuje

vozu zrychlit z 0 na 100 km/h za pouhých 2,9 s, s maximální rychlostí 355 km/h. Motor je spojen se sedmistupňovou převodovkou ISR, která poskytuje bleskurychlé řazení a zlepšuje celkový výkon vozu.

McLaren P1 LM

Cena: 98 milionů Kč

Pokud použijeme slovní spojení ikonický hypersport, asi mnoho lidí napadne právě značka McLaren a její model P1. Ve verzi LM bylo těchto nádherných a dechberoucích aut vyrobeno pouze pět, a i proto se jeho cena šplhá ke sto milionům korun. Jeho majitel ale dostane do rukou skutečný sporták, protože – jak už je u McLarenu zvykem – model P1 LM je silniční verzi závodního speciálu P1 GTR. Tohle auto si na sportovní jen nehraje, tohle je skoro závodní speciál. Co je ale poměrně příjemným překvapením, na rozdíl od závodních jezdců si v kabině verze P1 LM užijete poměrně příjemný luxus, ovšem s velkým důrazem na funkčnost. Kokpit je zdoben Alcantarou a uhlíkovými vlákny, což poskytuje lehký, ale luxusní pocit. Sedadla s propracovaným šitím a logem McLaren jsou speciálně navržena tak, aby při jízdě vysokou rychlostí poskytovala řidiči i spolujezdcí jistotu a pevnou oporu. Volant, inspirovaný volantem používaným v McLaren MP4/23 Formula 1, je mistrovským dílem designu a ergonomie. Každý detail, od minimalistické palubní desky po pokročilý infotainment systém, je navržen tak, aby zlepšil zážitek z jízdy.

Tak jako v interiéru, i zvenku je P1 LM jedinečným koktejlem funkčnosti a elegance. Agresivní linie tu nejsou jen pro estetiku; zlepšují přitlak a stabilitu při vysokých rychlostech. Karoserie je vyrobena z lehkých uhlíkových vláken, což přispívá k celkové hmotnosti pouhých 1390 kg. Auto měří 4596 mm na délku, 2094 mm na šířku a 1188 mm na výšku, s rozvorem 2670 mm. Velké zadní křídlo a přední splitter jsou navrženy tak, aby maximalizovaly aerodynamickou účinnost, což zajišťuje, že auto zůstane připravené k silnici.

Pokud je něčím značka McLaren opravdu proslulá, pak jsou to její skvělé motory. Srdcem P1 LM je osmiválec do V s obsahem 3,8 l a dvojitým turbem, který je podpořen elektrickým motorem. Uspořádání je tedy podobné tomu, jak jsou konstruovány monoposty Formule 1. Spojením obou motorů lze dosáhnout výkonu 1000 koní, tedy něco přes 745 kW. Tento motor umožňuje vozu zrychlit z 0 na 100 km/h za pouhých 2,8 s, s maximální rychlostí 350 km/h. Motor je spojen se sedmistupňovou dvouspojčkovou převodovkou, která poskytuje bleskurychlé řazení a plynulé dodávání výkonu. Pokročilá aerodynamika P1 LM, v kombinaci s jeho hybridním pohonným ústrojím, z něj činí jeden z nejrychlejších a nejvíce vzrušujících vozů na planetě.

Lykan Hypersport

Cena: 92 milionů Kč

Automobilka W Motors se od výše zmíněných výrobců přece jen trochu liší, sídlí totiž v Dubaji, světovém centru luxusu a opulentní výstavnosti. Jen těžko by si někdo ještě před pár lety vsadil, že na Blízkém východě může vzniknout auto, jako je Lykan Hypersport. Kombinace špičkové technologie, luxusních materiálů a dechberoucího výkonu z něj činí skutečné mistrovské dílo. A co víc, vzniklo pouhých sedm exemplářů. A jak se na místo vzniku sluší, s tímhle supersportem je luxus opravdu propojený v každém momentu. Vždy se ale snoubí s jistou dávkou futurismu a moderní svěžesti. Naprosto to platí o interiéru. Kokpit je zdoben prémiovými materiály, včetně kůže šité zlatem a uhlíkových vláken. Palubní deska je pak doslova zázrakem moderního designu, s holografickým displejem, který poskytuje všechny potřebné informace na první

Lykan Hypersport.

Engine

pohled. Každý detail, od volantu po pedály, je pečlivě zpracován, aby zajistil bezkonkurenční zážitek z jízdy.

Také exteriér vozu Lykan Hypersport neztrácí jistou nadčasovost a možná i dojem auta budoucnosti. Jak se na automobil této kategorie sluší, jasně vystupují ostré až agresivní linie, které nemají jen dodat vozu dominantní vzhled, ale současně pomáhají zajistit co nejlepší jízdní vlastnosti. Karoserie je vyrobena z lehkých uhlíkových vláken, což přispívá k celkové hmotnosti pouhých 1380 kg. Auto měří 4480 mm na délku, 1944 mm na šířku. Charakteristické LED-světlo-mety zdobené diamanty a unikátní systém reverzních dihedrálních dveří přidávají na exkluzivitu a přitažlivosti.

Motor V6 o objemu 3,7 l s dvojitým turbem, vyvinutý společností RUF Automobile, je uložen ve středu auta a pohání zadní kola. Autu poskytuje výkon 780 koní a 960 Nm točivého momentu. Auto může zrychlit z 0 na 100 km/h za pouhé 2,8 s, na dvě stě kilometrů v hodině pak za 9,6 s. V Dubaji

prošpikované rychlostními kamerami si maximální rychlost 395 km/h nejspíše neužijete, ale pokud vyrazíte na okruh, rozhodně dostanete pořádný sportovní požitek. Motor je spojen se šestistupňovou sekvenční převodovkou, která poskytuje bleskurychlé řazení a plynulé dodávání výkonu.

*Hledáte něco opravdu exkluzivního?
To nejdražší auto rozhodně není nové!*

Mercedes-Benz 300 SLR Uhlenhaut Coupé

Cena: 3,3 miliardy korun

Že jsou sportáky Mercedes řady SLR velmi oblíbené, to je všeobecně známá věc. Jsou totiž propojením elegance a luxusu Mercedesu se skutečně sportovní duší. Na silnici jich můžete stále potkat poměrně dost, i když Mercedes prohlásil, že žádné další už vyrábět nebude. Ovšem co jen tak nepotkáte, je model Mercedes-Benz 300 SLR Uhlenhaut Coupé, od tohoto exkluzivního dnes

už veterána byly totiž vyrobeny pouhé dva kusy. Relativně nedávno byl jeden z nich prodán na aukci historických aut za 138 milionů euro. Model v sobě ukrývá jméno vedoucího vývoje značky Mercedes Rudolfa Uhlenhauta. V té době zahrnovala divize osobních automobilů i závodní speciály. A byl to právě on, kdo stál za vytvořením modelu 300 SLR, který v sobě spojoval závodní duši a pohodlí pro jízdu na běžných silnicích. Motor měl na svou dobu neuvěřitelný výkon přes 300 koní (222 kW) a vznikl jen rok poté, co legendární Jean Manuel Fangio s vozem Mercedes získal titul Mistra světa Formule 1. V roce 1955 se pak závodní verze 300 SLR s technickým označením W 196 S účastnila i Mistrovství světa silničních vozů. Osmiválcový motor je uložený uprostřed a vycházející z formulové verze umožňoval autu dosáhnout maximální rychlosti 290 km/h, a stal se tak zdaleka nejrychlejším silničním autem své doby. ©

Mercedes-Benz 300 SLR Uhlenhaut.

SPOLEČNOST ČESKO-SLOVENSKÝ PLES S.R.O. UVÁDÍ

Česko *ples* Slovenský

11. ročník

1. 2. 2025 • OBECNÍ DŮM • PRAHA

HLAVNÍ HVĚZDY GALAVEČERA

JANA KIRSCHNER • JANEK LEDECKÝ

ANNA K • MARTIN GYIMESI

Rozhlasový Big Band Gustava Bromy

A DALŠÍ

MODERUJÍ

EVA PERKAUSOVÁ A ADAM BARDY

VÍCE INFORMACÍ A PRODEJ VSTUPENEK

www.ceskoslovenskyples.cz

Art of Word

Česko *ples* Slovenský

SLAVICA
production company

Rivalové ve formuli:
Max Verstappen
a Charles Leclerc
Stejně staří a obrovsky talentovaní

Usednout do závodního kokpitu vozu Formule 1 je svým způsobem velká náhoda. Ovšem mezi dvaadvacítku nejlepších závodních pilotů nejde proniknout bez naprosto výjimečného talentu. Velmi plodný byl z tohoto pohledu rok 1997. To se totiž narodily dvě z nejzářivějších hvězd Formule 1 současnosti. Nizozemec Max Verstappen nyní jezdící za hlavní tým Red Bullu, a také Charles Leclerc z Monaka. Ten nyní sedává za volantem rudého Ferrari. Třetím do party je v závěru sezóny o dva roky mladší Lando Norris z týmu McLaren Mercedes.

Text: **Jan Lodi** Foto: **Getty Images**

Závody Formule 1 jsou v motoristickém sportu považovány za absolutní vrchol, konkurovat jim snad může jen MotoGP, tedy Mistrovství světa silničních motocyklů. Ale spoň pokud měříme diváckým zájmem nebo množstvím peněz, které se v těchto sériích točí. Zkrátka, i když to tak v jejich počátcích nevypadalo, Formule 1 je naprostou královnou motorsportu. Za poslední roky se tenhle kolotoč pořádně proměnil, velkou změnou byl příchod amerických investorů ze skupiny Liberty Media, která promotérská práva k seriálu koupila od Berniho Ecclestonea v roce 2017. Tahle transakce otevřela dveře k novým závodům, jistě amerikanizaci dění během závodních víkendů, ale podle všeho také změně uvnitř poněkud konzervativního prostředí. Změnily se některé týmy, a především začala poměrně významná generační obměna. Prím dnes hrají relativní mladíci, kterým není ještě ani třicet. Prím v tomhle soutěžení hraje dvojice Max Verstappen a Charles Leclerc. A díky vzestupu McLarenů ve druhé polovině sezóny se k nim přidal také anglický sympaták Lando Norris. Ten je sice o dva roky mladší, s oběma se ale utkával již od nejmladšího věku. Tihle tři totiž platí za super talenty

současného závodění a než se dostali sem, museli si vydobýt postavení v nižších stupních automobilového sportu.

BEZ MOTOKÁR TO NEJDE

Snad všechny formulové závodnické kariéry současnosti začínaly v závodech motokár. Ty jsou totiž sice mnohem jednodušší, ale přesto hodně podobné formulovým závodům. Jsou jednomístné a nad hlavou závodníka nic není (Halo ponechme stranou). Žádná skla, zkrátka jen závodník a trať. A samozřejmě, jezdí se na uzavřených okruzích, takže tady jezdec začne získávat první zkušenosti. Budoucí jezdci začínají velmi brzy, v době, kdy má za sebou většina normálních dětí spíše nejisté krůčky, oni už sedí v poměrně rychlé motokáře a soupeří s ostatními. Například asi nejzářivější současná hvězda Max Verstappen začal na motokárách závodit ve čtyřech letech, a svou kariéru v podobném věku odstartovali i další, včetně Charlese Leclerca a Landa Norrisa. Motokárový svět je poměrně malý. Každý musí začít v lokálních sériích, na různých národních úrovních. A už tady se dělí zrno od plev, ti nejlepší postupují výše. Není tedy divu, většina závodníků na roštu Formule 1 se zná už z docela útlého

věku. Takže mají za sebou už mnoho měření sil. Cesta až na vrchol totiž nejčastěji vede před nižší formulové série, národní či kontinentální, těsně pod vrcholem pak čekají ty nejvyšší – Formule 3 a Formule 2. To jsou již série, které se jezdí celosvětově a jejich závody jsou součástí programu F1. Není mnoho jiných cest sem, než je vítězství (či v horším případě druhé místo) v těchto sériích.

Tuto cestu mají za sebou i tři jezdci, kteří v aktuálním ročníku Formule 1 aspirují na nejvyšší příčky. Není tedy žádný div, že jejich vzájemná rivalita je pořádně našponovaná nikoli od jejich vstupu do Formule 1, ale již z dob, kdy sotva začínali chodit do první třídy. Protože v těchto dobách každý, kdo vás porazil, mohl být ten, kdo vám zavře cestu do vyššího patra, a tím i rozbije sen o závodech Formule 1. Trojici Verstappen, Leclerc a Norris se naštěstí povedlo prorazit, a i proto můžeme sledovat jejich vzájemné souboje, které jsou zejména ve druhé polovině letošní sezóny naprosto dechberoucí.

ZÁZRAČNÉ MOTOKÁROVÉ DÍTĚ

Snad od prvního usednutí za volant motokáry platí Max Verstappen za obrovský závodnický talent. Aby ne, má to v genech. Jeho

otec Jos Verstappen byl bývalým jezdcem Formule 1 a matka Sophie Kumpenová byla úspěšnou motokárovou závodnicí. Sám Max se narodil v Belgii ve městě Hasselt 30. září 1997. Již ve čtyřech letech začal závodit na motokárách a nenechával nikoho na pochybách, že míří opravdu vysoko. Bylo mu jen osm, když se prosadil do národních šampionátů v Belgii a Nizozemsku. V roce 2009 vyhrál nizozemský šampionát Minimax a v roce 2010 získal titul belgického mistra KF5. Tato vítězství připravila půdu pro jeho dominanci v evropských motokárových závodech. V roce 2011 Verstappen zvítězil v seriálu WSK Euro Series v kategorii KF3 a v roce 2012 pokračoval ve vítězné sérii, když si zajistil vítězství v seriálu WSK Master Series a WSK Final Cup. V roce 2013 se však Max skutečně prosadil na mezinárodní motokárové scéně. V tomto roce vyhrál mistrovství světa CIK-FIA KZ i mistrovství Evropy CIK-FIA KZ a stal se tak nejmladším jezdcem, kterému se to kdy podařilo. Bylo mu jen patnáct let.

Po dominanci v CIK-FIA KZ World Championship v roce 2013 byla Verstappenova cesta do Formule 1 poznamenána rychlým postupem a pozoruhodnými úspěchy. V roce 2014 už Max Verstappen ve formulových závodech soutěžil v FIA European Formula 3 Championship s týmem Van Amersfoort Racing. Navzdory tomu, že byl nováčkem, rychle se prosadil, získal deset vítězství a skončil třetí v celkovém pořadí šampionátu. Jeho agresivní styl jízdy a přirozená

rychlost zaujaly mnoho lidí a netrvalo dlouho, než si ho všimly týmy Formule 1. V roce 2015 se připojil k týmu Scuderia Toro Rosso a stal se tehdy nejmladším jezdcem v historii Formule 1 ve věku sedmnácti let (o tento primát přišel až letos). Už ve své první formulové sezóně dokázal kolem sebe budit hodně pozdvižení. Vrcholem bylo čtvrté místo na Velké ceně Maďarska. Verstappenovy nebojácné předjížděcí manévry a zralé závodní dovednosti mu vynesly široké uznání a cenu FIA Rookie of the Year. Současně si ale dokázal udělat i poměrně dost nepřátel, už z doby motokár se o něm říkalo, že jde často za svým cílem velmi agresivně, a tak úspěchy byly částečně neutralizovány množstvím mnohdy děsivě vyhlížejících havárií, kdy dokázal zničit závod i dalším jezdcům.

Přesto ale v roce 2016 udělal další krok směrem na vrchol, když byl povýšen do týmu Red Bull Racing, kde nahradil Daniila Kvjata. Jeho první závod s týmem na Velké ceně Španělska byl historický. Verstappen se stal nejmladším jezdcem, který vyhrál závod Formule 1, což ukázalo jeho obrovský talent a klid pod tlakem. Jeho agresivní styl jízdy a schopnost vytěžit maximum z vozu z něj udělaly oblíbence fanoušků. V roce 2019 získal Verstappen svou první „pole position“ na Velké ceně Maďarska a v této sezóně vyhrál tři závody. Jeho výkony upevnily jeho postavení jako jednoho z nejlepších jezdců ve Formuli 1.

Zlomem v jeho kariéře byla sezóna 202. S konkurenceschopným vozem Red Bull se

stal vážným uchazečem o titul mistra světa. Verstappenova ostrá rivalita s Lewisem Hamiltonem uchvátila fanoušky a přinesla některé z nejnapínavějších závodů v nedávné paměti. Získal deset vítězství a v dramatickém finále na Velké ceně Abú Dhabí si zajistil svůj první titul mistra světa. Tento úspěch z něj udělal prvního nizozemského jezdce, který vyhrál titul mistra světa Formule 1.

MONAČAN VE FORMULI 1

Přestože Velká cena Monaca patří k tomu absolutně nejikoničtějšímu v celém kalendáři Formule 1, jezdců pocházejících z této Mekky motorismu bylo za celou historii jen pět. Z toho pouze dva dokázali zvítězit v domácí Velké ceně Monaca. Prvním byl v roce 1931 Louis Chiron a po něm to dokázal až letos Charles Leclerc. Ten se v Monte Carlu narodil 16. října 1997, a je tedy jen zhruba o měsíc mladší než Max Verstappen. Tak jako Max, i on má v krvi závodnickou krev. Jeho otec, Hervé Leclerc, byl závodním jezdcem a jeho kmotrem jezdec Formule 1 Jules Bianchi, který zemřel v roce 2015 po zraněních z Velké ceny Japonska v roce 2014. Byl jednou z posledních velkých obětí Formule 1 a jeho smrt byla velkým impulsem pro zvýšení bezpečnosti F1 a zavedení hlavy chráničového systému Halo. Ten byl zaveden povinně v roce 2018.

Charles začal jezdit na motokárách v pěti letech na dráze, kterou vlastnil Bianchiho otec. Leclerc se v motokárách rychle vypracoval a prokázal svůj přirozený talent a odhodlání. V letech 2009 a 2010 vyhrál Monacký motokárový pohár, prestižní závod pořádaný v jeho rodném městě. Úspěchy v místních soutěžích mu otevřely cestu do mezinárodního motokárového sportu.

V roce 2011 Leclerc vyhrál CIK-FIA Karting Academy Trophy a v roce 2012 obsadil druhé místo v CIK-FIA Mistrovství světa v kartingu do osmnácti let. V roce 2013 se však začalo formovat Leclercovo soupeření s Verstappenem. V tomto roce skončil v mistrovství světa CIK-FIA KZ na druhém místě za Verstappenem. Sezóna 2013 byla pro Verstappena i Leclerca klíčová. Oba mladí jezdci, kteří soutěžili ve vysoce konkurenčním motokárovém mistrovství Evropy a mistrovství světa CIK-FIA, často bojovali o prvenství na trati. Jejich rivalita vyvrcholila v mistrovství světa CIK-FIA KZ,

kde Verstappen opět získal titul a Leclerc skončil na druhém místě.

Po úspěšné kariéře v motokárách Verstappen a Leclerc přešli k závodění v monopostech. Leclercova kariéra byla trochu komplikovanější než Verstappenova. Namířil si to nejprve do alpské série menší Formule Renault. Tato série se jezdila s totožnými auty, a tak dávala vyniknout umění jezdce. Charles Leclerc zde debutoval v roce 2014 s týmem Fortec Motorsports. Jeho nováčkovská sezóna byla působivá, skončil jako vicemistr a získal titul nejlepšího nováčka. V roce 2016 se Leclerc připojil k ART Grand Prix pro sérii GP3 (z té se později stala současná Formule 3). Jeho dominance byla zřejmá, když získal titul šampiona, což ukázalo jeho schopnost přizpůsobit se a vynikat v různých závodních prostředích.

Leclercův úspěch v GP3 mu vynesl místo v mistrovství FIA Formule 2 s týmem Prema Racing v roce 2017. Jeho nováčkovská sezóna v F2 byla naprosto spektakulární. Leclerc vyhrál mistrovství, stal se prvním jezdce, který to dokázal ve své debutové sezóně od přejmenování série z GP2. Jeho výkony zahrnovaly několik vítězství v závodech a „pole positions“, což ukázalo jeho výjimečné závodní dovednosti a konzistenci. To mu otevřelo dveře do té nejvyšší kategorie, kam se dostal o tři roky později než Max Verstappen. Začínal se spíše průměrným týmem Sauber, a přesto dokázal v několika závodech získat body, což ukázalo jeho potenciál a získalo chválu za jeho zralý jízdní styl.

Již následující rok přinesl zaslouženou odměnu. Charles Leclerc se připojil k týmu Scuderia Ferrari, kde nahradil Kimiho Räikkönena. Ve své první sezóně s Ferrari získal dvě vítězství, včetně Velké ceny Itálie. Byl prvním jezdce s rudým monopostem, kterému se podařilo vyhrát na Monze od roku 2010. Následující sezóny byly ale pro Ferrari i Leclerca směsicí úspěchů a výzev. Navzdory problémům týmu s konkurenceschopností Leclerc neustále podával silné výkony, získával umístění na stupních vítězů a „pole positions“. Jeho odolnost a odhodlání z něj udělaly oblíbence fanoušků a respektovanou osobnost v „paddocku“.

TŘETÍ DO PARTY

Dříve dominantní tým McLaren Mercedes prožíval v posledních letech opravdu těžké roky a několik sezón se pohyboval na

úplném chvostu závodního pole. Již konec minulé sezóny ale naznačil, že by se situace mohla proměnit. Začátek té letošní byl ještě tak trochu rozpačitý, ale ve druhé půlce se oranžové monoposty objevily jako znovuzrození. A díky tomu se trochu nečekaným uchazečem o titul stal Angličan Lando Norris. Ten je o dva roky mladší než jeho dva hlavní soupeři. Narodil se 13. listopadu 1999 v Bristolu v Anglii, začal svou závodní kariéru v mladém věku a rychle si udělal jméno ve světě motokár. Tam vstoupil v roce 2008, když mu bylo pouhých osm let. Jeho přirozený talent byl zřejmý od samého začátku a rychle postupoval v žebříčku. Do roku

2013 Norris vyhrál několik prestižních titulů v motokárových závodech, včetně CIK-FIA European KFJ Championship a WSK Euro Series v kategorii KFJ.

V roce 2014 Norris přešel do méně známé série v Ginetta Junior Championship. Ovšem okamžitě se tady zařadil mezi adepty na titul, nakonec skončil celkově třetí a získal Rookie Cup. Tento výkon upoutal pozornost špičkových týmů a v roce 2015 Norris přestoupil k týmu Carlin, aby soutěžil v MSA Formula Championship. V roce 2017 Norris postoupil do evropského šampionátu FIA Formula 3. Pokračoval v působivých výkonech, vyhrál šampionát s devíti vítězstvími a dvaceti umístěními na stupních vítězů. Psal se rok 2018 a Verstappen i Leclerc už závodili o kategorii výš. Ovšem mladý Norris musel nejdříve dokázat, že

i v F2 bude patřit na špici. Povedlo se mu to, skončil jako vicemistr ve své nováčkovské sezóně.

Norrisovy výkony v juniorských kategoriích upoutaly pozornost McLarenu a v roce 2017 se připojil k jejich Young Driver Programme. V roce 2019 Norris debutoval ve Formuli 1 s McLarenem, kde spolupracoval s Carlosem Sainzem Jr. Jeho nováčkovská sezóna byla poznamenána konzistentními výkony a několika bodovými umístěními. V následujících sezónách Norris pokračoval ve vývoji a zlepšování. V roce 2020 získal své první umístění na stupních vítězů ve Formuli 1 na Velké ceně Rakouska, kde skončil třetí. Tento úspěch byl následován několika dalšími umístěními na stupních vítězů v roce 2021, včetně druhého místa na Velké ceně Itálie. Norrisovy výkony mu vynesly dlouhodobou smlouvu s McLarenem, což upevnilo jeho pozici klíčového hráče v budoucnosti týmu.

KDE SE ZRODILA RIVALITA?

Jak je již z vývoje závodních kariér téhle trojice jezdců patrné, ve Formuli 1 spolu opravdu nezávodili poprvé. První závod, kde se na startovní rošt postavili společně Max Verstappen a Charles Leclerc, bylo motokárové Mistrovství světa v roce 2012, a jak již bylo řečeno výše, poměrně intenzivně se spolu potýkali. Tehdy jim bylo oběma jen patnáct. O rok později se k nim přidal i Lando Norris, když se začali setkávat v CIK-FIA Mistrovství světa motokár. Nutno dodat, že všichni tři si na tuhle dobu velmi dobře pamatují a nezdá se, že by se tady stali tak úplně přáteli. Nyní jsou to právě oni, mezi nimiž se nejspíše rozhodne o letošním Mistru světa. Red Bull již nemá ani zdaleka tak dominantní auto jako v sezóně 2023, když Max Verstappen vyhrál všechny závody kromě jediného. Naopak, ve druhé půlce sezóny se zdálo, že ztratil dech a soupeři ho dohánějí. Naposledy vyhrál Verstappen v červnu 2024 ve Velké ceně Rakouska a jeho zprvu zdánlivě nedostižný náskok se začal povážlivě ztenčovat. Skvělou jízdou ve Velké ceně Brazílie na začátku listopadu ukázal, že vyhrávat rozhodně nezapomněl. A pokud se v posledních závodech sezóny nestane něco zcela neočekávaného, mistrovský titul i letos obhájí. ☺

**SVATÁ
KATEŘINA**
RESORT

Dechberoucí zážitek

ŽÁDNÁ AUTA. JEN PŘÍRODA. WELLNESS. JÓGA.
ÁJURVÉDA. A VY.

[KATERINARESORT.CZ](https://www.katerinaresort.cz)

Après ski AT ITS FINEST

Zateplený pérový kabát Maloja AnkogelM z materiálu cembra® STORM s povrchovou úpravou bez obsahu PFC, která odpuzuje vodu a nečistoty.

Maloja
11 790 Kč

Multifunkční paletka s tvářenkou a rozjasňovačem

Dior
1660 Kč

Oficiální časomíra Freeride World Tour, ženevská Alpina, poprvé obohatila svou edici Alpier Extreme o skeletovaný strojek.

Alpina
76 500 Kč

Ikonicke zimní boty ve zkrácené délce pro après-ski chvíle na horách

Moon Boot,
www.davidsport.cz
6190 Kč

Černá čepice s kulichem
a maximalistickým logem

Goldbergh, www.davidsport.cz

1990 Kč

*Komfortní střední vrstva regulující
teplotu a vlhkost s retro motivem hvězd*

**Goldbergh,
www.davidsport.cz**

4330 Kč

*Lyžařská bunda z kolekce
DiorAlps s mapou Paříže
a funkčním páskem*

Dior

143 000 Kč

*Lyžařské legíny
z flexibilní technické
tkaniny s hřejivými
vlastnostmi*

Louis Vuitton

52 500 Kč

PŘÍRODNÍ DERMATOLOGIE: Cesta, jak šetrně, bezpečně a účinně bojovat s kožními nemocemi

Kožní choroby výrazně snižují kvalitu života nemocných a často mají vliv také na psychiku. Mnoho pacientů proto hledá účinnou, ale zároveň bezpečnou možnost, jak své obtíže zmírnit bez rizika negativních vedlejších účinků. Proto je tu Nature Dermatology!

Kůže je největším lidským orgánem, u dospělého člověka má plochu až 2 m². Má řadu důležitých funkcí, jako je regulace teploty, uchovávání vlhkosti, ochranu před vnějším prostředím. Kožní onemocnění bývají celoživotním během na dlouhou trať, střídají se období zlepšení a zhoršení projevů. „Když jsem studoval na univerzitě, sledoval jsem blízkou známou, která neustále navštěvovala všemožné lékaře. Trpěla atopickým ekzémem a jedinou možnou léčbou byly tehdy steroidy, tedy tlumivé látky. Fungují, ale jakmile je přestanete užívat, dostaví se okamžitě zpětný účinek. Tenkrát jsem si řekl, že určitě musí existovat i něco jiného, účinného a přitom bezpečného,“ vysvětluje australský vědec Prof. Dr. Michael Tirant. Vědecký výzkum a studia biochemie mu pomohly hledat nové možnosti, jak pacientům s kožními chorobami pomoci.

Kortikosteroidy mohou přinášet nepříznivé vedlejší účinky

Steroidy existují už 60 let a stále jsou základem léčby kožních onemocnění. Mohou být prospěšné, ale zároveň s sebou jejich užívání přináší také rizika a vedlejší účinky. „Chodí ke mně řada pacientů, kteří užívat steroidy nechtějí. Proto hledáme jiné, bezpečnější způsoby léčby kožních onemocnění,“ uvádí Michael Tirant, který vždy věřil, že v oblasti léčby lze pacientům nabídnout mnohem víc. Začal se proto vzdalovat hlavnímu proudu ve zdravotnictví, který léčí pacienty látkami vyrobenými lidmi, a začal se zajímat o přírodní medicínu.

Rozsáhlá česko-slovenská studie prokázala 82% úspěšnost

Na přírodní léčebné postupy lidé spoléhali po celé generace. Existuje

řada známých účinných ingrediencí, ale.... „Problém s přírodní medicínou je ten, že firmy nechtějí utrácet peníze za výzkum, protože nelze patentovat složení. Je volně dostupné,“ vysvětluje Michael Tirant, který vytvořil velmi úspěšné dermatologické přípravky na bázi přírodních látek, dostupné na evropském trhu pod značkou Nature Dermatology. Například SORATINEX Dr. Michaels pro pacienty s lupénkou při rozsáhlé česko-slovenské studii prokázal 82% úspěšnost. „Naše produkty nepatentujeme, jejich výroba je ale natolik složitá, že i kdybych vám řekl postup, nedosáhnete stejného

výsledku,“ popisuje, jak se vypořádal s problematikou patentovaného složení.

Systematické onemocnění vyžaduje komplexní přístup

Lupénka či atopický ekzém jsou systémová onemocnění, na které je třeba nahlížet komplexně. „V průběhu let jsme zjistili, že když s našimi terapeutickými sadami kombinujeme doplňky stravy, dosahujeme mnohem lepších výsledků. Dokážeme se totiž zaměřit na spouštěče, které způsobují projevy chorob zevnitř. A k tomu navíc ošetřujeme kůži navenek,“ popisuje Michael Tirant a dodává, že pokud se spojí tyto dva přístupy dohromady, v mnoha případech stačí, když pacienti pokračují v užívání doplňků stravy i poté, co se jejich kůže vyčistí. Pokud se spouštěče nemoci zablokují, kůže zůstane čistá.

Jak bojovat s různými kožními chorobami za pomoci přírodní dermatologie?

Specializované terapeutické sady přírodní dermatologie, které vyvinul Prof. Dr. Michael Tirant, účinně odstraňují projevy různých kožních chorob.

Plísňové infekce

FUNGATINEX Dr. Michaels, terapeutická sada na odstranění projevů plísňových infekcí. Obsahuje roztok s antibakteriálními účinky a krém, který velmi aktivně působí protizánětlivě a zastavuje šíření onemocnění.

Lupénka

SORATINEX Dr. Michaels, terapeutická sada na lupénku. Obsahuje gel pro peeling (odlupování) odumřelé pokožky, hojivý krém a olej působící jako bariéra, která chrání postiženou pokožku a zabraňuje vysychání.

Atopický ekzém

ATOPICINEX Dr. Michaels, terapeutická sada na atopický ekzém. Obsahuje dermatologické mýdlo pro zklidnění a očistění pokožky a krém s vysokým obsahem látek s hydratačními a antioxidantními účinky, který navíc působí protizánětlivě.

SORATINEX DR. MICHAELS

LUPÉNKA VÁS NEBUDE OMEZOVAT!

Zdravotnický prostředek Soratinex Dr. Michaels. K zevnímu použití.
Před použitím si pečlivě přečtěte návod k použití.

PŘED

PO

LUPÉNKA : EKZÉM : PLÍŠŇOVÉ INFEKCE : SEBOREA : CRADLE CUP : LUPY : AKNÉ : ALERGIE

ÚČINNÁ A BEZPEČNÁ POMOC PŘI KOŽNÍCH ONEMOCNĚNÍCH

Péče o narušenou (nemocnou) pokožku musí být účinná, ale zároveň bezpečná a šetrná k našemu tělu i k životnímu prostředí. Produkty NATURE DERMATOLOGY jsou ideálním řešením. Neobsahují kortikosteroidy, umělé látky, ani jiné chemikálie.

www.naturedermatology.cz

**NATURE
DERMATOLOGY**

ZBROJOVKA NA PRAHU NOVÉ ÉRY

ONECAP přináší finance i vizi

Text: **Tomáš Šusta** Foto: **Romana Kovacs**

Evropský fotbal prochází zásadní transformací. Tradiční model vlastnictví klubů, kdy v čele stály buď významné místní osobnosti, nebo rodinné dynastie, se dramaticky mění. Do hry stále více vstupují skupiny „private equity“ a jejich vliv na nejvyšší úrovni evropského fotbalu výrazně roste. V českém fotbalovém prostředí je důkazem tohoto trendu vstup skupiny OneCap do fotbalové Zbrojovky Brno.

Číslo hovoří jasně – v loňském roce společnosti private equity (PE) investovaly rekordních 4,9 miliardy eur do týmů v top pěti evropských ligách. Představuje to dramatický nárůst oproti pouhým 66,7 milionu eur v roce 2018. V nejvyšší soutěži v Anglii, Německu, Španělsku, Itálii a Francii má v aktuální sezoně majitele nebo spolumajitele z řad PE-firem třiatřicet z šestadešáti klubů.

Symbolickým potvrzením atraktivitu fotbalu pro špičkové investory je nedávný vstup Bernarda Arnaulta do francouzského fotbalu. Pětasedmdesátiletý spolumajitel luxusní skupiny LVMH, který s majetkem 233 miliard dolarů patří mezi nejbohatší lidi na světě, koupil většinový podíl v druholigovém klubu FC Paříž. Podobnou cestou s movitými investory za zády se nedávno v českém fotbalovém prostředí vydala i druholigová Zbrojovka Brno.

FOTBAL JAKO SKVĚLÝ BYZNYS

Skupiny private equity do fotbalu nevstupují jen kvůli prestiži. Fotbal je pro ně

atraktivní díky masivní fanouškovské základně, globálnímu dosahu a značnému potenciálu růstu příjmů. Vstup do fotbalu jim umožňuje získat přístup k výnosům z vysílacích práv, sponzorských smluv, prodeje lístků a merchandisingu. Stále častěji se také objevuje model více klubů pod jedním vlastníkem (MCO – Multi-Club Ownership), který v současnosti zahrnuje 41,7 % klubů v top pěti ligách.

Investice private equity do fotbalu se řídí jasnou strategií, která vychází z obchodního modelu zaměřeného na maximalizaci hodnoty. Klíčovým prvkem je zvýšení komerčních příjmů klubů, což zahrnuje maximalizaci výnosů z vysílacích práv, rozvoj nových sponzorských dohod a využití digitálních kanálů k přímé interakci s fanoušky. Investoři také aktivně hledají způsoby, jak kluby více zapojit do globálního trhu a rozšířit jejich fanouškovskou základnu mimo tradiční geografické hranice.

Neméně důležitá je optimalizace provozních nákladů. PE-skupiny analyzují finanční strukturu klubů a provádějí reformy s cílem zefektivnit náklady – od revize platových struktur hráčů přes modernizaci řízení týmů až po lepší správu sportovního zázemí. Značné prostředky směřují také do infrastruktury. Modernizace stadionů a tréninkových center nejenom zlepšuje sportovní zázemí, ale vytváří i nové zdroje příjmů skrze vyšší kapacitu pro fanoušky a komerční aktivity.

ČESKÝ PŘÍKLAD

Součástí tohoto globálního trendu se stává také český fotbal. Investoři Jaroslav Havel a Jan Mynář ze skupiny private equity OneCap se stali se svou společností generálním partnerem klubu FC Zbrojovka Brno. Jde přitom o promyšlený krok se značným potenciálem do budoucna.

„Pro vstup do klubu máme hned několik důvodů. Jedním z nich je investiční aspekt. Věříme, že fotbal se dá dělat dobře a ziskově. Chceme vybudovat fungující, stabilní a vydělávající klub,“ vysvětluje Jan Mynář, který se stal generálním ředitelem Zbrojovky Brno.

OneCap je investiční skupina, která se primárně zaměřuje na české a slovenské firmy, nebrání se ale ani expanzi v celé EU a na Západě. Vyhledává investice do společností, které se potýkají s určitou složitou situací a hledají kvůli ní partnera. Právě v takovém stavu se nedávno nacházela i fotbalová Zbrojovka Brno. „Soustředíme se na projekty, kde vidíme obrovský prostor pro rychlé zlepšení fungování i výkonnosti. U Zbrojovky to platí jak po sportovní, tak finanční stránce,“ říká Mynář.

Investoři z OneCap plánují do Zbrojovky, kterou převzali s dluhem přesahujícím 30 milionů korun, v následujících pěti letech investovat 150–250 milionů korun z vlastních zdrojů. „Klub na úrovni, na které Zbrojovku chceme vidět, musí fungovat s rozpočtem ve výši stovek milionů korun. Naše investice je dlouhodobá a bude odpovídat

Stands

ambicím klubu a jeho postupnému růstu,“ upřesňuje Mynář. Už v příští sezoně počítá s navýšením rozpočtu klubu v řádu desítek milionů korun.

FUNGUJÍCÍ EKONOMICKÝ MODEL

Skupiny private equity do fotbalu vstupují se zcela konkrétní strategií. Ta zahrnuje především zvýšení komerčních příjmů, kde jde zejména o maximalizaci výnosů z vysílacích práv, rozvoj nových sponzorských dohod a využití digitálních kanálů k přímé interakci s fanoušky.

Investorům se prostředky vložené do klubu mohou reálně vrátit ze dvou hlavních zdrojů. Prvním je účast v evropských pohárech, která přináší štedré finanční odměny vyplácené Unií evropských fotbalových asociací (UEFA), zisky za prodej televizních práv i ze vstupného. Druhou možností je pak výchova kvalitních hráčů a jejich následný výhodný prodej. „Určitě ale nechceme dělat z klubu ‚kafemlejek‘ a za každou cenu hráče prodávat. Pracujeme s dlouhodobou vizí a s časovým horizontem deset let a více,“ zdůrazňuje Mynář. O mladé talenty Zbrojovky přitom zájem je. Řada z nich už nastupuje v zápasech za mužský tým A, upoutat pozornost zájemců mohou také v UEFA Youth League, kterou mladíci Zbrojovky hrají.

OneCap plánuje diverzifikovat příjmové zdroje klubu podle vzoru nejúspěšnějších evropských PE-investic ve fotbale. Vedle tradičních příjmů ze vstupného a televizních práv se chce zaměřit na rozvoj komerčních aktivit, služeb VIP-hospitality a merchandisingu. Důležitou součástí strategie je také využití stadionu pro další akce mimo fotbalové zápasy.

„Díváme se na Zbrojovku manažersky jako na firmu, která má produkt, tedy fotbal, a ten produkt musí být co nejlepší. Principy jsou vždy stejné – zajistit výnosy a pohlídat náklady,“ vysvětluje Mynář. Součástí strategie je i systematická práce s mládeží, která má dvojitý efekt – sportovní i ekonomický. „Chceme představit koncepci práce s mládeží a věříme, že město pochopí, že jde o dlouhodobou investici do regionu. Sport od malička vychovává děti k dosahování cílů, což se projeví nejenom ve fotbale, ale v širší ekonomice regionu,“ myslí si Mynář.

Jedním z důležitých prvků funkčního ekonomického modelu je také digitální

ONECAP

One Capital Partners je nově zformovaná skupina private equity, která vznikla spojením tří mimořádně zkušených a dobře kapitálově vybavených partnerů z oblasti investic, managementu, práva a daní. Zaměřuje se primárně na české a slovenské firmy, ale nebrání se expanzi v celé EU a na Západě. Vyhledává investice do společností, které se potýkají s určitou složitou situací, pro kterou hledají partnera: situace distressed, nástupnictví, potřeba růstového kapitálu pro expanzi, mezinárodní akvizice a podobné. Partneři OneCap jsou investoři Jan Mynář, Kateřina Zychová a Jaroslav Havel.

transformace klubu. PE-skupiny v evropském fotbale často investují do modernizace digitálních platform, což klubům umožňuje lépe využívat onlinové kanály pro přímý prodej produktů a služeb fanouškům. „Jeden z našich velkých úkolů je modernizace a zlepšení komunikace s fanoušky, práce s fanclubem a marketing, na což se v posledních letech příliš nemyslelo,“ přiznává Mynář.

Protože jsou zakladatelé společnosti OneCap také partneři v rámci česko-slovenské rodinné kanceláře s mezinárodním dosahem ONE FAMILY OFFICE, má OneCap v plánu další rozvoj byznysových vztahů, které mohou Zbrojovce přinést nové příjmy. V současnosti klub nemá generálního partnera a sponzorská plnění jsou ve srovnání s kluby, s nimiž se chce Zbrojovka

JAN MYNÁŘ

Generální ředitel FC Zbrojovka Brno a partner a výkonný ředitel One Capital Partners. Zkušený manažer, který se celý profesní život věnuje různým formám investování. Více než patnáct let se pohybuje v oblasti private equity, působil také v BHM group a ve Škodě Transportation. Řídil několik akvizic v řádu vyšších jednotek miliard korun v různých zemích Evropy. Ve volných chvílích se věnuje rodině a Ironman triatlону.

poměřovat, výrazně nižší. Úkolem je tak zajistit jak zásadního partnera, který klub podpoří v řádu milionů korun ročně, tak i další významné sponzory. Cílem je uzavírat dlouhodobá, vzájemně výhodná partnerství na tři až pět let.

INFRASTRUKTURA JAKO ZÁKLAD ÚSPĚCHU

Z pohledu finanční stability a dlouhodobého rozvoje klubu je klíčovou otázkou infrastruktura. Současný stav stadionu v Srbské ulici je podle vedení klubu neudržitelný. „Čekají nás celkem dvě etapy rekonstrukce. V první fázi opravíme turnikety a osvětlení. V rámci těchto úprav fanoušci nejdříve ocení nové ozvučení. V tuto chvíli je v procesu také studie výrazné přestavby tribun. Na jaře by měla být hotová. My jako nové vedení tlačíme na to, aby do konce června 2026 byl stadion hotový a plně splňoval všechny podmínky pro nejvyšší soutěž,“ vysvětluje Mynář.

Zároveň se také mluví o výstavbě nového stadionu, kde by Zbrojovka hrála své domácí zápasy. Aktuálně jsou ve hře kromě místa, kde stojí velodrom, další dvě varianty. Nový stadion představuje významný potenciál pro generování příjmů. Nové vedení Zbrojovky už proto začalo s městem pracovat na tom, zda nový stadion vznikne, případně jaká bude jeho podoba. „Městu jsme s tím ochotni pomoci, jako investiční skupina umíme řešit PPP-projekty, pokud by město nechtělo stavět samo. Možných variant je samozřejmě více a věřím, že zájem o vznik nového stadionu tu je,“ říká Mynář.

Plánovaná infrastruktura má být multifunkční – nový stadion by měl umožnit nejen pořádání fotbalových zápasů, ale i dalších sportovních a kulturních akcí. Tato vize odpovídá současným trendům ve fotbale, kdy moderní stadiony fungují jako celoroční centra zábavy a generují příjmy i mimo hrací dny.

Vedle stadionu klub plánuje vybudovat i komplexní mládežnické centrum. „Potřebujeme mládežnické centrum s ubytovacími kapacitami a školou pro mladé hráče. To vše dohromady tvoří ekosystém, který může generovat příjmy z různých zdrojů,“ upřesňuje Mynář. Moderní fotbalová akademie by měla sloužit nejen k výchově vlastních talentů, ale díky ubytovacím kapacitám a zázemí může hostit i mezinárodní turnaje,

soustředění a další akce. První etapu akademie by chtěla Zbrojovka mít hotovou do čtyř let.

PROFESIONÁLOVÉ A SPOLUPRÁCE

Jednou ze zásadních priorit nového vedení klubu je vytvoření špičkového profesionálního týmu na všech úrovních. Takového, který bude schopen vizi investorů z OneCap realizovat. „Každou firmu tvoří lidé a vždy je nutné sestavit nejlepší možný tým, pracovat s nejlepšími odborníky,“ má jasno Mynář.

První významnou změnou byl příchod nového sportovního ředitele Martina Jiráka, bývalého reprezentanta se zkušenostmi z italské Serie A, anglické Premier League a ruské ligy. Společně s ním tvoří nové sportovní vedení Zbrojovky odchovanec klubu a bývalý reprezentant Jan Polák. Profesionalizace klubu se má dotknout všech oblastí – od sportovního úseku přes marketing až po administrativu – a má být znát i v práci s mládeží klubu.

Nové vedení Zbrojovky také počítá, že se výrazně více než dříve bude spolupracovat s dalšími sportovními kluby v regionu. „Aliance s hokejovou Kometou nebo fotbalovými kluby z okolí jsou nesmírně důležité. Jde o komunitu, která musí fungovat, aby byla dlouhodobě úspěšná. Budu velmi rád, když se nám podaří nějakou spolupráci navázat. Ať jde o marketing, nebo výchovu mládeže, prostoru pro spolupráci je hodně,“ je přesvědčen Mynář.

Dá se očekávat, že investice do fotbalové Zbrojovky nebude poslední akvizicí českého sportovního klubu PE-společností. Tradiční fotbalová značka z Brna je ale v tomto směru naprosto unikátní. „Zbrojovka pro nás představuje klub s největším nevyužitým potenciálem v českém fotbale. Jde o ikonickou značku z druhého největšího města v zemi. Z byznysového pohledu i z pohledu ekonomiky města nám investice do Zbrojovky dává velký smysl. Ale hlavně věříme, že společně s fanoušky můžeme Zbrojovku vrátit tam, kam patří – mezi fotbalovou elitu. Chceme, aby Zbrojovka byla klubem, na který bude celé Česko hrdé,“ uzavírá Jan Mynář, generální ředitel Zbrojovky Brno. ©

TECH—HIGH-END—GADGETS—GAMING

Nejžhavější novinky ze světa technologických gadgets, které nikoho nenechají chladným.

Text: **Roman Zvarič** Foto: **archiv firem**

PRŮHLEDNÁ TELKA

LG Signature OLED T připomíná vychytávku ze sci-fi filmu. Tato 4K televize s OLED panelem je však skutečně průhledná a po vypnutí perfektně splyne se svým okolím. Díky bezdrátové technologii přenosu obrazu a zvuku LG Zero Connect Box dokonalou iluzi nekazí ani dráty, a zařízení tak může stát třeba před oknem, aniž by bránilo výhledu. Zobrazovaný obsah se zdánlivě vznáší ve vzduchu a panel o úhlopříčce 77 palců integrovaný do subtilní kovové modulární konstrukce může fungovat jako digitální plátno pro jakýkoli obsah

www.lg.com/cz
cena zatím nebyla oznámena

154

KOMPAKTNÍ A ODOLNÝ

Nový Motorola Edge 50 Neo z aktuální flagship řady se chlubí americkou armádní certifikací zajišťující zvýšenou odolnost proti extrémním teplotám, vlhkosti, vibracím a dalším faktorům. Téměř nezničitelný a příjemně kompaktní smartphone má displej pOLED 6,36", zadní kryt z veganské kůže, paměť 8/256 GB a superychlé nabíjení 68 W, včetně bezdrátového. Špičkový fotoaparát je vybaven senzorem Sony Lytia s rozlišením 50 Mx a optickou stabilizací. Odolný přístroj, který může být ideálním společníkem při sportech všeho druhu, je na výběr v odstínech Poinciana, Lattè, Grisaille a Nautical Blue.

www.motorola.cz
9999 Kč

NA GREENU S HODINÁŘSKOU PŘESNOSTÍ

Golfisté všech úrovní i handicapů ocení laserový dálkoměr Canon PowerShot GOLF, který přesně odečte vzdálenost od jamky a tak napoví, jakou hůl zvolit pro příští úder. Špičková optika, elektronický hledáček a technologie stabilizace obrazu zajistí ostrý a detailní pohled na hřiště i při ledabylém držení přístroje jen jednou rukou. S pomocí vestavěné kamery si můžete zdokumentovat a později analyzovat své výkony. Voděodolný, lehoučký a kompaktní dálkoměr se vejde do běžné kapsy.

www.canon.cz
8490 Kč

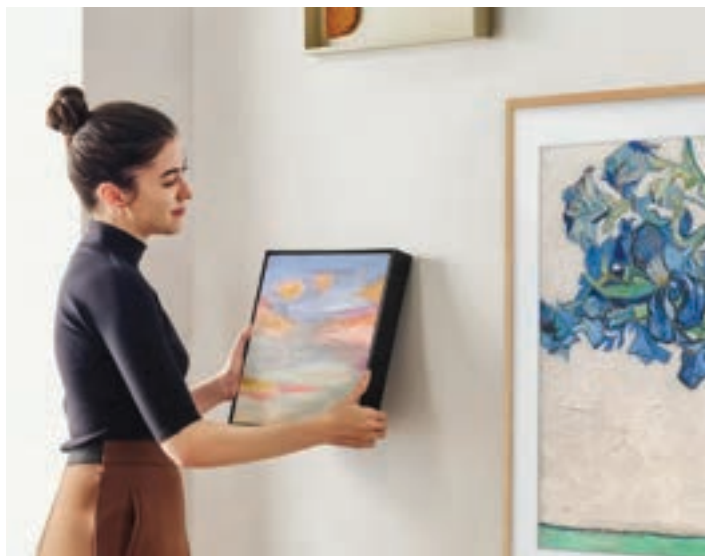
ARCHITEKTI 2

KNIHA, KTERÁ OTVÍRÁ DVEŘE DO DUŠÍ ARCHITEKTŮ

O architektuře (téměř) bez architektury. Deset příběhů architektů a architektonických studií, jak je neznáte. Kdo jsou ti, co významným způsobem ovlivňují náš každodenní život, ať už tvorbou interiérů či rodinných domů, tvarováním krajiny nebo návrhy celých měst? Co je zajímavé, čím žijí a jak se jejich životní zkušenosti a touhy propisují do tvůrčího procesu? To vše a více v knize ARCHITEKTI 2 autorů Mateje Šišoláka, Bibiany Beňové a fotografky Beth Orten, volně navazující na úspěšnou knihu ARCHITEKTI.

Objednávejte na eshop.premiummediagroup.cz

UMĚLECKÝ ZVUK

Po lifestyleových televizích The Frame, do kterých lze nově z platformy Samsung Art Store stáhnout také díla z Národní galerie Praha, přichází korejská značka s další „uměleckou“ vychytávkou – Music Frame. Bezdrátový reproduktor se špičkovým zvukem Dolby Atmos je k nerozeznání podobný od obrazu s úzkým rámečkem, kde lze kdykoli měnit motiv – od fotek z dovolené až po díla starých mistrů. Zařízení o rozměrech 35 x 35 cm se dá pověsit na stěnu nebo doplnit stojánkem a postavit na stůl. Music Frame může fungovat i jako součást větších soustav, třeba v páru vytvořit zadní reproduktory domácího kina.

www.samsung.cz
8000 Kč

HODINKOVÝ GRAND TOURER POPÁTÉ

Huawei Watch GT 5 Pro, tedy prémiová varianta již páté generace chytrých hodinek série GT, maximálně připomíná klasickou ručičkovou časomíru. Tradiční vzhled podtrhuje ocelové pouzdro – pánské 46 mm nebo subtilnější dámské 42 mm – s ostrými úhly a snadno vyměnitelné stylové řemínky z fluoroelastomeru a tkaného nylonu. Displej 1,43“ AMOLED chrání 3D zakřivené sklíčko, baterie slibuje čtrnáct dní provozu na jedno nabití. Samozřejmostí je monitorování tepové frekvence, spánku, SpO2 atd., dále sportovní režimy, odolnost vůči vodě nebo mikrofon a reproduktor na telefonování v situacích, kdy nechcete smartphone vyndávat z kapsy nebo třeba ze zavazadla.

consumer.huawei.com/cz
6299 Kč

VŠE V JEDNOM A NA POCHODU

Univerzální HP Envy Move All-in-one nabízí komfort desktopu s výkonným hardwarem (a bez kabelů!) v kombinaci se snadnou přenosností, kterou umožňuje praktické držadlo na zadní straně. V útlém těle s dotykovým displejem o úhlopříčce 23,8“ se ukrývá mimo jiné harddisk 1 TB, integrované reproduktory B&O a dobíjecí baterie. Součástí balení počítače, který může sloužit jako domácí i pracovní, je ochranný obal (sherpa cover) a bluetooth klávesnice s touchpadem – ta se při přenášení zasouvá do speciální kapsy.

www.hpmarket.cz
od 34 590 Kč

HAVEL & PARTNERS

ÚSPĚCH SPOJUJE

LÍDR ADVOKÁTNÍHO TRHU v České republice i na Slovensku

ABSOLUTNÍ VÍTĚZ soutěže Právnická firma roku 2023 v ČR

VÍTĚZ KATEGORIÍ ČR 2023

NEJLEPŠÍ DOMÁCÍ KANCELÁŘ
NEJLEPŠÍ KLIENTSKÉ SLUŽBY
DEVELOPERSKÉ A NEMOVITOSTNÍ PROJEKTY
ZDRAVOTNICKÉ PRÁVO
SPRÁVA MAJETKU

VÍTĚZ KATEGORIÍ SR 2024

MEZINÁRODNÍ ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
HOSPODÁŘSKÁ SOUTĚŽ

5 VÍTĚZSTVÍ 22 OCENĚNÍ

2 VÍTĚZSTVÍ 14 OCENĚNÍ

LEKI

VENOM 3D SL

ESTER LEDECKÁ

**ARE YOU MADE
FOR MORE?**

LEKI.COM